

תפילה לפני קריאה ספר התהלים

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַל תִּי אֲבוֹתֵינוּ, הַבּוֹחֵר בְּדוֹד עֶבְדוֹ וּבִזְרָעוֹ אַחֲרָיו, וְהַבּוֹחֵר בְּשִׁירוֹת וּתְשׁוּבָחוֹת, שֶׁתִּפֶּן בְּרַחֲמִים אֶל קְרִיאַת מְזוֹמְרֵי תְהִלִּים שְׂאֵקְרָא, בְּאֵלוֹ אֲמַרְם דְּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם בְּעַצְמוֹ, וּבֹתוֹ יִגַן עָלֵינוּ. וְיַעֲמוֹד לָנוּ זְכוֹת פְּסוּקֵי תְהִלִּים וּזְכוֹת תְּבוֹתֵיהֶם וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקִדוֹתֵיהֶם וְטַעֲמוֹתָם, וְהַשְׁמוֹת הַיּוֹצֵאִים מֵהֶם מֵרְאֵשֵׁי תְבוֹת וּמְסוֹפֵי תְבוֹת, לְכַפֵּר חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ וּפְשָׁעֵינוּ, וּלְזַמֵּר עֲרִיצִים וְלַהֲבָרִית כָּל הַחֹזְחִים וְהַקּוֹצִים הַסּוֹכְבִים אֶת הַשׁוֹשְׁנָה הָעֲלִיּוֹנָה, וּלְחַבֵּר אִשֶׁת נַעֲוִירִים עִם דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת. וּמִשֵּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת לְנַפְשׁ רִוּחַ וּנְשָׁמָה לְטַהֲרָנוּ מֵעוֹנוֹתֵינוּ וְלִסְלוֹחַ חַטָּאתֵינוּ וּלְכַפֵּר פְּשָׁעֵינוּ, כְּמוֹ שֶׁסְּלַחַת לְדוֹד שְׂאֵמַר מְזוֹמְרִים אֵלֹהֵי לְפָנֶיךָ, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר: גַּם יְהוָה אֱלֹהֵי הָעֶבְרִי חַטָּאתֶךָ לֹא תָמוֹת. וְאַל תִּקַּחנִי מִהָעוֹלָם הַזֶּה קוֹדֵם וּמִנֵּנוּ, וּנְזַכֵּה לְחַיִּים אֲרוּבִים טוֹבִים וּמְתוֹקִים, בְּאוֹפֶן שְׁנוּבֵל לְתַקֵּן אֶת אֲשֶׁר שִׁיחַתָּנוּ. וּזְכוֹת דְּוֹד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם, יִגַן עָלֵינוּ וּבְעֵדֵנוּ שֶׁתֹּארוּךְ אַפְּךָ

עד שובנו אליך בתשובה שלמה לפניך. ומאזכר
מתנת חנם חננו בדכתיב: וחנותי את אשר אחזן
ורחמתי את אשר ארחם. וכשם שאנו אזמרים
לפניך שירה בעולם הזה, כך נוזה לומר לפניך
יהוה יהוה אלהינו שיר ושכחה לעולם הבא.
ועל ידי אמירת תהלים תתעורר חכצלת השרון,
ולשיר בקול נעים בגילת ורגן, כבוד הלכנון נתן
לה, חוד וחדר בבית אלהינו, במהרה בימינו, אמן
סלה.

לְכוּ נְרַנְנָה לַיהוָה נְרִיעָה לְצֹר יִשְׁעֵנו.
נְקַדְמָה פָּנֵינוּ בַתּוֹדָה בְּזִמְרוֹת נְרִיע לֹו. כִּי
אֵל גָּדוֹל יְהוָה וּמֶלֶךְ גָּדוֹל עַל כָּל אֱלֹהִים.
וְאַתָּה קְדוֹשׁ יוֹשֵׁב תְּהִלּוֹת יִשְׂרָאֵל.

תפילות לאחרי קריאה ספר התהלים
מִי יתן מציון ישועת ישראל, בשוב אלהים שבות
עמו, יגל יעקב ישמח ישראל. ותשועת
צדיקים מיהוה מעולם בעת צרה. ויעזרם
יהוה ויפלטם, ויפלטם מרשעים ויושיעם כי
חסו בו.

אם אמר ספר שלם ביום חול, יאמר:

יְהוָה רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּכֹת מִזְמוֹרֵי הַתְּהִלִּים
שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתַבּוֹתֵיהֶם,
וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם, וְטַעְמוֹהֶם, וּבִזְכוֹת
שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם.
שֶׁתִּכְפַּר לָנוּ עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל
עֲוֹנוֹתֵינוּ, וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ
וְשָׁעֵינוּ וְשִׁפְשָׁעֵנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחֲזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה
לְפָנֶיךָ, וְהַדְרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדֶתְךָ וְתִפְתַּח לִפְנֵינוּ בְּתַלְמוּד
תּוֹרָתְךָ. וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּלְחוּלָה:
לומר את שם החולה ושם אמו). וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר
וְלְאַסוּרִים פְּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי
יָמִים וּנְחָרוֹת מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵם מִכָּל צָעַר וְנִזְק,
וְתִגְעֵם לְמַחֲזוֹ חֶפְצֵם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקֹד לְכָל
חַשׁוּכֵי בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדֶתְךָ וּלְיִרְאַתְךָ.
וְעוֹבְרוֹת שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תְּצִילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלָדוֹתֶיהֶן, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
תְּצִילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֵלֶב מִדְּדִיהֶן. וְאֵל יִמְשׁוּל אִמְבָּרָה וְשֶׁדִּין וְרוּחִין
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלָדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה רַחוּם וְחַנּוּן, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶרֶץ
 אֲפִים וְרַב חֶסֶד וְאֱמֶת, נָצַר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵינַי
 וּפְשַׁע וְחַטָּאת וְנִקָּה, שְׂאִינָן חוֹזְרוֹת רִיקָם מִלְּפָנֶיךָ,
 עֲזַרְנוּ אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל עַל דְּבַר כְּבוֹד שְׁמֶךָ וְהִצִּילְנוּ
 וּכְפַר עַל חַטֹּאתֵינוּ לְמַעַן שְׁמֶךָ. בְּרוּךְ יְהוָה יְהוָה
 לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

אם אמר מספר פרקים ביום חול, יאמר:

יְהוָה רַחוּם וְחַנּוּן, יְהוָה יְהוָה, אֵל רַחוּם וְחַנּוּן, אֶלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
 אֲבוֹתֵינוּ, שְׂבוּבוֹת סֵפֶר רִאשׁוֹן, שְׁנֵי,

שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלַּיִם שֶׁקָּרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שֶׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בַּמִּדְבָּר, דְּבָרִים וּבְזִכּוֹת מְזֻמְרֵי, וּבְזִכּוֹת פְּסוּקֵי,
וּבְזִכּוֹת תִּיבוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבְזִכּוֹת
נִקְדוּתָיו, וּבְזִכּוֹת מְעֻמּוֹ, וּבְזִכּוֹת שְׁמוֹתֶיךָ
הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּהוֹרִים הַיּוֹצֵאִים מִמֶּנּוּ, שֶׁתִּכַּפֵּר לָנוּ
עַל כָּל חַטָּאתֵינוּ וְתִסְלַח לָנוּ עַל כָּל עֲוֹנוֹתֵינוּ,
וְתִמְחַל לָנוּ עַל כָּל פְּשָׁעֵינוּ שֶׁחָטָאנוּ וְשָׁעִינוּ
וְשִׁפְשַׁעְנוּ לְפָנֶיךָ. וְהַחְזִירֵנוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ,
וְהַדְּרִיבֵנוּ לְעִבּוֹדְתֶךָ וְתַפְתַּח לִפְנֵי בְּתַלְמוּד תּוֹרַתֶךָ.
וְתִשְׁלַח רְפוּאָה שְׁלֵמָה לְחוּלֵי עַמְּךָ (וּלְחֹלָה: לומר את
שם החולה ושם אמו). וְתִקְרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר וְלֵאסוּרִים
פֶּקַח קוֹחַ, וְלִכָּל הוֹלְכֵי דְרָכִים וְעוֹבְרֵי יָמִים וְנִהְרֹת
מֵעַמְּךָ יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵם מִכָּל צָעַר וְנֹק, וְתִגְעֵם
לְמַחֲזוֹ חֶפְצָם לְחַיִּים וּלְשָׁלוֹם. וְתִפְקֹד לְכָל חֲשׂוּבֵי
בָּנִים בְּזֶרַע שֶׁל קִנְיָא לְעִבּוֹדְתֶךָ וְלִירְאָתֶךָ. וְעוֹפְרוֹת
שֶׁל עַמְּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל תִּצִּילֵן שְׁלֵא תִפְלְגָה
וְלְדוֹתֶיךָ, וְהַיּוֹשְׁבוֹת עַל הַמִּשְׁבֵּר בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּיבִים
תִּצִּילֵן מִכָּל רָע, וְאֵל הַמְּנִיקוֹת תִּשְׁפִּיעַ שְׁלֵא יִחְסַר
חֵלֶב מִדְּדִיתֶךָ. וְאֵל יִמְשׁוּל אִסְכְּרָה וְשִׁדִּין וְרוּחִין
וְלִילִין, וְכָל פְּגָעִים וּמַרְעִין בִּישׁוּן בְּכָל יְלְדֵי עַמְּךָ

בית ישראל, ותגדלם לתורתך ללמוד תורה
 לשמה, ותצילם מעין הרע ומדבר וממגפה ומשטן
 ומיצר הרע. ותבטל מעלינו ומכל עמך בית
 ישראל, בכל מקום שהם, כל גזרות קשות ורעות,
 ותטה לב המלכות עלינו לטובה. ותגזור עלינו
 גזרות טובות, ותשלח ברכה והצלחה בכל מעשה
 ידינו, והכן פרנסתינו מידך הרחבה והמלאה, ולא
 יצטרכו עמך בית ישראל זה לזה ולא לעם אחר,
 ותן לכל איש ואיש די פרנסתו ולכל גויה וגויה די
 מחסורת. ותמהר ותחיש לנאלנו ותבנה בית
 מקדשנו ותפארתנו. ובזכות שלוש עשרה מידותיך
 של רחמים הפתובים בתורתך כמו שנאמר:
 יְהוָה יְהוָה, יְהוָה יְהוָה, אל רחום וחנון, ארך
 אפים ורב חסד ואמת, נצר חסד לאלפים נשא עון
 ופשע וחטאה ונקה, שאינן חוזרות ריקם מלפניך,
 עזרנו אלהי ישענו על דבר כבוד שמך והצילנו
 וכפר על חטאתינו למען שמך. ברוך יְהוָה יְהוָה
 לעולם אמן ואמן.

אם אמר ספר שלם ביום שבת, יאמר:

יְהוָה רצון מלפניך יְהוָה יְהוָה אלהינו ואלהי
 אבותינו, שבזכות מזמורי התהלים

שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ, וּבִזְכוֹת פְּסוּקֵיהֶם וְתִבְּוֹתֵיהֶם,
 וְאוֹתוֹתֵיהֶם וּנְקוּדוֹתֵיהֶם וּמַעְמֵיהֶם, וּבִזְכוֹת
 שְׁמוֹתֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַמְּחֻזְרִים הַיוֹצְאִים מֵהֶם .
 שֶׁתְּהֵא נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֱלֹהֵינוּ
 בְּאֵילֵינוּ, אֲמָרֵם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעַצְמוֹ, זְכוֹתוֹ יִגַּן
 עָלֵינוּ. וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַפֵּר אִשֶׁת נְעוּרִים עִם דוֹדָהּ
 בְּאַהֲבָה וְאַחֻזָּה וְרַעוּת, וּמִשָּׁם יִמְשֵׁךְ לָנוּ שִׁפְעַת
 לְנַפְשׁ רוּחַ וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחֲנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים
 בְּעוֹלָם תְּזַה, כִּי נִזְכָּה לִזְמֹר לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וּשְׁבַחָה לְעוֹלָם תְּפַא,
 וְעַל יְדֵי אֲמִירַת תְּהִלִּים תִּתְעוֹרֵר תְּבַצְּלַת הַשָּׁרוֹן,
 לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים גִּילַת וְרִינָן כְּבוֹד הַלְּבָנוֹן נִיתַן לָהּ,
 חוֹד וְחֶדֶר בְּבֵית אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְּיָמֵינוּ, אֲמֵן סְלָה.

אם אמר מספר פרקים ביום שבת, יאמר:

וְהָיָה רְצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שְׁבִיזְכוֹת סֵפֶר רֵאשׁוֹן, שְׁנֵי,
שְׁלִישִׁי, רְבִיעִי, חֲמִישִׁי שְׁבַת־הַלִּים שְׁקִרָאנוּ לְפָנֶיךָ,
שְׁהוּא בְּנֶגֶד סֵפֶר בְּרֵאשִׁית, שְׁמוֹת, וַיִּקְרָא,
בְּמִדְבַר, דְּבָרִים וּבִזְכוֹת מִזְמוֹרָיו, וּבִזְכוֹת פְּסוּקָיו,
וּבִזְכוֹת תִּיבּוֹתָיו, וּבִזְכוֹת אוֹתוֹתָיו, וּבִזְכוֹת
נְקוּדוֹתָיו, וּבִזְכוֹת מַעְמֵיו, וּבִזְכוֹת שְׁמוֹתֶיךָ

הַקְדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים תִּזְצְאוּ מִמֶּנּוּ, שְׁתֵּהא
נַחֲשֶׁבֶת לָנוּ אֲמִירַת מִזְמוֹרֵי תְהִלִּים אֵלֶיךָ בְּאֵילֶיךָ,
אֲמָרָם דָּוִד מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל בְּעֶצְמוֹ, זְכוּתוֹ יָגֵן עָלֵינוּ.
וַיַּעֲמֹד לָנוּ לְחַבֵּר אִשֶׁת נְעוּרַיִם עִם דוֹדָהּ בְּאַהֲבָה
וְאַחֲזָה זְרַעוֹת, וּמִשָּׁם יִמְשֹׁךְ לָנוּ שַׁפַּע לְנַפְשׁ רִוַח
וּנְשָׁמָה. וּבְשֵׁם שְׁאֲנַחֲנוּ אוֹמְרִים שִׁירִים בְּעוֹלָם הַזֶּה,
כִּי גִזְּבָה לֹאמַר לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי
אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה לְעוֹלָם הַבָּא, וְעַל יְדֵי אֲמִירַת
תְהִלִּים תִּתְעוֹרֵר חֲבֻצַּלַת הַשָּׁרוֹן, לְשִׁיר בְּקוֹל נְעִים
גִּילַת זְרִינָה כְבוֹד הַלְבָנוֹן נִיתָן לָהּ, הוֹד וְהָדָר בְּבֵית
אֱלֹהֵינוּ בְּמַחֲרָה בְיָמֵינוּ, אָמֵן סְלָה.

ספר רביעי

יט לחודש

צ א תפלה למשה איש האלהים ^{תהי' פתח} אדני
 מעון אתה היית לנו בדר ודר: ב בשרם חרים
 ילדו ותחולל ארץ ותבל ומעולם עד עולם אתה
 אל: ג תשב אנוש עד דבא ותאמר שובו בני
 אדם: ד פי אלה שנים בעיניך ביום אתמול פי
 יעבר ואשמורה בלילה: ה זרמתם שנה יהיו בבקר
 כחציר יחלף: ו בבקר יציץ וחלף לערב ימולל
 ויבש: ז פי בלינו באפק ובחמתך נבהלנו: ח (שת)
 שתה עונתינו לנגדך עלמנו למאור פניך: ט פי כל
 ימינו פנו בעברתך בלינו שנינו כמו חנה: י ימי
 שנותינו בהם שבעים שנה ואם בגבורת שמונים
 שנה ורהבם עמל ואון פי גז חיש ונעפה: יא מי
 יודע עז אפק וכיראתך עברתך: יב למנות ימינו
 כן הודע ונבא לבב חכמה: יג שובה יהוה ^{יהוה}
 עד מתי והנחם על עברך: יד שבענו בבקר חסדך
 ונרננה ונשמחה בכל ימינו: טו שמתנו בימות

עֲנִיתָנוּ שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה: ^{טו} וַיִּרְאֵה אֵל עֲבָדֶיךָ
פְּעֻלָּךְ וַתְּדַרְךָ עַל בְּנֵיהֶם: ^{יז} וַיְהִי נָעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יָדֵינוּ בּוֹנְנָה עָלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה תקנה מעל תחנות
תקנה תחנות ביום
יָדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ:

צא « יֵשֶׁב בְּסֶתֶר עֲלִיּוֹן בְּצֵל שְׁדֵי יִתְלוֹנֵן: ^ב אִמֵּר
לִיהוָה ^ג מַחְסֵי וּמַצֹּדֹתַי אֱלֹהֵי תקנה מעל תחנות
תקנה תחנות ביום
אֲבֹתַי: ^ג כִּי הוּא יִצְיִלְךָ מִפֶּחַ יָקוּשׁ מִדְּבַר הַחוֹת:
^ד בְּאַבְרָתוֹ יִסָּךְ לְךָ וַתַּחַת בְּנַפְיוֹ תַחֲסֶה צִנְהָ וּסְחָרָה
אֲמַתּוֹ: ^ה לֹא תִירָא מִפֶּחַד לְיָלֵה מַחֲזֵן יַעֲוֶף יוֹמָם:
^ו מִדְּבַר בְּאִפֶּל יַחֲלֶךְ מִקָּטָב יִשׁוּד צָהָרִים: ^ז יִפֹּל
מִצִּדְךָ אֵלֶיךָ וּרְבִבָה מִיּוֹמִינֶךָ אֵלֶיךָ לֹא יִגָּשׁ: ^ח רַק
בְּעֵינֶיךָ תִּבְיֹט וְשִׁלְמַת רְשָׁעִים תִּרְאֶה: ^ט כִּי אַתָּה
יְהוָה ^י מַחְסֵי עֲלִיּוֹן שְׁמֹתָ מְעֹנֶךָ: ^י לֹא תֵאָנֶה
אֵלֶיךָ רָעָה וְנִגַּע לֹא יִקְרַב בְּאַחֲלָךְ: ^{יא} כִּי מִלְּאֲבִי
יִצְוֶה לְךָ לְשִׁמְרֶךָ בְּכָל דְּרָכֶיךָ: ^{יב} עַל פְּסִים יִשְׁאֹנֶךָ
פֶּן תִּגַּף בְּאֲכָן רִגְלֶךָ: ^{יג} עַל שַׁחַל וּפְתָן תִּדְרֹךְ תִּרְמֹם
בְּפִיר וַתַּנִּין: ^{יד} כִּי כִי חָשַׁק וְאַפְלִטָהוּ אֲשַׁנְּבֶהוּ כִּי יִדַע
שָׁמוּ: ^{טו} יִקְרָאֵנִי וְאֶעֱנֶהוּ עִמּוֹ אֲנַכִּי בְצָרָה אַחֲלֶצְהוּ
וְאֲבַרְדֶּהוּ: ^{טז} אֲרָךְ יָמִים אֲשַׁבִּיעֶהוּ וְאִרְאֶהוּ בִישׁוּעָתִי:
צב « מְזֹמֹר שִׁיר לְיוֹם הַשַּׁבָּת: ^ב טוֹב לְהִדּוֹת
לִיהוָה ^ג וּלְזַמֵּר לְשִׁמְךָ עֲלִיּוֹן: ^ג לְהַגִּיד

בַּבֶּקֶר חִסְדְּךָ וַאֲמוּנָתְךָ בְּלֵילוֹת: ד' עָלַי עָשׂוֹר וְעָלַי
 נָבֵל עָלַי הַגִּיוֹן בְּכַנּוֹר: ה' כִּי שָׁמַחְתָּנִי יְהוָה ^{הַחַי}
 בְּפַעֲלֶךָ בְּמַעֲשֵׂי יָדֶיךָ אֲרִינָן: ו' מִזֶּה נָדְלוּ מַעֲשֵׂיךָ
 יְהוָה ^{הַחַי} מֵאֵד עָמְקוֹ מִחֻשְׁבֹּתֶיךָ: ז' אִישׁ בַּעַר לֹא
 יָדַע וְכַסִּיל לֹא יָבִין אֶת זֹאת: ח' בִּפְרַח רִשְׁעִים כְּמוֹ
 עֵשֶׂב וַיִּצְיָצְאוּ כָּל פְּעָלָיו אֲזֵן לְהַשְׁמָדֵם עָדֵי עַד: ט' וְאַתָּה
 מָרוֹם לְעֵלְמֹם יְהוָה ^{הַחַי}: י' כִּי תִנֶּה אֵיבֹיךָ יְהוָה ^{הַחַי}
^{הַחַי} כִּי תִנֶּה אֵיבֹיךָ יִאֲבְדוּ יִתְפָּרְדוּ כָּל פְּעָלָיו אֲזֵן:
 יא' וְתָרַם בְּרָאִים קָרְנֵי בִלְתֵי בְּשֶׁמֶן רַעְעָן: יב' וְתַבְטַ
 עֵינֵי בְּשִׁנְרֵי בַּקָּמִים עָלַי מֵרַעִים תִּשְׁמַעְנָה אָזְנֵי:
 יג' צַדִּיק בְּתָמָר וּפְרַח כְּאֵרוֹ בְּלִבְנוֹן וְשֹׁגֵה: יד' שְׁתוּלִים
 בְּבֵית יְהוָה ^{הַחַי} בַּחֲצֹרוֹת אֱלֹהֵינוּ ^{תָמִיד בְּעַל הַיְבוֹלֹת} וּפְרִיחוּ:
 טו' עוֹד יִנּוּבֹן בְּשִׁוְבָה דְּשָׁנִים וְרַעְנָנִים יְהוּ: טז' לְהַגִּיד
 כִּי יֵשֶׁר יְהוָה ^{הַחַי} צִוְרֵי וְלֹא (עֲלֹתָה) עוֹלֹתָה בּוֹ:

צג א' יְהוָה ^{הַחַי} מֶלֶךְ גְּאוֹת לָבַשׁ לָבַשׁ יְהוָה ^{הַחַי}
^{הַחַי} עֵז הַתְּאֵזֵר אֵף תַּבּוֹן תִּבְלַל כָּל תַּמוּז:
 ב' נִכּוֹן כְּסֵאֶךָ מֵאֵז מַעוֹלָם אָתָּה: ג' נִשְׂאוּ נְהַרֹת
 יְהוָה ^{הַחַי} נִשְׂאוּ נְהַרֹת קוֹלָם יִשְׂאוּ נְהַרֹת דְּכָבִים:
 ד' מִקְלֹת מִים רַבִּים אֲדִירִים מִשְׁפְּרֵי יָם אֲדִיר
 כְּמָרוֹם יְהוָה ^{הַחַי}: ה' עֲדַתְךָ נֶאֱמְנֵי מֵאֵד לְבֵיתְךָ
 נֶאֱמָה קִדֵּשׁ יְהוָה ^{הַחַי} לְאֶרֶץ יָמִים:

צד א אל נקמות יהוה אל נקמות הופיע:
 ב הנשא שפט הארץ השב גמול על גאים:
 ג עד מתי רשעים יהוה עד מתי רשעים
 יעלוז: ד יפיעו ידברו עתק יתאמרו כל פעלי און:
 ה עמך יהוה ידבאו ונחלתך יענו: ו אלמנה
 וגר יחרגו ויתזמום ירצחו: ז ויאמרו לא יראה יה ולא
 יבין אלהי יעקב: ח בינו פערם פּעם וכסילים
 מתי תשכילו: ט הנטע און הלא ישמע אם יצר עין
 הלא יפיט: י היסר גוים הלא יזכיה המלמד אדם
 דעת: יא יהוה ידע מחשבות אדם כי המה
 הבל: יב אשרי הגבר אשר תיסרנו יה ומתוורתך
 תלמדנו: יג להשקיט לו מימי רע עד יפרה לרשע
 שחת: יד כי לא ימש יהוה עמו ונחלתו לא
 יעזב: טו כי עד צדק ישוב משפט ואחריו כל ישרי
 לב: טז מי יקום לי עם מרעים מי יתנצב לי עם פעלי
 און: יז לולי יהוה עזרתה לי כמעט שכנה
 דימה נפשי: יח אם אמרת מטה רגלי חסדך יהוה
 יסעדני: יט ברב שרעפי בקרבי תנחומך
 ישעשעו נפשי: כ תיחברך פסא חזות יצר עמל עלי
 חק: כא יגודו על גפש צדיק ודם נקי ירשעו: כב ויהי
 יהוה לי למשגב ואלהי לצור מחסי:

כג וַיֵּשֶׁב עֲלֵיהֶם אֶת אֹנֶם וּבִרְעָתָם יִצְמִיתֵם יִצְמִיתֵם
 יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים

צה א לְבוֹ נִרְנְנָה לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים נִרְיֶעָה לְצֹדֵר
 יִשְׁעֵנוּ: ב נִקְדָּמָה פָּנֵינוּ בְּתוֹדָה בְּזִמְרוֹת נִרְיֶע
 לוֹ: ג כִּי אֵל גָּדוֹל יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים וּמְלֹךְ גָּדוֹל עַל כָּל
 אֱלֹהִים תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים: ד אֲשֶׁר בָּרָדוֹ מִחֲקָרֵי אֶרֶץ וְתוֹעֲפּוֹת
 הָרִים לוֹ: ה אֲשֶׁר לוֹ תַיִם וְהוּא עָשָׂהוּ וַיִּבְשֹׁת יַדָּיו
 יִצְרוּ: ו בָּאוּ נִשְׁתַּחֲוֶה וְנִבְרָעָה נִבְרָכָה לְפָנֵי יְהוָה־
 אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים: ז כִּי הוּא אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים וְאַנְחָנוּ עִם
 מַרְעִיתוֹ וְצֹאן יְדוֹ חַיִּים אִם בָּקָלוֹ תִשְׁמְעוּ: ח אֵל
 תִּקְשׁוּ לְבַבְכֶם בְּמַרְיָכָה בְּיִזְם מִסָּחָה בְּמַדְבָּר:
 ט אֲשֶׁר נִסּוּנֵי אֲבוֹתֵיכֶם בְּחַנּוּנֵי גַם רָאוּ פְעָלָיו:
 י אַרְבָּעִים שָׁנָה אָקוּט בְּדוֹר וְאָמַר עִם תַּעֲיֵ לְבַב
 חַם וְחַם לֹא יָדְעוּ דְרָכָיו: יא אֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתִּי בְּאָפִי
 אִם יִבְאֹן אֵל מִנִּיחָתִי:

צז א שִׁירֵי לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים שִׁיר חֲדָשׁ שִׁירֵי לַיהוָה־
 אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים: ב שִׁירֵי לַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים בָּרְכוּ
 שְׁמוֹ בְּשָׂרוֹ מִיּוֹם לְיוֹם יִשׁוּעָתוֹ: ג סִפְרוּ בְּגוֹיִם כְּבוֹדוֹ
 בְּכָל הָעַמִּים נִפְלְאוֹתָיו: ד כִּי גָדוֹל יְהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים
 וּמַהֲלֵל מְאֹד נִרְאָה הוּא עַל כָּל אֱלֹהִים תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים: ה כִּי
 כָּל אֱלֹהֵי הָעַמִּים אֱלִילִים וַיהוָה־אֱלֹהֵינוּ תקני בעל היסודות
 בענין השמות שנים שָׁמַיִם

עֲשֵׂה: ו הוֹד וְהִדְר לְפָנָיו עֵז וְתַפְאֵרַת בְּמִקְדָּשׁוֹ:
 ז הָבוּ לַיהוָה מִשְׁפָּחוֹת עַמִּים הָבוּ לַיהוָה
 אֲתוֹמֹת פָּבוֹד וְעֵז: ח הָבוּ לַיהוָה פָּבוֹד שְׁמוֹ
 שְׂאוּ מִנְחָה וּבְאוּ לְחִצְרוֹתָיו: ט הַשְׁתַּחֲוּוּ לַיהוָה
 בְּהַדְרַת קִדְשׁ חִילוֹ מִפְּנֵי כָל הָאָרֶץ: י אָמְרוּ
 בְּגוֹיִם יְהוָה מֶלֶךְ אֵף תַּפּוֹן תִּבְל כֹּל תַּמוּז
 יָדִין עַמִּים בְּמִישְׁרִים: יא יִשְׁמְחוּ הַשָּׁמַיִם וְתִגַּל הָאָרֶץ
 יִרְעַם הַיָּם וּמְלֹאוֹ: יב יַעֲלוּ שָׁרֵי וְכָל אֲשֶׁר בּוֹ אוֹ יִרְנְנוּ
 כָּל עֲצֵי יָעַר: יג לְפָנֵי יְהוָה כִּי כָּא כִּי כָּא
 לְשֹׁפֵט הָאָרֶץ יִשְׁפֹּט תִּבְל כְּצַדִּיק וְעַמִּים כְּאִמּוֹנָתוֹ:

תפילה קצרה לאומרה קודם הלימוד

לְשֵׁם יְהוָה קִדְּשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְשְׂכִינְתּוּהוּ וְכוּ'. עַל יְדֵי
 הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל לְאַקְמָא
 שְׂכִינְתָא מַעְפְּרָא, וְלַעֲלוֹי שְׂכִינַת עֵינֵינוּ אִם הַבְּנִים
 שְׂמַחָה, עַל יְדֵי הַהוּא טָמִיר וְנִעְלָם בְּשֵׁם כָּל יִשְׂרָאֵל.
 הַרְיֵנִי מִקְשֶׁר עֲצָמֵי בְּלִימוּד הַקְּדוּשׁ הַזֶּה בְּנִשְׁמַת
 כָּל הַתְּנָאִים וְהַצְדִּיקִים הַבְּתוּבִים בְּזוּחַר
 הַקְּדוּשׁ וּבְרֵאשֵׁם הַתְּנָא הָאֱלוֹקֵי רַבִּי שְׂמַעוֹן בַּר
 יוֹחָאי וְרַבִּי אֶלְעָזָר בְּנֵי. וְעַל יְדֵי זֶה תִּתְקַוֶּי תְּפִילַת
 דְּדוּד הַמֶּלֶךְ עָלָיו הַשְּׁלוֹם (תְּהִילִים סא ד- ה') בִּי הָיִיתָ
 מִחֶסֶה לִּי מִגְּדָל עֵז מִפְּנֵי אוֹיֵב. אֲגוּרָה בְּאַהֲלֶךְ
 עוֹלָמִים אַחֶסֶה בְּסֵתֵר בְּנִפְיָךְ סֶלְה. וְאַזְבַּח
 שְׂבָלִימוּדֵינוּ זֶה יְהִי שְׂפִתוֹתֶיךָ דוֹבְבוֹת בְּקִבְרִי,
 לְמַעַן שְׂמוֹ בְּאַתְבָּה לַעֲשׂוֹת נַחַת רוּחַ לְיוֹצְרֵנוּ
 וְלַעֲשׂוֹת רְצוֹן בּוֹרְאֵנוּ. וּבַחֲרִין סִפְרָא סִפְרָא הַזּוּחַר,
 יִפְקֹן יִשְׂרָאֵל מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי, וּרְאֵה אֵל עַבְדְּךָ
 כְּעֶלְךָ וְהַדְרִךְ עַל בְּנֵיהֶם. וְיְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ
 עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָהוּ, וְיְהִי נַעַם אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ
 בּוֹנְנָה עֲלֵינוּ וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ בּוֹנְנָהוּ (תְּהִילִים צ' ט"ז י"ז).

תפילה קודם לימוד קבלה מהאר"י זלה"ה

רבוֹן הָעוֹלָמוֹת וְאֵדְנִי הָאֲדוֹנִים. אָב הַרְחָמִים
 וְהַסְּלִיחוֹת. מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, בְּקִרְבָּה וּבְהַשְׁתַּחֲוּוּת,
 שְׁקִרְבָּתְנוּ לְתוֹרָתְךָ וְלַעֲבוֹדָתְךָ עֲבוֹדַת הַקִּדְשׁ,
 וְנִתַּתְּ לָנוּ חֶלֶק בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ הַקְּדוֹשָׁה. מִה אָנוּ,
 מִה חַיֵּינוּ, אֲשֶׁר עֲשִׂיתָ עִמָּנוּ חֶסֶד גָּדוֹל בְּזֶה. עַל כֵּן
 אֲנַחְנוּ מִפִּילִים תַּחֲנוּנֵינוּ לְפָנֶיךָ שְׁתַּמְחַל וְתַסְּלַח
 לְכָל חַטָּאתֵינוּ וְעוֹנוֹתֵינוּ. וְאֵל יְהוִי עֲזוֹתֵינוּ
 מִבְּדִילִים בִּינֵינוּ לְבִינְךָ. וּבְכֵן יְהִי רָצוֹן מִלְּפָנֶיךָ יְהוָה
 אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שְׁתַּכּוּן אֶת לִבְבָנוּ
 לְיִרְאָתְךָ וְאַהֲבָתְךָ, וְתִקְשִׁיב אָזְנְךָ לְדִבְרֵינוּ אֱלֹהִי,
 וְתִפְתַּח לִבְבָנוּ הָעֶרְלָה בְּסוּדוֹת תּוֹרָתְךָ. וַיְהִי
 לְמוֹדֵנוּ זֶה נַחַת רוּחַ לְפָנֵינוּ כִּסֵּא כְבוֹדְךָ פְּרִיחַ נִחוּחַ.
 וְתֵאצִּיל עָלֵינוּ אוֹר מְקוֹר נְשָׁמֹתֵנוּ בְּכָל בְּחִינּוֹתֵינוּ.
 וְשִׁיתְנוּצְצֵנוּ נִיצוּצוֹת עֲבָדֶיךָ הַקְּדוֹשִׁים אֲשֶׁר עַל יָדָם
 גְּלִיתָ דְבָרֶיךָ אֱלֹהִי בְּעוֹלָם. וּזְכוּתָם וּזְכוּת אֲבוֹתָם
 וּזְכוּת תּוֹרָתָם וְתַמּוּמוֹתָם וְקִדְשָׁתָם יַעֲמִד לָנוּ לְבַל
 נִפְשַׁל בְּדִבְרֵים אֵלֵינוּ. וּבְזְכוּתָם תֵּאֵיר עֵינֵינוּ בְּמַה
 שְׁאֵנוּ לוֹמְדִים. בְּמֵאֵמֶר נְעִים וּמִרְדוֹת יִשְׂרָאֵל, גַּל
 עֵינֵינוּ וְאַפְיֹטָה נִפְלְאוֹת מִתּוֹרָתְךָ. יְהוִי לְרָצוֹן אִמְרֵי

כִּי וְהִגִּינוּ לְבִי לִפְנֵיךָ, יְהוָה צוּרֵי וְגֹאֲלֵי. כִּי יְהוָה יִתֵּן
חֶכְמָה, מִפִּי דַעַת וּתְבוּנָה:

רְבוֹן עֲלָמוֹן, דְּאַנְתָּה הוּא מְגִלֵי עֲמִיקְתָּא וּמִסְתַּרְתָּא
וְגִלֵי רִזְיָא. יְהֵא רַעְיָא מִן קַדְמָךְ לְאַסְכְּרָא
מְלִין בְּפּוּמָנָא, לְקַיְמָא בְּנָא מְקָרָא שְׁכַתוּב, וְאַנְכִי
אַתְיָה עִם פִּיךָ וְהוֹרִיתִיךָ אֲשֶׁר תְּדַבֵּר. וְלֹא יַעֲזוּל
בְּכַסְיָא קַדְמָךְ. וְנִזְפִי לְמִשְׁמַע רִזְיוֹן עֲלָאִין
דְּאוֹרִיתָא מִפּוּמָא דְרִישָׁא דְמְתוּכְתָּא עֲלָתָא. אֲמֵן
וְכֵן יְהִי רְצוֹן, אָמֵן, סְלָה:

וְנָחַר יֵצֵא מֵעֵדֶן לְהַשְׁקוֹת אֶת-הַנֶּחַל, וּמִשָּׁם יִפְרֵד
וְהָיָה לְאַרְבַּעָה רְאשִׁים: וְהַמִּשְׁבָּלִים יִזְהָרוּ
בְּזֶהֱרַר הַרְקוּעַ, וּמִצְדֵיכֶן תְּרַבִּים בְּבוּכְבִּים לְעוֹלָם
וָעֶד: גַּל-עֵינַי וְאַבְיָטָה נַפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ:

תפלה לרפואות וישועות

תְּרִינִי מְקַבֵּל עָלַי מִצְוֹת עֲשֵׂה שֶׁל וְאַהֲבַת לְרַעְיָךְ
כְּמוֹךָ, וְתְרִינִי אוֹהֵב כָּל אֶחָד מִבְּנֵי יִשְׂרָאֵל
בְּנַפְשִׁי וּמְאֹדִי, וְתְרִינִי מוֹמֵן אֶת פִּי לְלַמֵּד בְּסֵפֶר
הַזֶּהרַקְרוּשׁ לְזִכּוֹת ... פּב"פ (וְכֹאן יִפְרֵט בְּקִשְׁתּוֹ)
וְלְרִפּוּאוֹת... וְיִשׁוּעַת ... וְלְבָנִים ... הַשֵּׁם יִשְׁלַח
דְּבָרוֹ יְחֻקְהוּ וְיִרְפְּאֵהוּ בְּרִפּוּאוֹת הַנַּפֶּשׁ וּרְפּוּאוֹת

הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי
 ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] ויזשיעהו
 בדבר ישועה ורחמים ... I אמן סלה:

תפילה לאחר קריאת הזוהר

יהי רצון מלפניך יהוה אלהי ואלהי אבתי שיתקיים בנו
 עתה מקרא שפתינו "ואשים דברי בפיך ובצל ידי
 כפיתידך לנטע שמים וליסוד ארץ", להעלות לרוזם
 ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשויט
 ופורפירא עלאה ולארמון שעל מבוננו ישב להחזיר
 עמדה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתינו "והיה
 אור הלבנה באור החמה ואור החמה יהיה שבעתים
 באור שבעת הימים". ובזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי
 אלעזר, ויזתם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום
 שנברא עד סופו ברצונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו
 עסוקים בחכמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה,
 וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוינו במהרה
 בימינו. ויקיים בנו מקרא שפתינו "ויאמר אלהים יהי
 אור", ויזרח עלינו אור יהוה, ביום שהוא יהיה יהוה
 אחר ושמו אחר, אמן נצח סלה ועד. (נסח התפלה מתוך

לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ יְהוָה אֱלֹהֵי וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתַי
 שְׂזוּבֵיתִי לְלִמּוּד וְלַחֲגוּת בְּסֵפֶר הַקְּדוֹשׁ
 הַזֶּה וְיִתְרָה עֵילָאָה, וְזִכּוֹת הַתְּנָאִים הַקְּדוֹשִׁים
 שְׁלַמְדְּנוּ תוֹרָתָם יַעֲמוּד לָנוּ וְלִזְרַעְנוּ וְנִזְכָּה
 לְהַבְטָחַת הַנְּבִיא (ישעיה נט, כ-כא) וּבֹא לְצִיּוֹן גּוֹאֵל
 וְלִשְׁבֵי פֶשַׁע בְּיַעֲקֹב נָאִם יְהוָה. וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
 אֹתָם אֲמַר יְהוָה רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְדִבְרֵי אֲשֶׁר
 שָׁמַתִּי בְּפִיךָ לֹא יִמוּשׁוּ מִפִּיךָ וּמִפִּי זֶרַעַךָ וּמִפִּי זֶרַע
 זֶרַעַךָ אֲמַר יְהוָה מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. וְיִתְקַיֵּם בָּנוּ
 הַנְּבוּאָה (ישעיה נא, זט) וְאֲשִׁים דְּבָרֵי בְּפִיךָ וּבְצִל יְדֵי
 בְּסִיתֶיךָ לְנִטְע שָׁמַיִם וְלִיסַד אֶרֶץ וְלֵאמֹר לְצִיּוֹן עֲפוּ
 אֲתָהּ. וּבִרְכַת מוֹשֶׁה רַעֲיָא מְחִימָנָא תַתְּגַלָּה בְּמַחְרָה
 דִּידָן, יְהוָה בָּרַד יִנְחֵנוּ וְאִין עֲמוּז אַל יִכַּר, וְרֵאוּ עֵינֵינוּ
 וְיִשְׂמַח לְבָנוּ וְתַגַּל נַפְשֵׁנוּ בִישׁוּעָתְךָ בְּאַמַת בְּאֲמֹר
 לְצִיּוֹן מְלַךְ אֱלֹהֶיךָ, בְּרוּךְ יְהוָה לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.
 (סוד ה')

אֱלֹהֵינוּ וְאֱלֹהֵי אֲבוֹתֵינוּ מְלַךְ רַחֲמָן רַחֵם עָלֵינוּ
 מִזֵּב וּמִטִּיב הַדָּרָשׁ לָנוּ. שׁוּבָה אֵלֵינוּ
 וְעָלֵינוּ בְּחִמּוֹן רַחֲמֶיךָ בְּגִלְל אֲבוֹת שְׁעָשׂוּ רְצוּנְךָ.
 בְּנֵה בֵיתְךָ בְּבִתְחִלָּה וְכוּנֵן מִקְדָּשְׁךָ עַל מְבוּנָנוּ.
 וְחַרְאָנוּ בְּבִנְיָנוּ וְשִׂמְחָנוּ בְּתַקְנֵנוּ. וְהָשִׁב שְׂכִינְתְּךָ

לְתוֹכּוֹ, וְהָשִׁב כְּהַנִּים לְעִבּוֹדְתֶם וּלְיוֹיִם לְדוֹכְנֶם
 לְשִׁירֵם וּלְזִמְרֵם. וְהָשִׁב יִשְׂרָאֵל לְנִוְיָהֶם. וּמְלָאָה
 הָאָרֶץ דַּעַה אֶת יְהוָה לִירְאָה וּלְאַהֲבָה אֶת שְׁמִי
 הַגָּדוֹל הַגְּבוּר וְהַנּוֹרָא אֲמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן. (סי"ת)

סוד הגאולה

"בראשית תמן" תקון מ"ג מתקוני זוהר השלם והמבואר

תקוני זוהר - תקונא ארבעין ותלת (זוהר הקדוש ד' פ"ב ע"א)

א. הַבְּנִים צוֹעֲקִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה
 בְּרֵאשִׁית תְּמָן אֶת"ר יב"ש, וְדָא אִיהוּ "וְנָתַר
 יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ" (ישעיהו יט ה), בְּהַחֲוָא זְמַנָּא
 דְּאִיהוּ יבֶשׁ וְאִיהוּ יבֶשֶׁה, צוֹנְחִין בְּנִין לְתַתָּא בְּיַחְוָדָא
 וְאֹמְרִין "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל", וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה, תְּדָא
 הוּא דְּכַתִּיב (משלי א כח) "אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה".

תרגום ללשוה"ק

בראשית, שם אֶת"ר יב"ש, וְזֵהוּ נָהָר יַחֲרֵב וַיִּבֶשׁ, (שם ה), בְּאוֹתוֹ
 זְמַן שְׁהוּא יבֶשׁ וְהִיא יבֶשֶׁה, צוֹנְחִים הַבְּנִים לְמַטָּה בְּיַחְוָד
 וְאֹמְרִים שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, וְאִין קוּל וְאִין עוֹנָה. זֵהוּ שְׁכַתוּב (משלי
 א כח) אִזּוּ יִקְרְאוּנִי וְלֹא אֶעֱנֶה.

ב. הלומד רק תורת הנגלה טוב לו שלא נברא כלל
בעולם

וְהָבִי מֵאֵן הַגֵּרִים דְּאַסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָתָא
מֵאוּרֵייתָא דְבַעַל פֶּה וּמֵאוּרֵייתָא דְבִכְתָּב, וְגֵרִים
דְּלֹא יִשְׁתַּדְּלוּן בְּחֻן, וְאִמְרִין דְּלֹא אִית אֱלֹא פִּשְׁט
בְּאוּרֵייתָא וּבִתְלֻמוּדָא, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק נְבִיעֵו
מִתְהוּא נְהָר וּמִתְהוּא גֵן, וְזִי לִיה טַב לִיה דְּלֹא אִתְּבְּרִי
בְּעֻלְמָא וְלֹא יוֹלִיף תְּהִיֵא אוּרֵייתָא דְבִכְתָּב וְאוּרֵייתָא
דְבַעַל פֶּה, דְּאִתְחַשְׁב לִיה כְּאֵלוּ אַחֲזֵר עֻלְמָא לְתִהוּ
וּבְהוּ, וְגֵרִים עֲנִייתָא בְּעֻלְמָא וְאוּרֵי גְלוּתָא.

ג. אם מתחיל ללמוד היום זוה"ק מתקן את העבר
שלא למד

"וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא" וכו' (בראשית
א יא), אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא קָרָא

תרגום ללשוה"ק

וּכְךָ מִי שְׁגוּרִם שְׁתַּסְתִּילַק קַבְלָה וְחֻכְמָה מִתּוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה
וּמִתּוֹרָה שְׁבִכְתָּב, וְגוּרִם שְׁלֹא יִשְׁתַּדְּלוּ בְּחֵן, וְאוּמְרִים שְׂאִין אֱלֹא
פִּשְׁט בְּתוֹרָה וּבִתְלֻמוּד, בּוּדְאִי כְּאֵלוּ הוּא יִסְלַק אֶת הַמַּעֲזִין
מֵאוּתוֹ נְהָר וּמֵאוּתוֹ גֵן. אוֹי לוֹ, טוֹב שְׁלֹא נִבְרָא בְּעוֹלָם וְלֹא
יִלְמַד אוֹתָהּ תּוֹרָה שְׁבִכְתָּב וְתוֹרָה שְׁבַעַל פֶּה, שְׁנַחֲשֵׁב לוֹ כְּאֵלוּ
הַחֲזִיר הָעוֹלָם לְתִהוּ וּבְהוּ, וְגוּרִם עֲנִי בְּעוֹלָם וְאָרֶץ הַגְּלוּת.
וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרֶץ דְּשָׂא וְכו' (בראשית א יא), אָמַר רַבִּי

ליה יבִּשָׁה, מֵאֵן תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין. אָמַר לִיה, בְּרִי, הֲכִי
 אוֹלֵיף תִּיבְתָא לְכָל בְּנֵי עֲלָמָא, דְּאִם בַּר נִשׁ יַחְזוֹר
 בְּתִיבְתָא, נְחִית לָהּ גְבִיעֵי דְאִסְתִּלַּק, וּמַה דִּתְהוּ
 יבִּשָׁה קָרָא לָהּ אָרְצִין, וְנִתְר דִּתְהוּ חֲרִב וְיִבֵּשׁ קָרָא
 לִיה מְקוּנָה הַמִּים וַיָּמִים, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (שם י'
 "וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לַיִּבְשָׁה אֶרֶץ וּלְמְקוּנַת הַמַּיִם קָרָא
 יָמִים", בְּתַהוּא זְמַנָּא דְאִתְקְרִי אֶרֶץ מַה פְּתִיב בִּיה
 (שם יא) "וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים תְּדַשָּׂא הָאָרְצִין", לְאַפְקָא
 זְרַעִין וְאִיבִין דְּאִינֹן נִשְׁמַתִּין (דף פב ע"ב) כָּל חַד
 לְזַנְיָהוּ, אֲלִין נִשְׁמַתִּין דְּאִתְגְּזְרוּ מִבּוֹרְסֵי יִקְרִיָּה, וְאֲלִין
 רוּחִין דְּאִתְגְּזְרוּ מִמְּלָאכִים, וְאֲלִין נַפְשִׁין דְּאִתְגְּזְרוּ

תרגום ללשון"ק

אֲלַעְזָר: אבא, והרי קרא לו יבשה, מאיפה תדשא הארץ? אמר
 לו: בני, כך למד תשובה לכל בני העולם, שאם אדם יחזור
 בתשובה, מוריד לה המעין שהסתלק, ומה שהיתה יבשה קורא
 לה ארץ, ולנהר שהיה חרב ויבש קרא לו מקנה המים וימים,
 זהו שכתוב (שם י') ויקרא אלהים לייבשה ארץ ולמקנה המים
 קרא ימים. באותו זמן שנקראת ארץ, מה כתוב בו? ויאמר
 אלהים תדשא הארץ, להוציא זרעים ופרות שהן נשמות, (דף
 פב ע"ב) כל אחד למינהו, אלו הנשמות שנגזרו מכפסא כבודו,
 ואלו רוחות שנגזרו ממלאכים, ואלו הנפשות שנגזרו
 מהאופנים, כל אחד הוציא למינהו את כל אחד כראוי. עץ פרי
 - זה תלמיד חכם, עשה פרי - זו בת זוגו, לכל אחד כראוי (כל
 אחד הוציא למינו).

מֵאוֹפְנִים, כָּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ לְכָל חֵד בְּדָקָא
 יֵאוּת, ”עֵץ פְּרִי” דָּא תַלְמִיד חָכָם, ”עוֹשֶׂה פְּרִי” דָּא
 בַּת זַנְיָהוּ, לְכָל חֵד בְּדָקָא יֵאוּת (כּל חֵד אַפִּיק לְזַנְיָהוּ).

ד. הת”ח שְנַשְׁמַתוֹ גְּדוּלָה, פּוֹגֵם יוֹתֵר אִם אֵינוֹ
 לוֹמֵד זֹהָר

וְעוֹד ”עֵץ פְּרִי” דָּא עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, ”עוֹשֶׂה
 פְּרִי” דָּא צְדִיק, ”אֲשֶׁר זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ”
 דָּא שְׂכִינְתָא, דְכָל זָרְעִין אֲתַבְּלִילֵן בֵּיהּ, וְהָכָא
 פְּקוּדָא דְפְרִיָה וְרַבִּיָה לְמַעַבְד אַפִּין וְזָרְעִין, הִדָּא
 הוּא דְבְּתִיב (ישעיה מה יח) ”לֹא תִהְיֶה בְּרָאָה לְשַׁבַּת
 יְצֻרָה”, וּמָאן דְּאֲתַבְּטַל מִפְּרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ אַחֲזִיר
 לְתַחִיא אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנֵעַ בְּרַכָּאן מִינָהּ, כָּל חֵד
 לְפּוֹם דְּרַגְיָה, מָאן דְּפָגִים לְתַתָּא פָּגִים לְעִילָא,
 לְאַתֵּר דְּאֲתַגְזֵר נְשַׁמְתִּיהּ.

תרגום ללשוה”ק

וְעוֹד, עֵץ פְּרִי - זֶה הָעֲמוּד הָאֲמֻצְעִי, עוֹשֶׂה פְּרִי - זֶה צְדִיק, אֲשֶׁר
 זָרְעוּ בּוֹ עַל הָאָרֶץ - זֶה הַשְּׂכִינָה, שְׁכַל הַזָּרְעִים נִכְלָלִים בֵּיהּ, וְכֵאֵן
 הַמְצוּהָ שֶׁל פְּרִיָה וְרַבִּיָה, לַעֲשׂוֹת פְּרוֹת וְזָרְעִים, זֶהוּ שְׁכַתוֹב לֹא
 תִהְיֶה בְּרָאָה לְשַׁבַּת יְצֻרָה, וּמִי שְׂמַתְבְּטַל מִפְּרִיָה וְרַבִּיָה, כְּאֵלוֹ הַחֲזִיר
 אֶת אוֹתָהּ אֶרֶץ יְבֻשָׁה, וּמוֹנֵעַ מִמֶּנָּה בְּרַכּוֹת, כָּל אֶחָד לְפִי דְרַגְתּוֹ,
 מִי שְׂפּוֹגֵם לְמַטָּה פּוֹגֵם לְמַעְלָה אֶת הַמְּקוֹם שֶׁנִּגְזְרָה נְשַׁמְתּוֹ.

פְּתִיחַת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא

פְּתַח הַרְמ"ק: טוב לומר תְּפִלַּת פְּתַח אֱלֹהֵינוּ זְכוּר לְטוֹב הַנְּזַכָּר בְּרִישׁ סֵפֶר תִּיקוּנֵי הַזֹּהָר (סדור רבי שבתאי מראשקוב). וּפְתַח הַחֵיד"א, אֲשֶׁר קִבְּלוּ רַבָּנָן קַדִּישֵׁי, שְׂהִיא מְסַגֶּלֶת לְקַבְּלַת הַתְּפִלָּה. (עבודת הקודש מוֹדָה בְּאַצְבַּע סוּף סִימָן י'). וְהַרְי"ח הַטוֹב כְּתַב, שְׂבַאמִידָתָה מְסוּגָל לְבְרוּר נִיצוּצֵי הַקְּדוּשָׁה (בא"ח, פ' בְּהַר סוּף הַהַקְדָּמָה).

וְיֵהי נַעַם אֲדָנִי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ, וּמַעֲשֵׂה יְדֵינוּ כּוֹנֵנָה. (ב' פְּעָמִים)

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

פְּתַח אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב

וְאָמַר¹⁸¹: רַבּוֹן עֲלָמִין דְּאַנְתָּ¹⁸² הוּא

וְאָמַר רַבּוֹן הָעוֹלָמִים שְׂאֲתָה הוּא

חַד וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן. אַנְתָּ הוּא עֲלָתָה עַל

אַחַד לְבַד, וְלֹא בְּחֻשְׁבּוֹן הַמְּסַפְּרִים. אַתָּה הוּא עֲלִיוֹן מַעַל

¹⁸¹ . כתב ה"כסא מלך": "זאת התפלה בפרושה, ארוכה מארץ מדה". ¹⁸² . הנה 'רבון' בגימטריא ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן המאירים בעולמות אבי"ע (אצילות, בריאה, יצירה, עשיה) עם שם הוי"ה שכוללם ומחברם, גימטריא 258 - ועל זה אמר אליהו הנביא זכור לטוב דאנת הכולל כל העולמות ומחיה את כולם, ולכן פתח בלשון

כָּל עֲלָאִין סְתִימָא עַל כָּל סְתִימִין,
 כָּל הָעֲלִיּוֹנִים, נְעֻלָּם מַעַל כָּל נְעֻלָּמִים.

לִית מַחְשְׁבָא תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל.
 וְאִין מַחְשְׁבָה אוֹ תְּפִיסָה בְּךָ לְהַשְׁיֵגָה כָּלֵל.

אַנְתָּהּ הוּא דְאַפְקַת עֵשֶׁר תְּקוּנִין,
 אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאת וְגַלִּית עֵשֶׁר תְּקוּנִים,

וְקָרִינָן לְהוֹן עֵשֶׁר סְפִירוֹן, לְאַנְהָגָא
 וְקוּרְאִים לְהֵם עֵשֶׁר סְפִירוֹת, לְהַנְהִיג

בְּהוֹן עֲלָמִין סְתִימִין דְּלֵא אַתְּגַלִּין,
 בְּהֵם עוֹלָמוֹת סְתוּמִים שְׂאִינָם נְגַלִּים

'רבון' להורות ענין זה (שבחי התיקונים בשם בני יששכר, מאמרי השבתות מאמר ח אות יא).
 ג. הנה ה' שוכן בעשירה כחות רוחניים אשר הוציא מתוכו, אשר הוא שוכן בהם כְּנִשְׁמָה הַשׁוֹכֵנָת בְּגוֹף (לשם שבו ואחלקה). ועמם הוא מנהיג את העולם, שְׂכָמוֹ שֶׁהִנְשָׁמָה בְּכַדִּי לַעֲשׂוֹת מְלָאכָה, כְּגוֹן כְּתִיבָה וְכוּ', צְרִיכָה אֶת הַגּוֹף, כֵּן בְּחַר ה' לַעֲשׂוֹת אֶת מְלָאכְתּוֹ עַל יְדֵי " כחות האלו, אשר המה הי' ספירות אשר עמם ה' מנהיג את העולם (באר לחי רואי). וזה מה שאמר אליהו הנביא לפני הקדוש ברוך הוא, אַתָּה הוּא שְׁהוּצֵאתָ עֵשֶׁר תְּקוּנִים שְׁהֵם הָעֵשֶׁר סְפִירוֹת, בְּכַדִּי לְהַנְהִיג עִמָּם אֶת הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן וְאֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, וּבְכַחוֹת אֵלּוֹ אַתָּה נֹסֶתָר מִבְּנֵי אָדָם, מִשׁוּם שֶׁאַתָּה מוֹשְׁפִיעַ רַק עַל יְדֵי הַסְּפִירוֹת. - וְהוֹסִיף וְאָמַר לְה', אַתָּה הוּא שְׂמִינְחָד אֶת כָּל הַכחות שֶׁל הַסְּפִירוֹת, שֶׁהֵנָּה יֵשׁ כחות דִּין וְיֵשׁ כחות חֶסֶד, וְהוּא מַחְבֵּר בִּינֵיהֶם, בְּכַדִּי לְמַתַּק אֶת הַדִּין בְּחֶסֶד, וְכַשֶּׁם מְמוֹתָקִים נִקְרְאִים כוחות הַרְחֻמִּים, וּמִשׁוּם שֶׁאַתָּה כְּנִשְׁמָה בְּתוֹךְ הַכחות הָאֵלּוֹ, כְּנִשְׁמָה לְגוֹף, לְכֵן מִי שְׂמַפְרִיד בֵּין כחות הַדִּין לַכחות הַחֶסֶד, בְּכַדִּי אֲשֶׁר הוּא חוֹטֵא לְפָנָי ה', וּמַעוֹרָר

וְעֹלָמִין דְּאַתְנַגְלִין. וּבַהוּן אַתְּתַבְּסִיאת
 וְעוֹלָמוֹת הַנִּגְלִים. וּבְהֵם אַתְּתַמְכְּסָה

מִבְּנֵי נְשָׂא, וְאַתְּתַהּ הוּא דְקַשִּׁיר לֹון
 מִבְּנֵי אָדָם, וְאַתְּתַהּ הוּא שְׁקוּשֵׁר אוֹתָם

וּמִיַּחַד לֹון. וּבְגִין דְּאַתְּתַהּ מְלַגְנָו -
 וּמִיַּחַד אוֹתָם. וּמִפְּנֵי שְׂאֲתַהּ מִבְּפְּנִים,

כָּל מָאן דְּאַפְרִישׁ חַד מִחֲבָרִיהּ
 כָּל מִי שְׂמִבְדִּיל וּמִפְרִיד אַחַד מִחֲבָרוֹ,

מֵאֵלֵין עֵשֶׂר [סְפִירָן], אַתְּתַחֲשֵׁב לָהּ
 מֵאֵלוֹ עֵשֶׂר, סְפִירוֹת, נְחָשֵׁב לוֹ

כְּאֵלוֹ אַפְרִישׁ בְּרַהּ. וְאַלֵין עֵשֶׂר
 כְּאֵלוֹ הוּא מִפְרִיד בְּהּ. וְאַלוֹ עֵשֶׂר

את כוח הדין, הרי הוא כְּבִיכּוֹל מִפְרִיד את הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּעַצְמוֹ, אֲשֶׁר שׁוֹכֵן
 בְּכַחוֹת הָאֵלוֹ כְּנִשְׁמָה בְּגוּף (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי). ד. אור אֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא. ה. פִּי
 עַל יְדֵי הַעוֹנוֹת מִכְּסִיק הַשְּׁפַע לְמַעְלָה, וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב "וְנִרְגַן מִפְרִיד אֵלוֹף",
 שְׂרָצוֹנוֹ יִתְבַּרַךְ לְהִיטִיב לְבְרוּאֵיוֹ לְעוֹלָם, וּבְעוֹנוֹת מוֹנֵעַ כְּבִיכּוֹל אֵת הַרְצוֹן
 מִלְּהִטִיב, וְכִמוֹ שְׂכַתוֹב "וּבְכַפְשֵׁעִיכֶם שְׁלַחַה אִמְכֶם", וְעַל פֶּן הָאֵרֶת הַעוֹלָמוֹת
 בְּאַחֲרִיתוֹ שֶׁל הַיְהוּדִי. ו. הִנֵּה מִדַּת הַחֲכָמָה, הַחֲסֵד וְהַנְּצַחַת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים
 חֲסֵד בְּעוֹלָם. וּמִדוֹת הַבִּינָה גְבוּרָה וְהוֹד, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים דִּין וּמַעֲנִישִׁים אֵת
 הַחוּטָאִים. וּמִדוֹת הַכְּתָר תְּפָאֶרֶת יְסוּד וּמְלִכּוֹת, הִמָּה מְשִׁפִּיעִים רַחֲמִים, כְּלוֹמֵר
 לֹא רַק דִּין וְלֹא רַק חֲסֵד, שְׂאֵם ה' יִשְׁפִיעַ רַק חֲסֵד, בְּרַב טוֹבָה חוּטָאִים, וְאִם
 יִשְׁפִיעַ רַק דִּין, בְּרַב קִשְׁי פּוֹרְקִים עַל, וְלִכֵּן ה' מְשִׁפִּיעַ בְּדֶרֶךְ כָּלֵל רַק רַחֲמִים

סְפִירוֹן אֲנוּן אֲזַלִּין בְּסַדְרָן, חַד אַרְוֹד;
 סְפִירוֹת, הֵם הוֹלְכִים, כְּסַדְרָם, אַחַד אַרְוֹד,

וְחַד קָצֵר וְחַד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא
 וְאֶחָד קָצֵר, וְאֶחָד בֵּינוֹנִי. וְאַתָּה הוּא

דְּאַנְהִיג לֹזַן, וְלִית מָאן דְּאַנְהִיג לָהּ,
 שְׂמַנְהִיג לָהֶם. וְאִין מִי שְׂמַנְהִיג לָהּ,

לֹא לְעֵלָא וְלֹא לְתַתָּא וְלֹא מְכַל
 לֹא מְלַמְעָה וְלֹא מְלַמְטָה וְלֹא מְכַל

סְטָרָא. לְבוֹשִׁין תַּקְנַת לֹזַן דְּמַנְיָהוּ
 צַד שֶׁהוּא. לְבוֹשִׁים תַּקְנַת לָהֶם, שְׂמַהֶם

פְּרַחִין נְשַׁמְתִּין לְבָנֵי נְשָׂא. וְכַמָּה
 פְּרוּחִים נְשַׁמּוֹת לְבָנֵי אָדָם, וְכַמָּה

גוֹפִין תַּקְנַת לֹזַן, דְּאַתְקָרִיאוּ גוֹפִין
 גוֹפִים תַּקְנַת לָהֶם, שְׁנַקְרָאוּ גוֹפִים

(הגר"א). ז. כלומר קו זמין ארוך קו שמאל קצר וקו אמצע בינוני. ח. דהיינו
 לפנימיות ה' ספירות (הגר"א) - לבוש רוחני הכנת לעשר כחות האלו שעמם
 אתה מנהיג את העולם, והלבוש של הכחות האלו, הן הנשמות של בני האדם,
 ועל זה אמרו חז"ל שהאבות הם המורכבה, למשל אברהם היה מורכבה לספירת
 החסד, ולכן הוא תמיד היה מארח אורחים, ויצחק היה מורכבה למידת הגבורה,
 ולכן מסר עצמו למות על קדוש ה' וכו'. אמנם עקר נשמת האדם היא בעולם
 העליון כמובא בנפש החיים בשם הגר"א, ולכן לנשמה בעולם העליון גם יש גוף

לְגַבִּי   לְבוּשֵׁי   דְּמַבְסִין   עֲלֵיהוֹן.
 כְּלָפִי   הַלְבוּשִׁים   שְׂמֻכְסִים   עֲלֵיהֶם,

וְאֵת־קְרִיאֵי^{טו}   בְּתַקוּנָא   דָּא: חֶסֶד^{טז} -
 וְנִקְרְאִים   בְּתַקוּן   הַזֶּה.   הַחֶסֶד

דְּרוּעָא   יְמִינָא.   גְּבוּרָא   -   דְּרוּעָא
 זְרוּעַ   יְמִין.   גְּבוּרָה   זְרוּעַ

רוחני, ומשום שיש ' ספירות, יש ' סוגי נשמות אשר הספירות מתלבשות בהם, כן יש סוגי גופים רוחניים, לנשמות אשר בעולם העליון. ט. ונקראים הגופים שהם חיצוניות הספירות, בתקון זה (הגר"א). י. מדת החסד: עמה ה' משפיע חסד, והיא כנגד יד ימין, ובה אדם מטיב ביד ימינו לאחרים, מדת הגבורה: עמה ה' מעניש את הרשעים, ומכח מדת הגבורה מתגבר על יצרו הרע, והיא כנגד יד שמאל, ולכן מניחים את התפלין של יד, על יד שמאל, בכדי להכניע את כוח היצר הרע. מדת התפארת: עמה ה' מנהיג ומפאר את העולם, והיא רומזת לגוף האדם, אשר הוא מרפז הכל שבו הלב הראה וכו', והוא רומז ליעקב אבינו ע"ה שמדתו "ויעקב איש תם יושב אהלים" (בראשית כ"ה, כ"ו), והוא לפיכך התורה שהוא מרפז העולם ועיקר הבריאה כמו שכתוב (ירמיהו ל"ג, כ"ה) "אם לא בריתי יומים וְלִילָה חַקוֹת שָׁמַיִם וְאָרֶץ לֹא שָׁמַיִתִי", זוהי ברית התורה. ולכן מי שהוא מפאר את ה' ומרבה בלמוד התורה לשמה בכל חלקי הפרד"ס, הרי הוא זוכה להיות מרובה למדה הזאת. מדות הנצח וההוד: אשר עמם משלח מלאכים אשר יעשו את שליחותו, ומשם יניקת הנביאים הנקראים מנהיגי הדור, ורומזים לשתי רגליו של האדם, הנצח כנגד רגל ימין וההוד כנגד רגל שמאל, אם ילך בדרך הטובה, לא תבוא עליו צרה. מדת היסוד: בה ה' מתקשר עם עמו ישראל, באות ברית קודש, ומתיחד בנו שאנו עמו השומרים לו אמונים, והוא החותם וממנו השפיע והברכה. מדת המלכות: אשר על ידה ה' מגלה את מלכותו בעולם, והיא בחינת הפה, שעל ידי שאדם משבח את ה', ולומד את התורה מתגלה מלכות ה', ותורה שבכתב אחוז בתפארת ותורה שבעל פה במלכות, על

שְׂמַאלָא. תְּפַאֲרַת - גּוּפָא. נְצַח וְהוּד
שְׂמַאל. תְּפַאֲרַת כְּנַגְדַּת הַגּוּף. נְצַח וְהוּד

- תְּרִין שׁוֹקִין. יְסוּד - סִיּוּמָא דְגּוּפָא,
כְּנַגְדַּת שְׁנֵי רַגְלִים. יְסוּד - שְׁלִימוֹת הַגּוּף,

אוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ. מַלְכוּת - פְּהַ תּוֹרָה
וְהוּא אוֹת בְּרִית קוֹדֶשׁ. מַלְכוּת - נִקְרָאת פְּהַ, תּוֹרָה

שְׁבַעַל פְּהַ קְרִינָן לָהּ. חֲכָמָה יִיא -
שְׁבַעַל פְּהַ קוֹרְאִים לָהּ. מִדַּת הַחֲכָמָה

מוֹחָא, אִיהִי מַחְשְׁבָה מְלַגְנָא. בִּינָה -
הִיא הַמוֹחַ, הִיא הַמַּחְשְׁבָה שְׁבַבְנִים. מִדַּת הַבִּינָה

לְבָא, וּבָה הֵלֵב מִבִּין. וְעַל אֱלִין תְּרִין
הִיא הֵלֵב, וּבָה הֵלֵב מִבִּין, וְעַל אֱלוֹ שְׁנֵיהֶם (הַחֲכָמָה וְהַבִּינָה)

בְּתִיב: "הַנְּסִתְרוֹת"
נֹאמַר, הַנְּסִתְרוֹת לָהּ

כֵּן הַמְחַבֵּר בְּלִמּוּדוֹ תּוֹרָה שְׁבַכְתָּב עִם תּוֹרָה שְׁבַעַל פְּהַ מְקַשֵּׁר יְסוּד וּמַלְכוּת וְהוּא תִּיקוּן הַבְּרִית, וְהַקְב"ה בְּרָא אֶת הָאָדָם כְּנַגְדַּת סְפִירוֹת עֲלִיוֹנוֹת וּבְמַעֲשָׂיו מִתְקוּן הָעוֹלָמוֹת הָעֲלִיוֹנִים (בַּעַל שֵׁם טוֹב). יֵא. מִדַּת הַחֲכָמָה: הִיא בְּמוֹחוֹ שֶׁל אָדָם. וְהִיא הַמְדָה הַשְּׁנֵי שֶׁל ה' אֲשֶׁר הִיא מִדַּת הַחֲכָמָה, שְׁעָמָה הוּא יֶסֶד אֶת בְּרִיאַת הָעוֹלָם (רַמְח"ל). מִדַּת הַבִּינָה: הִיא כְּנַגְדַּת הֵלֵב, רַחֲמֵנָא לִיבָא בְּעִי. וְהִיא הַמְדָה הַשְּׁלִישִׁית שֶׁל ה', שְׁעָמָה הוּא בְּרָא אֶת הָעוֹלָם בְּבִינָה, הַחֲכָמָה הִיא הַבְּנָה כְּלִית, הַבִּינָה הִיא הַבְּנָה פְּרָטִית, וְכֵן שֶׁפָּרְשׁוּ חַז"ל 'וּנְבוֹנִים' הַקּוֹבְנִים דְּבָר מִתּוֹךְ דְּבָר

אֱלֹהֵינוּ יוֹבֵל. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן - אֵיהוּ כֶּתֶר
 אֱלֹקֵינוּ. כֶּתֶר עֲלִיּוֹן, הוּא כֶּתֶר

מַלְכוּת. וְעִלָּה אֶתְמַר: מְגִיד
 מַלְכוּת, וְעִלְיוֹ נֹאמֵר מְגִיד

מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית. וְאֵיהוּ קַרְקַפְתָּא
 מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית, וְהוּא הָרֵאשׁ שְׁמֹנִיחִים עֲלָיו

דְּתַפְלִי. מְלַנְאוּיָא אֵיהוּ אוֹת יו"ד
 תַּפְלִיּוֹן, וּבְנִשְׁמָה הַפְּנִימִית מֵאִיר שֵׁם אוֹת יוֹד

וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו | וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א
 וְאוֹת ה"א וְאוֹת וָא"ו וְאוֹת ה"א, וְאוֹת ה"א

דְּאֵיהוּ אֶרַח אֶצִּילוֹת. וְאֵיהוּ שְׁקִיּוֹ
 שְׁהוּא דְרַךְ אֶצִּילוֹת, וְהוּא מְשֻׁקָּה

(רמח"ל). מִדַּת הַכֶּתֶר: הִיא הַמְּדָה הָרֵאשׁוֹנָה שֶׁל ה', אֲשֶׁר הִיא רְצוֹן ה' (רמח"ל),
 וְהִיא נִקְרָאת כֶּתֶר מַלְכוּת מִשּׁוּם שֶׁסּוּף מַעֲשֵׂה בְּמַחְשָׁבָה תַּחֲלָה, כְּלוֹמַר
 שֶׁהַמַּלְכוּת שֶׁהִיא הַמְּדָה הָאֲחֵרוֹנָה, הִיא מְכַל מְקוֹם כְּלוּלָה בְּמְדָה הָרֵאשׁוֹנָה,
 מִשּׁוּם שֶׁכָּל רְצוֹנוֹ שֶׁל ה' לְבְרָא אֶת הָעוֹלָם הַזֶּה, הוּא רַק בְּכַדִּי לְגַלוֹת אֶת מַלְכוּתוֹ
 (זוהר). וְזֶה כּוֹה שְׁאֵמַר "מְגִיד מֵרֵאשִׁית אַחֲרִית", הַכֶּתֶר הוּא רֵאשִׁית וְהַמַּלְכוּת
 אַחֲרִית, הַסּוּף נְעוּץ בְּרֵאשׁ וְהֵרֵאשׁ נִכְלָל וּמִתְגַּלֶּה בְּסוּף בְּמַלְכוּת. י.ב. עַל דְּרַךְ
 בְּאוֹר הַגֵּר"א. י.ג. עַד כָּאן מְדַבֵּר מֵהַלְבוּשׁ הַחִיצוֹנִי, וּמְכַאן מְבַאֵר עֲנֵן הַנִּשְׁמָה
 הַפְּנִימִית. יד. גִּימְטְרִיא "אָדָם" וְהוּא שֵׁם מ"ה.

דְּאֵילָנָא   **בְּדְרוּעוּי**   **וְעִנְפוּי**   **כְּמִיא**
 אֶת הָאֵילָן   בְּזִרְעוֹתָיו   וְעִנְפוֹי,
דְּאֲשְׁקִי   **לְאֵילָנָא**   **וְאֲתֵרְבִי**   **בְּהוּא**
 שְׁמִשְׁקִים   אֶת הָאֵילָן,   וּמִתְרַבֶּה וּמִתְגַּדֵּל   בְּאוֹתוֹ
שְׁקִיוֹ:
 הַהִשְׁקָאָה.

רְבוּן עֲלָמִין, אַנְתָּה הוּא עֵלְת הָעֵלּוֹת
 רְבוּן הָעוֹלָם,   אַתָּה   הוּא עֲלִיוֹן עַל כָּל הָעֲלִיוֹנִים,
וְסַבְתַּת הַסְּבוֹת, דְּאֲשְׁקִי לְאֵילָנָא
 וְסַבְתַּת כָּל הַסְּבוֹת,   וְאַתָּה מְשַׁקֶּה אֶת הַסְּפִירוֹת שְׁנִקְרְאִים אֵילָן,
בְּהוּא נְבִיעוּי וְהוּא נְבִיעוּי אִיהוּ
 בְּנִבְיַעַת הַמְעִין,   וְאוֹתוֹ   אֹר הַמְעִין   הוּא
כְּנִשְׁמַתָּא לְגוּפָא, דְּאִיהוּ חַיִּים
 כְּנִשְׁמָה   לְגוּף,
לְגוּפָא, וּבְךָ לִית דְּמִיּוּן וְלִית
 לְגוּף.   וּבְךָ   לִית   דְּמִיּוּן,   וְאִין

דְּיוֹקְנָא [יז] מִכָּל מַה דְּלִגְנָאוּ וְלִבְרָ.
דְּמוֹת מִכָּל הַסְּפִירוֹת וְהַנְּבֻרָאִים הַפְּנִימִיִּים וְהַחִיצוֹנִיִּים.

וּבְרֵאת [יח] שְׁמִיָּא וְאַרְעָא, וְאַפְקַת
וּבְרֵאת שְׁמִים וְאַרְץ, וְהוֹצֵאת

מִנְהוֹן [יח] שְׁמֵשׂא וְסִיְהָרָא וְכוּכְבֵּיא
מֵהֶם שְׁמֶשׁ, וְיָרַח, וְכוּכְבֵּיִם

וּמְזֻלֵי, וּבְאַרְעָא וְאַיְלִנִין וְדְשָׂאִין,
וּמְזֻלוֹת, וּבְאַרְץ בְּרֵאת אֵילָנוֹת וְדְשָׂאִים,

וְגִנְתָּא דְּעֵדָן, וְעֵשְׂבִיין, וְחִיוֹן וְעוֹפִין
עֵדֵן, וְעֵשְׂבִיִּים, וְחַיּוֹת, וְעוֹפוֹת

וְנוֹנִין, וּבְעִירִין, וּבְנֵי נְשָׂא.
וְדָגִים, וּבַהֲמוֹת, וּבְנֵי אָדָם.

טז. גם לא רוחנית כמו שכתוב (ישעיה מ, י"ח) "ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו", (ובפסוק כ"ה שם) "ואל מי תדמיוני ואשונה יאמר קדושי". יז. כלומר שהם תולדות שמים וארץ, שנבראו אחר בריאת השמים והארץ, כלומר שעל ידי כך יראו את גדולתו ותבדדו, וילמדו מהם את הדרך הנכונה, כגון מנמלה יש לנו ללמד שלא להתעצל, כושם שהיא ברזה חרוצה מאד כמובא בגמרא בחלון, ועוד, ובכללות נקרא שמים וארץ. "כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו" (ישעיה מג, ז). יח. נראה לי, אלו עשבים ששורשים בגן עדן וכסוגלים לרפואת האדם (בדי ערבות).

לְאִשְׁתְּמוֹדְעָא בְּהוֹן עֲלֵאִין, וְאִידְ
 לְהַפִּיר וְלְהוֹדִיעַ בְּהֵם עֲלִיּוֹנִים, וְאִידְ

יְתַנְהַגּוֹן בְּהוֹן עֲלֵאִין וְתַתְּאִין, וְאִידְ
 יְתַנְהַגּוֹ בְּהֵם עֲלִיּוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִידְ

אִשְׁתְּמוֹדְעָאן עֲלֵאִי וְתַתְּאִי, וְלִית
 נְכָרִים וְנוֹדְעִים עֲלִיּוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאִין מִי

דִּידְעַ בְּךָ כְּלָל. וְכַר מְנָה, לִית יְחוּדָא
 שְׂיֹדְעַ וּמְשִׁיגַ בְּאִין סוּף בְּרוּךְ הוּא כְּלָל. וּבְלַעְדֵי אֹרוֹ וְתַבְרָךְ, אִין יְחוּדַ

בְּעֲלֵאִי וְתַתְּאִי וְיִטָּ. וְאַנְתָּ אִשְׁתְּמוֹדְעַ
 בְּעֲלִיּוֹנִים, וְתַחְתּוֹנִים, וְאַתָּה נְכָר וְנוֹדְעַ

אֲדוֹן עַל כֻּלָּא. וְכָל סְפִירָן כָּל חַד -
 אֲדוֹן עַל כֻּלָּם, וְלְכָל סְפִירָה לְכָל אַחַד -

אִית לִיהָ שֵׁם יְדִיעָא, וּבְהוֹן
 יֵשׁ שֵׁם יְדִיעַ, וּבְשִׁמוֹת

אֶתְקַרְיָאוּ מִלְּאֲבִיָּא^{יב}. וְאַנְתָּ לִית לָךְ
 הַסְפִירוֹת נִקְרָאִים הַמְלֻאָכִים. וְאַתָּה אִין לָךְ

יט. עפ"י פסא מְלָךְ. וְיֵשׁ גּוֹרְסִים 'יְחִידָאִי', וְכֹנְנָתָם שְׁהוּא יְתַבְרָךְ יְחִיד בְּכָל
 הָעוֹלָמוֹת. כ. אֲשֶׁר הֵם שְׁלִיחִים וּמְכֻנָּים שֶׁל פְּעֻלַת הַסְפִירוֹת (פסא מְלָךְ).

יֵשׁ יְדִיעָא, דְּאַנְתָּ הוּא מְמַלָּא כָּל
 שֵׁם יְדוּעָ, שְׂאֲתָה הוּא מְמַלָּא וּמְחִיָּה אֶת כָּל

שְׂמַהֲנָן [כא], וְאַנְתָּ הוּא שְׂלִימוֹ דְכָלְהוֹ.
 הַסְּפִירוֹת הַנִּקְרָאִים בְּשִׁמוֹת. וְאַתָּה הוּא הַמְּשָׁלִים וּמְמַלָּא אֶת כּוֹלָם

וְכַד אַנְתָּ תַּסְתַּלֵּק מִנְהוֹן, אֲשֶׁתְּאַרוֹ
 וְכֹאשֹׁר אַתָּה מִסִּיר אֶת הַשְּׁפָעְתָּךְ מֵהֶם, יִשְׂאָרוֹ

כָּלְהוֹ שְׂמַהֲנָן כְּגוֹפָא בְּלֵא נִשְׁמַתָּא.
 כָּל הַשִּׁמוֹת כְּגוֹף בְּלֵי נִשְׁמָה.

אַנְתָּ [כב] הוּא חַבִּים וְלֵא בְּחַכְמָה
 אַתָּה הוּא חָכָם וְלֵא עַל יְדֵי הַחֲכָמָה

יְדִיעָא. אַנְתָּ הוּא מִבִּין וְלֵא בְּבִינָה
 הַיְדוּעָה בְּסְפִירוֹת, אַתָּה הוּא מִבִּין וְלֵא עַל יְדֵי הַבִּינָה

כא. כי האין סוף ברוך הוא, הוא הנשקוה המוחיה את כולם ואין להם כוח מעצמם כלל. **כב.** כי כל הנאצלים יש להם חכמה מוכח חכמה עליונה הידועה, וכן מהבינה הידועה, אבל הוא יתברך שמו, הוא מקור החכמה והוא מקור הבינה, הוא מקור הכל, ואין ידיעה חוץ מקונו, ואין חיים חוץ מקונו, והוא מקור הכל, והוא המאציל הכל, והוא הממוציא הכל, והכל צריכים לו, והוא אינו צריך להם, ולא לשום אחד מהם, כי לא יש קודם מקונו שיהיה צריך אליו, ומה שהאציל וברא ויצר ועשה, אין כוח בפה לאומרו, ואין כוח באזן לשומעו, ואין כוח בלב האדם להשיג ולהכיר הענין על בוריו, ועל הכל יתגדל ויתקדש שמוה רבא ברוך הוא וברוך שמו (פסא אליהו לרבי אליהו מאני ז"ע).

יְדִיעָא. לִית לָךְ אַתְר יְדִיעָא וּבְנֵי, אֶלָּא
 הַיְדוּעָה בְּסִפְרוּת. אֵין לָךְ מְקוּם קְבוּעַ וְיְדוּעַ, אֶלָּא

לְאִשְׁתְּמוּדְעָא תּוּקְפָךְ וְחִילָךְ לְבַנֵּי
 הַנְּהַגְתָּךְ לְהַדְיַעְנֹו תּוּקְפָךְ וְחִזְקָךְ לְבַנֵּי

נְשָׂא וּבְרֵי. וְלֹא־חֲזָאָה לֹוֹן אֵיךְ אֶתְנַהֵג
 אָדָם. וְלֹהֲרָאוֹת לָהֶם אֵיךְ מִתְנַהֵג

עַלְמָא בְּדִינָא וּבְרַחֲמֵי, דְּאֵינֹוֹן צְדָק
 הָעוֹלָם בְּדִין וּבְרַחֲמִים, שְׁהֶם צְדָק

וּמְשַׁפֵּט, כְּפִים עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבַנֵּי
 וּמְשַׁפֵּט כְּפֵי מַעֲשֵׂי בְנֵי

נְשָׂא וּבְרֵי. דִּין אֵיהוּ גְבוּרָה. מְשַׁפֵּט -
 אָדָם. דִּין הוּא הַגְּבוּרָה. מְשַׁפֵּט הוּא

כג. כְּמוֹ שְׁאֲמָרוּ בַּמִּדְרָא (וַצֵּא ס"ח ט'), מִפְּנֵי מַה מְכַנְּיָם שְׂמוֹ שֶׁל הַקֶּבֶ"ה וְקוֹרְאִים אוֹתוֹ מְקוּם, שֶׁהוּא מְקוֹמוֹ שֶׁל עוֹלָם, וְאֵין עוֹלָמוֹ מְקוֹמוֹ (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי).
כד. שֶׁכָּל יְדִיעַתְנוּ הִיא עַל יְדֵי הַסִּפְרוּת, שֶׁבָּהֶם נוֹדַע הַתְּקֵף וְהַחֹזֶק וְהַנְּהַגָּה לְבַנֵּי אָדָם. - שֶׁכָּל עֲנָן שֶׁבָּרָא אֱלוֹקִים הָעֶשֶׂר סִפְרוּת, הַכֹּל לְכַבְדּוֹ בְּרָא, לִידַע וְלַהוֹדִיעַ אֲשֶׁר כְּפִיכֹול מִתְנַהֵג עַל פִּי הַסִּפְרוּת, הֵן לְדִין וְהֵן לְרַחֲמִים, רַק כְּפֵי עוֹבְדֵי־חַוֹן דְּבַנֵּי נְשָׂא שְׂכָפֵי הַמִּדָּה שֶׁהָאָדָם מוֹדֵד, בָּהּ מוֹדְדִין לוֹ, שֵׁישׁ עַל הַכֹּל מִדָּה יְדוּעָה, הֵן לְהַעֲנִישׁ לְעוֹבְרֵי רְצוֹנוֹ, וְהֵן לְשַׁלֵּם שְׂכָר לְעוֹשֵׂי רְצוֹנוֹ. (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). **כה.** כְּדִי שְׂתַרְאֵה מְלֻכּוֹתוֹ וְתִבְרַךְ עֲלֵיהֶם. **כו.** מִכָּאֵן וְאֵילָךְ מְפָרֵשׁ אֵיךְ הַשְׁ"ת מְשַׁתְּמֵשׁ בְּהוֹ' מִדּוֹת חַג'ת נְהִי"ם לְהַנְהִיג עוֹלָמוֹ אִם לְחֶסֶד וְאִם לְדִין (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). - אִם הָאָדָם חוֹטֵא, ה' מַעֲנִישׁ אוֹתוֹ עַל יְדֵי מִדַּת הַגְּבוּרָה. וְאִם הָאָדָם בִּינוּנִי, ה' דָּן

עֲמוּדָא   דְּאַמְצְעִיתָא [כז].   צְדָקָה
 העמוד   האמצעי.   צדק היא

מַלְכוּתָא   קְדִישָׁא,   מֵאֲזֵנֵי   צְדָקָה [כח]
 המלכות   הקדושה.   מאזני   צדק,

תֵּרִין סְמִי קְשׁוּמֵ.   הֵיזַן צְדָקָה -   אוֹת
 שני   עמודי   האמת.   הין   צדק, היא   אות

בְּרִית.   כֹּלָא   לְאַחֲזָאָה   אִידָּךְ   אֶתְנַהֵיג
 ברית.   הכל   להראות   אידך   מתנהג

עֲלֵמָא [כט].   אַבְל [ל]   לֹא   דְּאִית   לָךְ   צְדָקָה
 העולם   אבל   לא   שיש   לך   צדק

אותו ברחמים, לא בהקסד ולא בדין, אשר רחמים אלו הפה מודת התפארת. ואם האדם דן לכף זכות, ה' דן אותו בצדק, דהינו מלשון צדקה, על ידי השכינה שהיא אם ישראל והיא נקראת כנסת ישראל, שהיא מבקשת מה' לחמל על עם ישראל. ומאזני צדק, הם מודות נצח והוד אשר משם מגיעים המלאכים, אשר הפה רואים את מעשי בני האדם, ושוקלים את מעשיו לפני ה' (זוהר). וההין צדק, היא מדת היסוד שהיא כביכול הברית מילה העליון, אשר שם יש את מלאכי הרחמים, שבנצח יש את מלאכי החסד, ובהוד יש את מלאכי הדין, וכאן יש את מלאכי הרחמים (רמח"ל), שהפה פעין ג' דינים. כז. שהיא מדת התפארת. כח. הם מודות נצח והוד, שתומכים את התפארת שנקראת אמת, כמו מאזנים שיש בהם ימין - נצח, שמאל - הוד, והקומתקם וקחברם הוא התפארת, הם הרחמים הנולדים ממיזוג הדין והחסד. כט. כל המודות הפה עומדות להראות אידך השי"ת מנהיג את העולם, ובכך להשפיע להם לפי מעשיהם. 7. כמו שכתוב: מפי עליון לא תצא הרעות והטוב (איכה פ"ג ג' לח),

יְדִיעָא דְאִיהוּ דִין, וְלֹא מִשְׁפָּט
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   דִין   וְלֹא   מִשְׁפָּט
יְדִיעָא דְאִיהוּ רַחֲמֵי, וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 הַיְדוּעַ   שְׁהוּא   רַחֲמֵי,   וְלֹא   מִכָּל   אֱלִין
מְדוּת כָּלֵל וְלֹא.
 הַמְדוּת   כָּלֵל.

הַיְהִי בְּשִׁסִּים אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב אֶת שְׁבַחֵי הָאִין סוּף
 בְּרוּךְ הוּא הַתְּחִיל בְּמִצְוֵה לְזַרְזוּ לְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בְּרַי יוֹחָאֵי
 הַקְּדוּשׁ דְּלִיָּה אֲתִיְהִיב רְשׁוּתָא וְהוֹרְמְנוּתָא עֵילָאָה, וְאִין זוּלְתוֹ
 לְגַאּוּל הַשְּׁבִינָה וְיִשְׁרָאֵל מְגֻלוּתָא, לְכֵן בְּקִשׁ אֱלֹהֵינוּ ז"ל וְאָמַר
 קוּם רַבֵּי שְׁמַעוֹן וְגִלְהַ רְזִי תוֹרָה. (הַדְּרַת מְלָךְ - כְּבוֹד מְלָךְ מַהֲרָשׁ

אֵלָא כְּשִׁחוּטָאִים הַתְּחַתּוֹנִים, הַטּוֹב לָהֶם, לְקַבֵּל עוֹנֵשׁ וּלְכַפֵּר עַל חוּבָם, וְאַחַר כֵּן
 יוֹכְלוּ לְקַבֵּל שְׁכָרָם מוּשְׁלָם. **א.** אָבֵל אִין תַּאֲר מְדוּת בְּעִצְמוֹת הָאִין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, לֹא דִין וְלֹא רַחֲמֵי, וְאִין לְכַנּוּת בּוּ שׁוּם מְדָה וְסִפְיָה כָּלֵל. - כְּלוּמַר אִף
 עַל פִּי שְׁאֲנוּ מְדַבְּרִים מִשְׁמוֹת הַמְדוּת וּפְעֻלָּתָם אִין אָנוּ אוֹמְרִים שֶׁהַשְּׁמוֹת הֵם
 תַּאֲר מַעֲצְמוֹת אֶלְקוּתוֹ יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, כִּי שְׁמוֹת שֶׁל הַמְדוּת אֵינָם כִּי אִם מְדוּת
 וְכֻלִּים שְׁמֻנְהִיג בָּהֶם אֶת הַתְּחַתּוֹנִים, (בְּאֵר לַחֵי רוּאֵי). וְזֶה שְׁאָמַר וְלֹא מִכָּל אֱלִין
 מְדוּת כָּלֵל, רְצוּנוֹ לֹאמַר שֶׁעִילַת עַל כָּל הָעֲלוֹת לֹא אִית בֵּיה מִכָּל אֱלִין מְדוּת
 כָּלֵל (זִוִּי הוֹהֵר). - וְעַיִן סִפְר הַפְּרִדָּס מְהֵרְמ"ק (שַׁעַר עֲצְמוֹת וְכֻלִּים פ"ה), שְׁכַתְּבַת שְׁחֶסֶד
 כָּאִן סוּף הַמְאָמַר, עִם כָּל זֶה יֵצֵא לָנוּ אוֹר גְּדוֹל אֶל הַנְּרֻצָּה לָנוּ בְּשַׁעַר הַזֶּה, עַכ"ל.
 וּבְדַפּוּס קוּשְׁטָא נִדְפַס הִגְהָה בְּשֵׁם הַרְבּ מֵאִיר פֶּאֶפִּירֵשׁ, וְז"ל: מִצְּאִיתִי כְּתוּב כָּאִן
 בְּשֵׁם הָאֲרִיז"ל, וְז"ל, חֶסֶד כָּאִן וְשִׁיִּיר לְכָאִן מַה שְׁכַתּוּב בְּזוּהַר חֲדָשׁ (דף נה): "אִיהוּ
 אֶפִּיק כְּלֵא" עַד "פֶּה אֶל פֶּה אֲדַבֵּר בּו" עַכ"ל. וְבַהּצְּאָת קַתּוֹק מְדַבֵּשׁ נִמְצָא
 בְּזוּהַר חֲדָשׁ (כְּרַד ב' ע' ק"ז) בְּאֶמְצַע ד"ה וְאִינּוֹן תְּלַת קְטִירִין, (עַד ע' ק"ד) סוּף ד"ה

בּוֹאֲגָלוֹ זִיעַ). וְאָמֹד מֵעֵתָה רָצָה אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב
 שֶׁהִרְשִׁיבֵנו לֹא יַחֲוֹשׁ עוֹד מִלְּגָלוֹת וּלְחִדּוֹשׁ סוּדוֹת הַתּוֹרָה, יַעַן
 כִּי לוֹ לְבַדּוֹ נִתְּנָנוּ לוֹ הוֹרְמָנָא וְרִשׁוּתָא בְּזָה, וְאִין זֹלְתוֹ בְּדוֹד
 לְגֵאוּל הַשְּׂבִינָה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִגְּלוּתָא, לְכֵן אָמַר לוֹ קוּם רַבִּי
 שְׂמַעוֹן וְכוּ', וַעֲשֵׂה וְאֵל תִּתְּחַדּוּשׁ וְחִדּוֹשׁ רְזִין טְמִירִים כִּי לְךָ לְבַד
 אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא וְהוֹרְמָנָא מִמְרוּמֵי לְחִדּוֹשׁ וּלְגָלוֹת הַסּוּדוֹת,
 וְעַל יְדֵי זֶה יִקְרַב הַגְּאוּלָּה (זִיו הַיּוֹהָר).

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן מְלִיזִין וְלִבּוֹ

קוּם רַבִּי שְׂמַעוֹן וְיִתְחַדְּשׁוּן סוּדוֹת עֲלִינוּנִים

עַל יְדָךְ. דְּהָא רִשׁוּתָא אִית לָךְ

עַל יְדָךְ שְׁהֵרִי רִשׁוּת נִתְּנָה לָךְ

לְגַלְתָּהּ רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

לְגַלְתָּהּ רְזִין טְמִירִין עַל יְדָךְ, מַה

דְּלָא אֲתִיְהִיב רִשׁוּתָא לְגַלְתָּהּ לְשׁוּם פֶּר

שְׂלָא נִתְּנָן רִשׁוּת לְגַלְתָּהּ לְשׁוּם בְּוֹן

נָשׁ עַד כְּעֵין:

אָדָם עַד עֵתָה.

קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן פְּתַח וְאָמַר: לָךְ -
 קָם רַבִּי שְׁמַעוֹן וְהִתְפַּאֲרָה,

יְהוָה הַגְּדוּלָּה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפַאֲרָה
 ה' הַנְּהַגוֹת הַגְּדוּלָּה - חֶסֶד, וְהַגְּבוּרָה, וְהַתְּפַאֲרָה,

וְהִנְצַח וְהַהוּד, כִּי כָל בְּשָׁמַיִם
 וְהַנְּצִיחַ, וְהַהוּד. כִּי כָל - יְסוּד, בְּשָׁמַיִם

וּבְאַרְצֵי וְהוּד. לָךְ יְהוָה הַמְּמַלְכָה.
 וּבְאַרְצֵי. לָךְ ה' הַמְּמַלְכָה - מַלְכוּת.

וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלֵינוּ
 וְהַמַּתְנַשֵּׂא לְכָל לְרֵאשִׁי. עֲלֵינוּ

שְׁמַעוּ אֲנוּן דְּמִיכִין דְּחִבְרוּן וְרַעֲיָא
 שְׁמַעוּ, אֲלוּ יְשִׁנִּי חִבְרוּן, וְהַרְוֵעָה

ג. נראה שהיה דרךם לומר חדושי תורה מעמד, לכן אמר קם רבי שמעון, (בגוהו לר"ח הטוב). ד. אשר המה השמות של הז' מדות מהי' מדות הנזכרות לעיל, שמנהיגות את העולם, [הגדולה - היא מדת החסד, הגבורה - היא מדת הגבורה וכו'] (הגר"א). ה. היסוד נקרא כל, שפולל בתוכו כל ההשפעות הטובות, לשומרי הברית, בשמים ובארץ שמקבל ההשפעות מלמעלה, כדי להשפיע למלכות הנקראת ארץ. שמים - תפארת, ארץ - מלכות, לחבר תורה שבכתב עם תורה שבעל פה, שהוא תיקון הברית, פנודע. ו. והנה בפסוק זה יש יחוד שבעה ספירות הבנין, שבהם הנהגת העולם, לך פתח בו בתחלת הדרוש שהוא לצורך ותיקון העולם, (בגוהו לר"ח הטוב). ז. אלו ד' צדיקים שהם האבות הקדושים ומשה רבינו, אברהם - חסד, יצחק - גבורה, יעקב -

מֵהִימְנָא [ולח] אֶתְעָרוּ מִשְׁנַתְכוֹן.
הַנְּאָמֵן, הַתְּעוֹרָרוּ מִשְׁנַתְכֶם.

"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ" - אֵלַי
"הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ שׁוֹכְנֵי עֶפְרָ", הֵם

אֲנֹנִי צַדִּיקָיָא דְאֲנֹנִי מִסְטָרָא דֵהֲתוּא.
אֵלוֹ אוֹתָם הַצַּדִּיקִים, שֶׁהֵם מִחֶלֶק הַשְּׂכִינָה

דְּאֶתְתַּמַּר בָּהּ: "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר".
שֶׁנֶּאֱמַר בָּהּ, "אֲנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר",

וְלֹאֵו אֲנֹנִי מִתִּים. וּבְגִין דָּא אֶתְתַּמַּר
וְאֵינָם קְרוּיִים מִתִּים אֶלָּא יִשְׁנִים, וּבְשִׁבִיל זֶה נֶאֱמַר

תַּפְאֲרַת, מִשָּׁה - נִצַּח, שְׁנֹזְקִים בְּפִסּוּק "הַגְּדֵלָה וְהַגְּבוּרָה וְהַתְּפָאֲרַת וְהַנִּצַּח",
(בְּנֵיהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). - וְנִקְדָּיִם כָּאֵן מָה שְׁכָתוּב בְּסִפְרֵי (פ' בְּרָכָה עה"פ "וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה"):
"וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", סְמִלְיוֹן אוֹמֵר מִחִילָה [מַעֲרָה] הֵיטָה יוֹצֵאת מִקְבוּרָתוֹ שֶׁל
מִשָּׁה לְקְבוּרָתוֹ שֶׁל אָבוֹת, נֶאֱמַר כָּאֵן "וַיִּקַּח שָׁם מִשָּׁה", וְנֶאֱמַר לְהֵלֵן "וַיִּשְׁקֶה
קְבָרוֹ אֶת אֲבָרָהֶם וְאֶת שָׂרָה אֲשֶׁתוֹ". - עוֹד רְאִיתִי כְּתוּב [בְּיַלְקוּט רֵאוּבֵנִי פְּרֻשַׁת
בְּרָכָה, בְּשֵׁם סִפְר הַתְּמוּנָה] כִּי מִשָּׁה וְצַפּוּרָה נִקְבְּרוּ בְּמַעֲרַת הַמְּכַפְלָה, וְכֵן
שְׁכָתוּב "וְאֵתָה לֹא תָבוֹא אֶל הָאָרֶץ", "וַיִּשְׁקֶה לֹא תָבוֹא", לֹא תָבוֹא בַּעֲצָמָהּ, אֲכַל
הַמְּלָאכִים יִבְיָאָךְ שְׁמוֹה בְּטַהֲרָךְ, שְׁלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ אֶלָּא הַמְּלָאכִים, עֵין
שָׁם. א"ה, וְאוֹלֵי מִשׁוּם זֶה כְּתוּבוֹ [בְּתוֹסְפוֹת סוּטָה י"ג ע"ב] דְּסְמִלְיוֹן מְלֵאךְ הֵי, עֵין
שָׁם, עֵין שְׁכָתוּב "וְלֹא יָדַע אִישׁ אֶת קְבוּרָתוֹ", וְזֶהוּ הַהִכָּרַח לֹמַר שֶׁהוּא שָׁם
מְלֵאךְ וְלֹא שָׁם חָכֵם, וְדו"ק (מוֹכְבֵי אוֹר הַבַּעַשׁ"ט וְתַלְמוּדֵיו). וְלִפִּי מְדַרְשׁ זֶה מוּבָן לְמוֹה
חֶבֶר וְכָלֵל לְעוֹרֵר אֶת מִשָּׁה רַבִּינוּ עִם ג' הָאָבוֹת - שְׁכּוֹלָם נִקְרָאִים יִשְׁנֵי חֶבְרוֹן.
פ.ח. רַעֲיָא מֵהִימְנָא - מִשָּׁה רַבְּנוּ שֶׁהוּא הַרוּעָה הַנְּאָמֵן שֶׁל יִשְׂרָאֵל.

בְּהוֹן: "הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ" וְגו'. רַעֲיָא
 בָּהֶם, "הַקִּיצוּ" וְרַנְנוּ" וְגו', מִשָּׁה הַרוּעָה

מִהֵימְנָא, אַנְתָּ וְאַבְהֵן הַקִּיצוּ וְרַנְנוּ וְלִמָּ
 הַנְּאֻמוֹ, אַתָּה וְהָאֲבוֹת. הַתְּעוֹרְרוּ לְשִׁמְחָה

לְאַתְעָרוּתָא דְשְׂכִינְתָּא, דְאִיהִי יִשְׁנָה
 וְלַעֲוָרָה אֶת הַשְּׂכִינָה שְׁהִיא יִשְׁנָה

בְּגִלוּתָא^מ, דְעַד כַּעַן צְדִיקִיא כְּלָהוּ
 בְּגִלוּת, שְׁעַד עַתָּה, הַצְּדִיקִים כְּלָם

דְּמִיכִין וְשִׁנְתָּא בְּחוּרֵיהוֹן^{מא}. מִיד
 רְדוּמִים, וְשִׁנְיָה בְּעֵינֵיהֶם. מִיד

ט. הַרְשָׁבִי רְצָה לַעֲשׂוֹת תִּיקוֹן לְשְׂכִינָה עַל יְדֵי גְלוֹי וְלַמּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְנִקְרָא "רַנְנוּ", כְּדֹאֲמָרוּ חז"ל: עַל הַפְּסוּק "קוּמִי רַנֵּי בְלִילָה לְרֹאשׁ אֲשִׁמּוֹרוֹת", אִין רַנָּה אֶלָּא תּוֹרָה, וּבִפְרָט בְּלִימּוּד סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁזָה שְׂמֻחַת הַעֲלִיּוֹנִים וּמְקַרְבֵּי אֶת הַגְּאוּלָּה. וּמִשָּׁה רַבֵּינוּ מִתַּחַנָּן שְׁיַעֲזְרוּ לוֹ לְפָדוֹת הַשְּׂכִינָה ע"י לִימּוּד זוּה"ק וְהַסוּד, וְכֵן כָּתַב בְּאוּר הַחַיִּים הַקְּדוֹשׁ פְּרָשֶׁת וַיְחִי פֶּרֶק מ"ט פְּסוּק י"א.

מ. לְהִיּוֹת הַשְּׂכִינָה בְּגִלוּתָא בְּאֶפְסֵ שְׁפַע בְּאִין תּוּמָךְ וְעוֹזָר, וְעַל יְדֵי הַלִּימּוּד בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה יְהִיָּה סִמְךָ וְסַעַד לְהַשְּׂכִינָה הַקְּדוּשָׁה, וְזֹאת הַתּוֹרָת הַסוּד שֶׁהוּא ר"ז גִּמְטְרִיָּה או"ר גּוּרֵם לְיַחַד קוּדְשָׁא בְּרִיד הוּא וְשְׂכִינְתֵיהּ, וְהַגְּאוּלָּה הַשְּׂלִימָה בְּמַהְרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן (זוּ הַזֹּהָר). מא. פִּירוּשׁ א' בְּנַחֲרִיָּהֶם, מִפְּנֵי כִי הַנְּשִׁימָה שֶׁהוּא חַיִּית הַגּוֹף הִיא בְּחָטָם כְּדַכְתִּיב נְשִׁמַת רוּחַ חַיִּים בְּאֶפְיוֹ, וְכֵן וַיִּפְּחַ בְּאֶפְיוֹ נְשִׁמַת חַיִּים. פִּירוּשׁ ב': לָבֵן שֶׁל הַעֵינַיִם כִּי הַעֲפַעְפִּים שׁוֹכְבִים עַל לָבֵן הַמְּקוּיִף

יְהִיבַת שְׂכִינְתָּא תִּלְת קָלִין ^[מבן] לְגַבֵּי
 נְתָנָה הַשְּׂכִינָה שְׁלֹש קוֹלוֹת, לְנֶגֶד

רַעֲיָא מְהִימְנָא, וַיִּימָא לִיה: קוּם
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן, וְאוֹמְרַת לוֹ: קוּם

רַעֲיָא מְהִימְנָא - דְּהָא עֲלֶךְ אֶתְמַר:
 הַרְוּעָה הַנְּאָמֹן. שְׁהַרֵּי עֲלִידָה נְאָמֵר

"קוּל דְּוֹדֵי דוּפֶק" - לְגַבֵּי בְּאַרְבַּע
 "קוּל" דְּוֹדֵי דוּפֶק", אֲצִלֵּי בְּאַרְבַּע

אֶתְוֹן דִּילִיָּה ^[מבן], וַיִּימָא בְּהוֹן "פְּתַחֵי
 אוֹתִיּוֹת שְׁלוֹ, וַיֹּאמֶר בְּהֵם בְּכַחֶם, פְּתַחֵי

לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". דְּהָא
 לִי אַחוֹתֵי רַעֲיָתִי יוֹנְתֵי תַמְתִּי". שְׁהַרֵּי פְּתוּב:

"תַּם עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף
 "תַּם" עוֹנָךְ בַּת צִיּוֹן לֹא יוֹסִיף

אֶת הָעֵינַן (בְּגִיּוּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ב. כְּנֶגֶד ג' אַבּוֹת. (כֶּסֶף מְלֹךְ), טַעַם לְתַלְת קָלִין
 כְּנֶגֶד ג' אוֹתִיּוֹת שְׁמוֹ הַטּוֹב כְּמוֹ שֶׁכְּתַב רַבֵּינוּ הָאֲרִיז"ל בְּשַׁעַר הַפְּסוּקִים פְּרִשְׁת
 שְׁמוֹת בְּסוּד "וְתִקְרָא שְׁמוֹ מִלְּשָׁה כִּי מִן הַפְּמִים מְשִׁיתִיהוּ" שֶׁהוּא מ' בְּחֶסֶד ש'
 בְּתַפְאֲרַת ה' בְּגִבּוּרָה. אוּ יוֹבֵן כִּי הַשְּׂכִינָה נִקְרְאָת "זֹאת" כְּפֹדֵעַ וּמוֹסְפֵר זֹאת עוֹלָה
 ג' פְּעֻמִּים כָּל, לְכֹן יְהִיבַת תִּלְת קָלִין (בְּגִיּוּהוּ לְרִ"ח הַטּוֹב). מ.ג. בְּאַרְבַּע אוֹתִיּוֹת

לְהַגְלוֹתְךָ" [מדר]. "יִשְׂרָאֵל שִׁי נִמְלָא טַל".
 לְהַגְלוֹתְךָ שְׁהָרֵי רֵאשִׁי מְלֵא טַל

"מֵאֵי נִמְלָא טַל"? אֵלֵא אֶמֶר קְדוֹשׁ
 וּמְדוּעַ מְלֵא טַל? אֵלֵא אֶמֶר הַקְדוֹשׁ

בְּרִיךְ הוּא: אַנְתְּ חַשְׁבֶּתְ דְּמִיּוּמָא
 בְּרוּךְ הוּא, אַתְּ הַשְׁכִּינָה חַשְׁבֶּתְ, שְׁמִיּוּם

דְּאֵתְחַרְבּ בֵּי מִקְדָּשָׁא דְּעֵאלֵנָא
 שְׁנַחְרַב בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, שְׁעֵלִיתִי

בְּבֵיתָא דִּילִי וְעֵאלֵנָא בִּישׁוּבָא? לָאוּ
 לְבֵית הַמִּקְדָּשׁ שֶׁל מַעֲלָה, וְעֵלִיתִי לְיִשׁוּבֵי - וְרוּשָׁלַיִם שֶׁל מַעֲלָה? אִין זָה

הֲבֵי, דְּלֵא עֵאלֵנָא כֹּל זְמַנָּא דְּאַנְתְּ
 כֶּךָ, שְׁבָאַמַּת לֹא עֵלִיתִי לְבֵיתִי כֹּל זְמַן שְׂאֵת

בְּגִלוֹתָא [מה]. הָרֵי לָךְ סִימְנָא: "יִשְׂרָאֵל שִׁי
 בְּגִלוֹת! הָרֵי לָךְ סִימֵן, "יִשְׂרָאֵל שִׁי"

שֵׁם י-ה-ו-ה, מְעוֹרֵר אֶת אַרְבַּע אוֹתוֹת שֵׁם א-ד-נ-י. מַד. וְלָמָּה נִקְרְאת 'תְּמָרָה',
 מְשׁוּם שֶׁ"תָּם עֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן, לֹא יוֹסִיף, לְהַגְלוֹתְךָ" (אֵיכָה ד' כ"ב). וּכְמוֹ שְׂאֲמָרוֹ
 (בְּרַכּוֹת נו, ב) הַרְוָאָה תְּמָרִים בְּחֵלוּם תַּמּוּ עֹנֻתֵינוּ שְׁנָאֲמָר תָּם עֹנֵךְ בֵּת צִיּוֹן (זוֹ
 הַזְּהָרָה). וְהַשְׁכִּינָה הַקְדוּשָׁה נִקְרְאת תְּמָר כִּנְאָמָר (ש"ה ש ז, ח) "זֹאת קוֹמְתָךְ דְּמִתָּה
 לְתְּמָר", כִּאֲשֶׁר הַשְׁכִּינָה בְּיוֹפְיָהּ וּבְשִׁמְחָה (בְּדִי עֲרֻבוֹת). מַה. אֵלֵא הוֹלֵךְ עִמָּה

נִמְלֵא טַל [מזו], ה"א שְׂכִינְתָא
 נִמְלֵא טַל" והא היא הַשְּׂכִינָה

בְּגִלוֹתָא, שְׁלִימוֹ דִּילָהּ וְחַיִּים דִּילָהּ
 בְּגִלוֹת, הַשְּׁלֵמוֹת שְׁלָה וְהַחַיִּים שְׁלָה

אִיהוּ טַל. וְדָא אִיהוּ אוֹת יו"ד אוֹת
 הוא בְּסוּד טַל, וְזֶה הוא סוּד אוֹת יו"ד אוֹת

ה"א אוֹת וְא"ו, וְאוֹת ה"א אִיהוּ
 ה"א אוֹת וְא"ו וְאוֹת ה"א היא

שְׂכִינְתָא דְלֵא מִחֻשְׁבּוֹן טַל [מזו], אֱלָא
 הַשְּׂכִינָה שְׂאִינָה בְּחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, אֱלָא

אוֹת יו"ד אוֹת ה"א וְאוֹת וְא"ו
 אוֹת יוֹד אוֹת הָא אוֹת וְא"ו

דְּסְלִיקוּ אֶתְוֹן לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל. דְּאִיהוּ
 עֲלִים הָאוֹתוֹתוֹת לְחֻשְׁבּוֹן טַל"ל, שְׁהִשְׁם הַזֶּה

בְּגִלוֹת לְשִׁמְרָה. מזו. טַל הוא בְּגִמְטְרִיא שֵׁם יוֹד הָא וְאוֹ מִשְׁם הַיּוֹה, וְנַעֲלָמָה
 כָּאֵן אוֹת ה' שְׁהִיא שֵׁם הַשְּׂכִינָה. מזו. בְּסוּד וְנִקְרַר יוֹצֵא מַעֲדָן לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגֵּן
 שְׁג' אוֹתוֹת יֵה-וּ בְּמִלּוּי אֶלְפִין מִסְפֵּר טַל הוא הַשְּׁפַע הַיּוֹרֵד מִזְעִיר אֲנָפִין לְה"א
 תַּתָּא, וְעַל זֶה אָמַר שְׁזָהוּ עֲנִין גְּלוֹת הַשְּׂכִינָה לְהַתְּרַחֲקוּתָהּ מִבְּעֵלָה וְעַל יְדֵי זֶה
 נִמְנַע מִמָּנָה הַשְּׁפַע טַל שֶׁל הַג' אוֹתוֹת יֵה-וּ, עַד לְעֵתִיד לְבוֹא שְׁיִהְיֶה הַתְּקוּן
 הַשְּׁלֵם שֶׁתַּתְּקַרֵּב הַה"א תַּתָּא לְהַג' אוֹתוֹת יֵה-וּ וְעַל יְדֵי זֶה תּוּכַל לְהַמְשִׁיךְ

מַלְיָא   לְשִׁכְנֵתָא   מְנַבְיַעוּ   דְּכָל
מְמַלָּא   אֶת הַשְּׂכִינָה   מִמַּעַן הַנּוֹבֵעַ   שֶׁל כָּל

מְקוּרֵין   עֲלֵאֵין.   מִיד   קָם   רַעֲיָא
הַמְקוּרוֹת   הָעֲלִיּוֹנִים,   מִיָּד   קָם   הַרוּעָה

מְהִימְנָא   וְאַבְהֵן   קְדִישֵׁין   עֲמִיה [מח].   עַד
הַנְּאֻמָּן   וְהָאֲבוֹת   הַקְּדוֹשִׁים   עִמּוֹ.   עַד

כָּאן   רְזָא   דִּיחֻדָּא: "כְּרוּךְ יְהוָה
כָּאן   סוּד   הַיְחוּד.

לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן":

(תקוני זמר יז, א הקדמה אחרת לת"ז)

שִׁפְעַ וְחִיּוֹת מַהֲטָ"ל אֹרוֹת דְּזַעִיר אֲנָפִין, (בְּאֵר לְחַי רֹאֵי). וְעַתָּה מְכַוְּנִין אַתָּה בְּגִלּוֹת,
וְאֵינוּ מְשַׁפִּיעַ, וְזֶהוּ סוּד שְׂרָאשֵׁי גְמֻלָּא ט"ל, לוֹמַר שְׂאֵין יְחוּד הָעֲלִיּוֹן. מַח. כְּדִי
לְעוֹרֵר אֶת הַשְּׂכִינָה, לְצוּרֵךְ הַיְחוּד, וְנַעֲשֶׂה הַיְחוּד שֶׁל הוּי"ה-אֲדָנִי.

וַיְהִי רַעְיוֹא

תְּפִלַּת יְהִי רַעְיוֹן. כִּי עֲתָה עַל יְדֵי לְמוּד הַמַּאֲמָר פְּתַח אֱלֹהֵינוּ
זְכוּר לְטוֹב הוּא עֵת רַעְיוֹן וְזִמְנַן הַמְּסוּגָל לְקַבֵּל לַת
הַתְּפִלוֹת.

וַיְהִי רַעְיוֹא מִן קָדָם עֲתִיקָא קַדִּישָׁא
וַיְהִי רַעְיוֹן מִלְּפָנֵי ה' הַעֲתִיק יוֹמִין הַקְּדוֹשׁ

דְּכָל קַדִּישֵׁין טְמִירָא דְכָל טְמִירִין
מְכָל הַקְּדוֹשִׁים וְנִסְתָּר מְכָל הַנִּסְתָּרִים

סְתִימָא דְכָלֵּא. דִּיתְמִשְׁךְ טֵלָא
נְעֵלָם מֵהַכֵּל. שִׁיתְמִשְׁךְ טֵל

עֲלָאָה מְנִיָּה לְמִלְיָא רֵישִׁיָּה [מט] דְּזַעִיר
הַעֲלִיִּין מִמֶּנּוּ לְהַשְׁפִּיעַ וּלְמַלְאוֹת הָרֵאשׁ שֶׁל זַעִיר

אַנְפִּין, וּלְהַטִּיל | לְחַקְלֵינָא תְּפוּחִין
וּלְהַמְשִׁיד שְׁפַע אַנְפִּין תְּפוּחִין

מט. חס ושלום אסור לדמוות כל דמוות, ועל זה אמר הרשב"י בריש האדרא
רבא את הפסוק (דברים כו, טו) "ארור האיש אשר יעשה פסל ומסכה תועבת ה'
מעשה ידי חרש ושם בסתר וענו כל העם ואמרו אמן". וכל הנאמר הוא רק
לסבד את האזן, ואפילו קושל אינו כי הכל הוא רוחניות דק וצח. ג. חקל -

קְדֵי־שֵׁין בְּנִהִירוֹ דְּאֲנַפִּין בְּרַעְוֹא
 הקדוש בהארת פנים ברצון

וּבְחֲדוֹתָא דְכֻלָּא. וַיִּתְמַשְׁדּוּ מִן קָדָם
 ובשמחת הכל. ויתמשדו מלפני ה'

עֵתִיקָא קְדֵי־שֵׁין דְּכָל [נא] קְדֵי־שֵׁין,
 "העתיק יומיו הקדוש מכל הקדושים,

טְמִירָא דְכָל טְמִירִין סְתִימָא דְכֻלָּא.
 ונסתר מכל הנסתרים סתומה מהכל.

רְעוּתָא וְרַחְמֵי חֲנָא וְחֶסְדָּא בְּנִהִירוֹ
 רצון ורחמים חן, וחסד, בהארה

עֲלָאָה בְּרַעְוֹתָא וְחֲדוּהָ עָלֵי וְעַל כָּל
 עליונה, ברצון, ושמחה, עלי ועל כל

בְּנֵי בֵיתֵי, וְעַל כָּל הַנְּלוּיִם אֱלֵי, וְעַל
 בני ביתי, ועל כל הקרובים אלי, ועל

כָּל יִשְׂרָאֵל עִמִּיהָ. וַיִּפְדֵּהּ אֹתָנָה מִכָּל
 כל ישראל עמו. ויפדה אותנו מכל

שְׂדֵה, היא השכינה הקדושה, המקבלת את השפע מהתפארת, התפארת נקרא תפוח הקדוש, שכולל ג' גִּנּוּיִם (נמשל לתפוח הכולל ג' גִּנּוּיִם, לָבֵן, אָדוּם, יָרוֹק). נא. הקדוש מכל הקדושים שאין קדוש מקונו, וכן הקדוש של כל הקדושים

עֲקָתֵינוּ בִּישׁוּן דְּיִיתוּן לְעֵלְמָא, וַיִּזְמִין
 הַצָּרוֹת הַרְעוֹת שְׂבָאוֹת לְעוֹלָם, וַיְכִין

וַיִּתְיַהֵב לָנָא מְזוֹנָא וּפְרַנְסָתָא
 וַיִּנְתֵּן לָנוּ מְזוֹן וּפְרַנְסָה

מִטְבַּחְתָּא, בְּלִי צָרָה וְעֲקָתָא, מִמְזֻלָּא
 טוֹבָה בְּלִי צָרָה, מִמְּזָל הַעֲלִיּוֹן,

דְּכָל מְזוֹנֵי בֵּיהּ תִּלְיִן. וַיִּשְׁזַבְּיֵנוּ
 שְׁכָל הַמְּזוֹנוֹת מְמוֹנֵי מִשְׁתַּלְשָׁלִים. וַיִּצְלִינוּ

מֵעֵינָא בִּישָׂא וּמִחַרְבָּא דְּמִלְאָד
 מֵעֵין הַרְעָ, וּמִחֶרֶב מִלְאָד

הַמּוֹת וּמְדִינָה שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתִּי לָנָא
 הַמּוֹת, וּמִהַדִּין שְׁל גִּיהֲנוּם. וַיִּתֵּן לָנוּ,

וּלְכָל נַפְשֵׁתָנָא נַפְשׁוֹתָנוּ, וְחַסְדָּא וְחַיִּי
 וְלְכָל נַפְשׁוֹתָנוּ, חַן וְחֶסֶד, וְחַיִּים

אַרְיִכִי וּמְזוֹנֵי רוּיְחִי וְרַחֲמֵי מִן
 אַרְכִים, וּמְזוֹנוֹת, בְּרוּחַ, וְרַחֲמִים,

קְדָמִיָּה. אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן,
 מִלְּפָנֵינוּ, אָמֵן כֵּן יְהִי רְצוֹן.

אָמֵן וְאָמֵן.
 אָמֵן וְאָמֵן.

מִה טוֹב וּמִה נָעִים שֵׁיֵאמַר הָאָדָם בְּכָל יוֹם אַחֵר תִּיקוֹן חֲצוֹת
 לְשׁוֹן זֶה אֲשֶׁר הוּבָא בְּזוּהָר (פְּרָשַׁת נַחֲוִיב) דָּף ס"ה ע"א, וְכֵן בְּזוּהָר
 פְּרָשַׁת פְּקוּדֵי דָף רכ"ז ע"א, וּבְדָף רס"ח ע"ב). וְאִם לֹא אוֹמְרוּ אַחֵר תִּיקוֹן
 לְאָה, יֵאמַר בְּשַׁחֲרִית קוֹדֵם הַתְּפִלָּה, וְכֵן יַעֲשֶׂה בְּשַׁבָּתוֹת וַיָּמִים
 טוֹבִים, כִּי דְבָרִים אֵלּוּ עֲמוּקִים מְאֹד מְאֹד, וְהַמְּבִין סוֹדֵם שֶׁל
 דְּבָרִים אֵלֶּה יוֹדֵעַ כַּמָּה תוֹעֵלֶת גְּדוּלָה נַעֲשֶׂה בְּאַמִּידָתָם לְתַקוֹן
 אוֹתוֹ הַיּוֹם, בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים בֵּין בְּפִרְצוֹף הַיָּמִים.

(בֵּן אִישׁ חַי מִקֵּץ י"ב, וּבְשׁו"ת רב פְּעָלִים (בְּחֻלְק סוּד וְיִשְׂרָיִם) הָאָרִיף לְבָאֵר אֶת
 הַמְּאָמֵר הַנּוֹרָא הַזֶּה, וְכַתֵּב שֶׁם שָׂהָה אַחַד הַמְּאָמְרִים הַקְּשִׁיִּים בְּיוֹתֵר בְּזוּה"ק, עַכְתָּ"ד,
 וְכָאן הִבְאֵנוּ בְּאוֹר הַמְּלִים עַל קִצָּה הַמְּזֻלָּג, וְתַן לְחֶכֶם וְיַחֲכֶם עוֹד).

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן וְיָנִי: אַרְיֵמִית
 אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, הַרְיֵמִית

כִּי מִמֶּנּוּ כָּל הַקְּדוּשׁוֹת נִשְׁפָּעוֹת. נב. הִנֵּה מְרֹב הָעֵלֶם הַסּוּד הַנִּשְׁגָּב הַזֶּה, לֹא
 אִמְרוּ אֵלָּא כְּמוֹ בְּדָרְךָ תִּפְלָה, וְעַיִן שָׁם בְּאוֹר עֲמוּק עַל תִּפְלָה זֹאת, (רַמְח"ל גְּזוּ
 הַרְמִיח"ל). נב. מְבֹאֵר: בְּאוֹר הַמְּאָמֵר הַנִּזְכָּר מִתְאַר אִיךְ מִדַּת הַחֻכְמָה שְׁהִיא
 הַמְּחַשְׁבָּה וְהַשְׂכָּל הָעֵלְיוֹן שֶׁל הַקַּב"ה כְּבִיכּוֹל, מְנַסָּה לְהַשִּׁיג אֶת רְצוֹן ה', וּבְכֵךְ
 הִיא זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בָּהּ אֶת הַיְּכֻלֶּת לְהַשִּׁיג אוֹתוֹ מְעֻט מִן הַמְּעֻט, וְזֶה מִלְּמֹד
 אוֹתֵנּוּ כַּמָּה יֵשׁ לָנוּ לְדַבֵּק בֵּה' יְתִבְרַךְ, אֲמַנֵּם כְּאֲשֶׁר הָאָדָם מִתְחִיל לְרַדֵּף וּלְהַשִּׁיג
 אֶת ה', פְּרָסָה וּמְחִיצָה נִפְרָסֶת לְפָנָיו, וּמוֹנַעַת מִמֶּנּוּ אֶת הַדְּרָךְ הַנְּכֻנָּה, שְׂרַק
 כְּאֲשֶׁר יֵשׁ לְאָדָם מְנִיעוֹת לְהַשִּׁיג אֶת דְּרָךְ ה', אֲזִי הוּא מִתְעוֹרֵר עוֹד יוֹתֵר
 שְׂבַעֲתַיִם, וְחַשְׁקוֹ וְכִיסוּפָיו גּוֹבְרִים, וּלְבַסוּף הוּא בְּאֻמַּת
 זוֹכָה שֶׁה' נוֹטֵעַ בּוֹ הַיְּכֻלֶּת, אֲשֶׁר הַרְצוֹן הָעֵלְיוֹן יִשְׁפַע לְשָׁם

יְדָאִי [נד] בְּצִלוֹתֶיךָ לְעֵלָא [נה], דְּכִד
 יְדִי בַתְּפִלוֹת, לְמַעְלָה שְׁכַאֲשֶׁר

רְעוּתָא עֵלָא לְעֵלָא לְעֵלָא קִימָא
 הַרְצוֹן הָעֲלִיּוֹן לְמַעְלָה לְמַעְלָה, עוֹמֵד

עַל הַהוּא רְעוּתָא דְלֵא אֲתִידַע וְלֵא
 עַל אוֹתוֹ הַרְצוֹן שְׁלֵא נִדְעַע וְלֵא

אֲתַפֵּס כָּלֵל לְעֵלְמִין. רִישָׁא דְסַתִּים
 נִתְפֵּס כָּלֵל לְעוֹלָם. הָרֵאשׁ הַסְּתוּם

- יִתִּיר לְעֵלָא, וְהַהוּא רִישָׁא אֲפִיק
 בְּיוֹתֵר לְמַעְלָה וְאוֹתוֹ הָרֵאשׁ הוֹצִיא

מָאֵי דְאֲפִיק וְלֵא יְדִיעַ, וְנִהִיר מָאֵי
 מָה שְׁהוֹצִיא, וְלֵא נִדְעַע, וְהֵאִיר מָה

דְּנִהִיר כָּלֵא בְּסַתִּימוֹ, רְעוּ דְמַחְשְׁבָה
 שְׁהֵאִיר, וְהַכֵּל בְּהַעֲלָם. וְרַצוֹן הַמַּחְשְׁבָה

עֵלָא - לְמַרְדָּף אֲבַתְרָה וְלֵא תִנְהַרָא
 הָעֲלִיּוֹנָה, לְרַדָּף אֲחֵרֵיוּ לְקַבֵּל הָאֲרָה

לְעַד, אָמֵן. [הִיסוּד מִסֵּד מוֹתוֹף סֵפֶר לְקוּטֵי מוֹהֵר"ן]. נַד . כְּמוֹבָא בְּזוּהַר פְּרִשְׁתָּהּ
 יִתְרוֹ, שֵׁשׁ לְהָרִים אֵת " הָאֲצַבְעוֹת בַּתְּפִלָּה לְפָנֵי ה', אֲשֶׁר הִקָּה כְּנֶגֶד " סְפִירוֹת.
 וּבְמִקוֹם אַחַר בְּזוּהַר אָמַר שְׁאִסוּר לְהָרִים אֵת הַיָּדַיִם בְּרַקְנֵינָא שְׁלֵא לְצַרְף הַתְּפִלָּה.
 נַה . כְּלוֹמַר שֶׁהַתְּפִלָּה לְפָנֵי ה' יִתְבַּרְךָ שְׁגִלּוֹי הַסּוּדוֹת הָאֵלּוּ יִהְיוּ לְרַצוֹן וּלְנַחַת רוּחַ

מִנְהַ. חֵד פְּרִיסוֹ אֶת־פְּרִיס, וּמְנוֹ
מִמְנוֹ. כְּעֵין מָסֹךְ אֶחָד, נִפְרָס, וּמְתוּךְ

הֵהוּא פְּרִיסָא - בְּרִדִּיפוֹ דִּתְהִיא
אוֹתוֹ הַמְסָךְ עַל יְדֵי רְדִיפַת זו

מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה - מְטִי וְלֹא מְטִי, עֵד
הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיזוֹנָה מְגִיעַ וְלֹא מְגִיעַ עֵד

הֵהוּא פְּרִיסָא, נְהִיר מְאִי דְנְהִיר וְנִי,
אוֹתוֹ הַמְסָךְ וּמְזָה הָאִיר מַה שְּׁהָאִיר

וּבְרִין תְּהוּא מִחֲשָׁבָה עֲלָאָה נְהִיר
וּכְשֶׁקְּבֵלָה אוֹתָהּ הַמְחֲשָׁבָה הָעֲלִיזוֹנָה הִיא עֲתִיק מְאִיר

בְּנְהִירוֹ סְתִים דְּלֹא יְדִיעַ. וְהֵהוּא
בְּאוֹר סְתוּם שְׁלֹא נוֹדַע וְזוֹ

מִחֲשָׁבָה לֹא יָדַע, כְּרִין בְּטִשׁ הָאִי
הַמְחֲשָׁבָה לֹא יָדַע וְאִינוֹ מְשִׁיג גּוֹדֵל הָאוֹר, אִזְ הֵכָּה אוֹתוֹ

נְהִירוֹ דְּמִחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶת־יָדַע,
הָאוֹר שֶׁהוּא סוּד הַמְחֲשָׁבָה שְׁלֹא נוֹדַעַה

בְּנְהִירוֹ דְּפְרָסָא דְּקִימָא דְּנְהִיר מְמַה
הֵכָּה בְּהָאֲרַת מָסֹךְ הָעוֹמֵד וְהָאִיר מְמַה

לְכַנּוּ. נוֹ. פְּרוּשׁ שְׂמִקְבֵּל הָאֲרָה מוּעֶטֶת רַק כְּמַה שֶׁהוּא רְאוּי לְקַבֵּל.

דְּלֹא יְדִיעַ [נז], וְלֹא אֶתִידַע [נח] וְלֹא
שְׂאִינוּ יְדוּעַ וּמִשְׁגַּח, וְלֹא נִדְעַע

אֶתֶּנְלִיא [נט], וְכִדִּין הָאֵי נְהִירוֹ
הַתְּגָלָה וְאֵז זֶה הָאוֹר

דְּמַחֲשָׁבָה דְּלֹא אֶתִידַע [ס], בְּמִשׁ
שֶׁל הַמַּחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִדְעָה הִכָּה פַעַם ב'

בְּנְהִירוֹ דְּפְרִיסָא, וְנְהִרִין כְּחֻדָּא,
הַמְסֻדָּה הָעוֹמֵד וְעַל יְדֵי זֶה הָאִירוֹ כּוֹלֵם כְּאֶחָד בְּהָאֲרַת

וְאֶתֶּעֱבִידוֹ תִשְׁעָה הַיְכָלִין, וְהַיְכָלִין -
וְנַעֲשֵׂוּ וְנִתְקַנּוּ תִשְׁעָה הַיְכָלוֹת וְאֵלּוּ הַהַיְכָלוֹת

לָאוּ אֲנּוּן | נְהוֹרִין [סא], וְלָאוּ אֲנּוּן
אֵינָם אֲוֹרוֹת וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת

רוּחִין, וְלָאוּ אֲנּוּן | נְשִׁמְתִין, וְלָאוּ
רוּחַ וְאֵינָם בְּבַחֲיִנַת נְשִׁמוֹת וְלָאוּ

נו. כְּלוּמַר שֶׁהַמוֹחָא סְתִימָאָה דְּאֲרִיךְ קַבֵּל ג' הָאֲרוֹת, הָאֲרָה א' קַבֵּל מֵאִינוּ יְדוּעַ כָּלֵל. נח. הָאֲרָה ב' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִדְעַע וְהֵינּוּ מְרִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע. נט. הָאֲרָה ג' קַבֵּל מִמָּה שְׁלֹא נִתְגַּלָּה, וְהֵינּוּ מִהַכְּתָר דְּאֲרִיךְ. ס. הָאוֹר שֶׁל אֲרִיךְ הַנִּתְקַן בְּהָאֲרַת רִישָׁא דְּלֹא אֶתִידַע [רד"א] הַנִּקְרָא מַחֲשָׁבָה שְׁלֹא נִדְעַע מֵהוּתוֹ. סא. לֹא נִקְרָאִים אֲוֹרוֹת בְּבַחֲיִנַת נְפֶשׁ.

אֵית מָאן דְּקִימָא בְּהוּיָסְבִי. רְעוּתָא
 יש מי שעומד בהם בבחינת חיה. הרצון

דְּכָל תְּשַׁעָּה נְהוּרִין וְסֵבִיבֵיהוּ דְּקִימֵי כְּלָהוּ
 של כל תשעה האורות, שעומדים כלם

בְּמַחְשָׁבָה^[סד], דְּאִיהוּ חַד מְנִיָּהוּ
 בלח המחשבה שהוא אחד מהם

בְּחֻשְׁבָּנָא כְּלָהוּ לְמַרְדָּף בְּתַרְיָהוּ וְסֵבִיבֵיהוּ
 בחשבונם כולם רוצים לרדף אחריהם

בְּשַׁעֲתָא דְּקִימֵי בְּמַחְשָׁבָה^[סו], וְלֹא
 בזמן שעומדים במחשבה ואינם

מְתַדְּבָקוּ וְלֹא אֶתְיַדְעוּ. וְאֵלִין לֹא
 משיגים אותו ולא נודע להם כלל ואלין לא

קִימֵי לֹא בְּרְעוּתָא, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה
 קימים לא ברצון ולא במחשבה

סב. לפי שהם בחינת יחידה כְּתָר דְּכָלְלוּת דְּאֶצְלוּת. סג. אֲשֶׁר ט' הֵהִיכְלוּת
 האלו, הָמָה שְׂרָשׁ לט' הַסְפִירוֹת הַתַּחְתּוֹנוֹת. סד. שְׁהִיא חֻקְמָה דְּאֶצְלוּת.
 מה. לְרַדָּף אַחֲרֵי הַתְּשַׁע סְפִירוֹת דְּאֶרִיךְ כְּדִי לְקַבֵּל הָאָרָה וְהַשְׁפָּעָה מֵהֶם.
 סו. בְּשַׁעָּה שְׁהֶם בְּסוּד מוֹחִין הַנְּקָרָאִים מַחְשָׁבָה אֲזִי נְמוֹשְׁכִים אֱלֵיהֶם מוֹחִין
 חֲדָשִׁים.

עֲלָאָה, תַּפְסִין בַּהּ וְלֹא תַפְסִין [סז].
 הָעֲלִיּוֹנָה תּוֹפְסִים בַּהּ מְעַט הָאָרֶה וְלֹא תוֹפְסִים.

בְּאֵלֵינוּ קִיָּמִי כָל רְזֵי דְמַהִימְנוּתָא.
 בְּאֵלוּ נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֶמוּנָה

וְכָל אַנּוּן | נְהוּרֵין מְרוּזָא דְמַחְשְׁבָה
 וְכָל אוֹתָם הָאוּרוֹת מְסוּד הַמַּחְשְׁבָה

עֲלָאָה וְלַתְתָּא, כְּלָהּוּ אֶקְרוּן אֵין
 הָעֲלִיּוֹנָה, מְשִׁם וּלְמַטָּה כּוֹלָם נִקְרָאִים בְּעֶרְכָם אֵין

סוּף [סח], עַד הַכָּא מְטוּן נְהוּרֵין [סט] וְלֹא
 סוּף. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּדִקּוֹת וְלֹא

מְטוּן, וְלֹא אֶתִידְעוּיָן,
 מְגִיעִים, וְלֹא נוֹדְעִים מֵהוּתָם, אֵין כְּאֵן הַשְּׁגָה

רְעוּתָא וְלֹא מַחְשְׁבָה. כִּד נְהִיר
 שֶׁל רְצוֹן וְלֹא הַשְּׁגָה שֶׁל מַחְשְׁבָה כְּאֶשֶׁר מְאִירָה

סז. וְלֹא נִקְרָאת תַּפְסִיָּה. סח. בְּאֵלוּ הַהִיכְלוֹת נִמְצְאִים כָּל סוּדוֹת הָאֶמוּנָה, אֲשֶׁר מְלַמְּדִים אֶת דְּרָכֵי ה', וְכָל אוֹתָם הִיכְלוֹת, הֵמָּה מְגִיעִים מִכֶּף שְׁהַמּוֹחֶשֶׁבָה הַזֹּאת יוֹרְדֵת וְעוֹלָה לְהַדְּבִק בְּרְצוֹן הָעֲלִיוֹן וְאֵינָה נִחָה מִלְּהַשִּׁיג אֶת ה', וְהֵם כָּל כֶּף זָפִים וְעַמּוּקִים, עַד אֲשֶׁר הֵמָּה נִקְרָאִים בְּבַחֲיִנַת אוֹר אֵין סוּף, שְׁלֹא נִתֵּן לְהַשְׁגָּה. סט. עַד כְּאֵן מְגִיעִים הָאוּרוֹת בְּהַעֲלֵם גְּדוֹל וְנִחְשָׁב כְּאֵלוּ לֹא הִגִּיעוּ אֵלֵיהֶם. ע. כָּל אֲשֶׁר נֶאֱמָרוּ עַל הַהִיכְלוֹת הַנּוֹפְרִים, אֲשֶׁר לֹא יוֹדְעִים, אֵי אֶפְשֶׁר

מִחֲשֶׁבֶת, וְלֹא אֶתִידַע מִמָּאן דְּנִהִיר,
 המחשבה ולא נודע לו מי מאיר

בְּדִין אֶת־לִבִּשׁ וְאִסְתִּים גּוֹ בִינָה
 אַז מַתְּלִבֵּשׁ וְנִעְלַם בְּתוֹךְ בִּינָה

וְנִהִיר לְמָאן דְּנִהִיר, וְאֵעִיל דָּא בְּדָא
 ומאירים למי שראוי להאיר ומתחבר זה עם זה

עַד | דָּאֵתְכִלְלוּ פְּלָחוּ פְּחֻדָּא [עא]
 עד שנגללים ונחשבים כולם לאחד

וּבְרֻזָּא דְקַרְבְּנָא [עב] בְּד סְלִיק, פְּלָא
 ובסוד הקרבן באשר עולה עשן הקטורת, כולם -

אֶתְקִשְׁר דָּא בְּדָא, וְנִהִיר דָּא בְּדָא,
 וקשרים זה בזה ומאירים זה בזה,

להרהר בהם ולא לחשוב עליהם, מרוב העומק שבהם והסתרתם הנעלמה.
עא. באשר מדת החכמה העליונה, שהיא המחשבה הנזכרת, מקבלת הארה מהרצון העליון, אכןם היא לא משיגה באמת מהיכן היא קבלה את אורה, ואי כשיש בה אור ושיפע, היא מתלבשת במדת הבינה, ואי החכמה מאירה למידת הבינה, שגם היא לא כל כך משגת, והמה מתחברים זה בזה, עד אשר הטה נעשים ממש דבר אחד ומאחד. ובנגלה רואים שהבינה מבארת את החכמה שאדם למד [כמובא בגר"א במשלי]. **עב.** אשר קרבן הוא מלשון קרוב, וזהו סוד הקרבן אשר עולה לפני ה', שפסרת הקרבן, הוא ליחד את הבינה במחשבה ואת המחשבה ברצון העליון, ומאירים כלם זה בזה, ואי כלם רק בעליה מעלה מעלה, ומדת החכמה דבקה במדת הפתר אשר היא הרצון העליון של הקב"ה,

בְּדִין קִיָּמִי בְּלֹהוּ בְּסִלְיוֹנוֹ, וּמַחֲשֵׁבָה
 אַז עוֹמְדִים כּוֹלָם בְּסוּד עֲלֵיהָ וְהַמְּחַשְׁבָּה

אֶתְעַטֵּר בְּאֵין סוּף^[עג]. הֵהוּא נְהִירוֹ
 עוֹלָה וּמִתְעַטֵּרֶת בְּאֵין סוּף. זֶה הָאוֹר

דְּאֶתְנַהֵיר מִנֵּה מַחֲשֵׁבָה עֲלֵאָה^[עד]
 שְׂמֵאִירָה מְמַנּוּ מַחֲשֵׁבָה עֲלִיוֹנָה

(דְּלֹא אֶתִידַע בְּהַ בְּלָל) אֶקְרִי אֵין
 (שְׂלֹא) נוֹדַע בְּהַ בְּלָל) נִקְרָא אֵין

סוּף^[עה], וּמִנֵּה אֲשֶׁתִּבַּח וְקִיָּמָא, וְנַהֵיר
 סוּף וּמְמַנּוּ נִמְצָא וְנִנְאָצַל וּמְקִיָּם וּמֵאִיר

לְמֵאן דְּנַהֵיר, וְעַל דָּא בְּלֹא קָאִים^[עו],
 לְמִי שְׂמֵאִיר וְעַל סוּד זֶה הַכֹּל עוֹמֵד,

זַבְּאָה חוּלְקֵיהוּן דְּצַדִּיקָא^[עז],
 אֲשֶׁרֵי וְזַךְ חֲלָקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים

אֲשֶׁר הוּא נִקְרָא אֵין סוּף. **עג.** בְּסוּד עֲלֵיתָ הַשִּׁפְעַ לְמַעְלָה עַל יְדֵי מַעֲשֵׂינוּ
 בְּתוֹרָה וּמִצְוֹת וְאֵז הֵם נִכְלָלִים בְּמִשְׁפִּיעַ הָעֲלִיוֹן וּמְקַבְּלִים הַשִּׁפְעַ מֵאֵין סוּף
 בְּהַשְׁתַּלְשְׁלוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת. **עד.** הַנִּקְרָאת עֲתִיק. **עה.** הוּא הָעוֹלָם הַנִּקְרָא
 אָדָם קְדָמוֹן וְלֹא הָאֵין סוּף מִמֶּשׁ [כָּל עוֹלָם הַנִּעְלָם כְּלָפֵי הָעוֹלָם שֶׁתַּחְתּוֹ תִּינוּ נִקְרָא
 בְּחִינַת אֵין סוּף, כִּי נִעְלָם וְלֹא מְשֻׁבָּה]. **עו.** וְעַל סוּד הַקְּרִבּוֹנוֹת עוֹמְדִים כָּל
 הָעוֹלָמוֹת כְּמוֹ שְׂאֵמְרוּ חַז"ל עַל שְׁלֹשָׁה דְּבָרִים הָעוֹלָם עוֹמֵד עַל הַתּוֹרָה וְעַל
 הָעֲבוּדָה וְעַל גְּמִילוֹת חֶסֶדִים. **עז.** אֲשֶׁרֵי חֲלָקָם שֶׁל הַצַּדִּיקִים אֲשֶׁר רוֹדְפִים

בְּעֵלְמָא רִין וּבְעֵלְמָא דְאַתִּי וְעַח.

בְּעוֹלָם הַזֶּה   וּבְעוֹלָם הַבָּא.

בְּמַחְשַׁבְתֶּם אַחֲרַי רְצוֹן ה', בְּעוֹלָם הַזֶּה וּבְעוֹלָם הַבָּא, וּבְזִכּוֹתֶם יְבַנֶּה בַּיִת הַמְקֻדָּשׁ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ, כִּי הַבְּנֵן נַעֲשֶׂה בְכַח רוּחֵנוּ בְּבַחֲיֵינָת הַכְּתוּב "וְאֵנֹכִי אֶהְיֶה לָּהּ חוֹמַת אֵשׁ סָבִיב", הֵינּוּ עַל יְדֵי תוֹרָה וּתְפִלָּה מֵה שִׁשְׁרָאֵל עוֹשִׂים, הַגֵּם שְׁאֲנוּ בְּצַעַר גְּלוּתֵנוּ, בְּזָה יְבִנוּ אֶת בַּיִת הַמְקֻדָּשׁ וּלְעֵתִיד לְבֹא כָּל אֶחָד יִכִּיר כּוֹחַ תְּפִלָּתוֹ וְתוֹרָתוֹ בְּעַד הַשְׂכִּינָה הַקְּדוּשָׁה וְהַגְּאֻלָּה וְזֶהוּ שֶׁאָמַר "כִּי בֵּיתִי בַּיִת תְּפִלָּה", וְאִזּוֹ הָיְתָה הָאָרֶז פְּנִים בְּפְנִים כְּמוֹ שְׁאֲנוּ מִתְּפִלָּלִים אוֹר פִּינִיךְ עֲלֵינוּ אֲדוֹן נֶשְׂאָה, (וּפּוֹכְבֵי אוֹר - הַבַּעַל שֵׁם טוֹב וְתַלְמִידָיו הַקְּדוּשִׁים ז"ע). **עַח.** וּבְזִכּוֹת עֲסָקְנוּ וְלִימוּדֵנוּ בְּתוֹרַת הַסּוּד יָקִים בְּנוֹ הַבְּטַחַת הַרְעִיָּא מְהֵימְנָא "וּבִגִּין דְּעֵתֵי דִין יִשְׂרָאֵל לְמַטְעֵם מְאִילְנָא דְּחַי דְּאִיְהוּ, הַאי סִפְרָה הַזֶּהר יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". וּבְעוֹד מְקוֹמוֹת בַּזֶּהר אָמַר הַרְשָׁבִי ז"ע שֶׁכָּל בֵּיאַת הַמְשִׁיחַ וְהַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה תְּלוּיָהּ בְּלִמּוּד הַזֶּהר בְּלִבְד. וְאֵלּוּ דְבָרֵי הַצְּדִיק הַמְקַבֵּל רַבִּי יַעֲקֹב צָמַח ז"ע, וּז"ל: כִּי גְלוּי חֲכָמָה זֹאת עֵתָהּ בְּדוֹרוֹת גְּרוּעוֹת הוּא כְּדִי שִׁיְהִי לָנוּ מִגֵּן עֵתָהּ לְאַחַז בְּלִבְבֵי שְׁלָם בְּאַבִּינוּ שִׁשְׁבַּשְׁמִים... וְעֵתָהּ (אָנוּ) רַחוּקִים מִשְׂרָשׁ הַעֲלִיּוֹן כְּמוֹ הַשְּׂמֵרִים בְּתוֹךְ הַחֲבִירֹת, מִי יִגֵּן עֲלֵינוּ אִם לֹא קְרִיאַתְנוּ בְּחֲכָמָה זֹאת הַנְּפִלְאָה וְהַעֲמָקָה, וּבִפְרָט עַל דְּרָף שְׂכַתְבֵי הַרְבֵּ ז"ל (הָאָרִי הַקְּדוּשׁ) שֶׁהַנְּסִתְרוֹת נַעֲשׂוּ עֵתָהּ כְּמוֹ נִגְלוֹת, עַכ"ל. וְהַרְחִקוּן יַרְחִם עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְיִשְׁלַח לָנוּ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ בְּקִרְבֵי אֶת אֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב לְבָשָׂר בְּשׁוֹרוֹת טוֹבוֹת יְשׁוּעוֹת וְנַחֲמוֹת לְעַם יִשְׂרָאֵל כְּתוּב "הֲנֵה אֲנֹכִי שׁוֹלַח לְכֶם אֶת אֱלֹהֵי הַנְּבִיא לְפָנַי בּוֹא יוֹם ה' הַגְּדוֹל וְהַנּוֹרָא וְהַשִּׁיב לֵב אָבוֹת עַל בָּנִים וְלֵב בָּנִים עַל אָבוֹתֶם", וְכִמוֹ שֶׁכְּתוּב (רַש"י תְּהִלִּים מ"ג ג') "שְׁלַח אוֹרָךְ וְאַמְתָּךְ", 'אוֹרָךְ' מְלַךְ הַמְשִׁיחַ, וְאֱלֹהֵינוּ הַנְּבִיא נְבִיא אֲמוֹת וְנִצְמָן, הַמְּנִיחַ יְנַחֲמֵנוּ וְיַבְאֵנִי אֵל עִם קְדוּשִׁיךְ וְאֵל מִשְׁכַּנְתֶּיךָ, וְיִשְׁמַחֵנוּ ה"א בְּאַלְהֵינוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב וּבְמַלְכוּת דָּוִד מְשִׁיחוֹ וְעַל כִּסְאוֹ לֹא יִשְׁבוּ זָרִים וְעָרֵב רַב, וְלֹא יִנְחֲלוּ אַחֲרָיִם אֶת כְּבוֹדוֹ, כִּי בְּשֵׁם קְדוּשׁוֹ נִשְׁבַּעְתָּ שְׁלֹא יִכְבֶּה נֵרוֹ לְעוֹלָם וְעַד, וְתַחֲזֶנָּה עֵינֵינוּ בְּהַתְּגַלּוֹת כְּבוֹד מְלְכוּת שְׁמִיִם עַל כָּל הָעוֹלָם כְּלוֹ בְּקִרְבֵי בְּמַהֲרָה דִּידֵן אָמֵן (זוֹ הוֹזְהַר).

בְּרֵאשִׁית, תִּמְנֵן תִּרְ"י תִּמְנֵן שֶׁבַע"ת^[א],

בְּרֵאשִׁית, שָׁם תִּרְ"י, שָׁם שֶׁבַע"ת,

בְּנוֹנָא דָּא בְּרֵאשִׁית"ת בְּרֵאשִׁית"י^[ב]:

כְּגוֹן זֶה, בְּרֵאשִׁית - בְּרֵאשִׁית"י,

וְאִינוֹן תִּרְי שֶׁבַע"ת^[ג], עֲלֵייהוּ אֲתִמֵּר

וְהוּ שְׁתִּי שֶׁבַע"ת, עֲלֵיהֶם נֶאֱמַר (שְׁמוֹת ל"א):

וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

"וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת

א. בְּמִלָּה בְּרֵאשִׁית"ת יֵשׁ אוֹתִיּוֹת תִּרְ"י, וְיֵשׁ אוֹתִיּוֹת

שֶׁבַע"ת, וְרוֹמֵז עַל שְׁתֵּי שֶׁבַע"ת, שְׁמִדְבָר בְּזֶה הַמֶּאֱמָר,

עַל הַשְּׂכִינָה תִּתְּאָה הִיא הַמְּלָכוֹת וְזֶה "וְשָׁמְרוּ בְּנֵי

יִשְׂרָאֵל אֶת הַשַּׁבָּת" וְעַל הַשְּׂכִינָה הָעֲלִיּוֹנָה הִיא הַבִּינָה

וְזֶה "לְעֵשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת", וְעַיִן לְעֵיל תְּקוּן י"ט (דף מ

ע"ב) דְּאָמַר שָׁם שֶׁבַע הַגְּדוֹל בִּינָה, שֶׁבַע הַקָּטָן

מְלָכוֹת. וּבְרַעְיָא מְהִימְנָא (יתרו צ"ב ע"א) דְּשֶׁבַע"ת

דְּיוֹמָא הוּא שֶׁבַע עֲלָאָה וְשֶׁבַע"ת דְּלִילָא הוּא שֶׁבַע

תִּתְּאָה (בְּאֵר לְחֵי רוֹאֵי). ב. כֵּן הוּא גִירְסַת הַכֶּסֶף מְלָךְ,

וְהַבִּיאוּ לְהִלְכָה הַבְּאָר לְחֵי רוֹאֵי. ג. וְאֵלוּ הֵן שְׁתֵּי

שֶׁבַע"ת, שֶׁבַע עֲלִיּוֹנָה וְשֶׁבַע תַּחְתּוֹנָה, בִּינָה וּמְלָכוֹת

לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת וְגוֹמֵר, תִּרְיִן
 לַעֲשׂוֹת אֶת הַשַּׁבָּת" וְגוֹמֵר, שְׁתֵּי
 זְמַנֵּי אֲדָכִיר הַכֹּא שַׁבָּת, לְקַבֵּל
 הַזְכִּיר כֵּאן שַׁבָּת, כְּנֶגֶד
 שְׂכִינָתָא עֲלָא וְתַתָּא^[ד], לְדַרְתָּם
 הַשְּׂכִינָה הָעֲלִינָה וְהַתַּחְתּוֹנָה. "לְדַרְתָּם",
 מֵאֵי לְדַרְתָּם^[ה], אֵלָא זַכָּאֵי אִיהוּ מֵאֵן
 מֵהוּ לְדַרְתָּם? אֵלָא זַכָּאֵי הוּא מִי
 דְעֵבִיד לֹון דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּתַרִּי בְּתִי
 שְׁעוּשָׂה לְהֵם דִּירָה בְּשַׁבָּת בְּשַׁנֵּי בְּתִי
 לְבֵא^[ו], וְאֵתְפְּנִי מֵתַמְן יֵצֵר הָרַע
 הַלֵּב, וּמֵתַפְּנָה מִשֵּׁם יֵצֵר הָרַע

(כּפּסּא מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ד. שְׂכִינָה הָעֲלִינָה שְׁהִיא
 הַבִּינָה, וְכֶנְגֵד שְׂכִינָה הַתַּחְתּוֹנָה שְׁהִיא הַמְּלָכוּת, (כּפּסּא
 מְלָךְ, בְּאֵר לַחֵי רוּאִי). ה. לְמָה כְּתוּב מְלֵת לְדַרְתָּם חֶסֶר ו' ?
 – מְלֵשׁוֹן דִּירָה – כְּאוֹמֵר לְדוֹר תָּם, לְגוֹר שָׁם. ו. לְבִינָה
 וְלִמְלָכוּת, וְה' עֲלָא, וְה' תַּתָּא – כְּנֶגֶד שְׁנֵי בְּתִים
 יֵשׁ בְּלֵב, כְּמוֹ שְׁכְּתוּב בְּתִיקוּ"ז (דף ס"ג ע"ב – כּפּסּא מְלָךְ,
 בְּאֵר לַחֵי רוּאִי).

דְּאִיְהוּ חֲלוּל שַׁבַּת^[1], בְּרִית עוֹלָם
שהוא חלול שַׁבַּת, בְּרִית עוֹלָם,

דָּא צְדִיק, דְּשִׁרְיִין דְּתְרוּיְהוּ
זה צדיק, ששורים שְׁנִיָּהֶם

עֲלֵיהּ, חַד לְאִמְלָאָה לִּיהּ וְחַד
עליו, אחד למלא אותו, ואחד

לְאִתְמַלֵּיא מִיְנִיהּ. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
להתמלא ממנו. בני ישראל

אֵינּוּן תְּרִין בְּלִיִּין נְצַח וְהוּד,
הם כנגד שְׁתֵּי פְלִיּוֹת - פְּנִימִיּוֹת נְצַח וְהוּד,

בְּנֵי דְיִשְׂרָאֵל עֲמוּדָא סְבָא
בנים לישראל עמוד סבא - עמוד

דְּאִמְצַעִיתָא, תְּלַת שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי
האמצעי - תפארת, שלש פעמים שְׁבִיעֵי שְׁבִיעֵי

ז. כְּדִלְקָמֵן שְׁצָרִיף שִׁתְּרַחֵק מֵהַכַּעַס וְעֲצָבוֹת דְּטָחוּל
וְכַבֵּד וּמְרָה, ס"מ כְּבֵד כּוֹעֵס, וּמְרָה זֹרְקַת בּוֹ טָפָה,
שֶׁהוּא חֲלוּל שַׁבַּת מִבְּעִיר אֵשׁ הַכַּעַס בְּגוֹפּוֹ, וְאִם
מִתְקַן לָהֶם דִּירָה נְאֻהָ, אֲזִי שׁוֹרִים שְׁנִיָּהֶם עַל צְדִיק
יְסוּד הָעוֹלָם (כֶּסֶף מְלֶךְ, בְּאֵר יִצְחָק וּמְפָרְשִׁים).

שְׁבִיעֵי אֱלֹיִן תִּלְתַּת אֲבֹתָי^[ח], עֲנֹג
 שְׁבִיעֵי אֱלוֹי שְׁלֹשֶׁת הָאֲבוֹת, עֲנֹג

שַׁבַּת^[ט] וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶיךָ לְהַשְׁקוֹת
 שַׁבַּת "וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶיךָ לְהַשְׁקוֹת

אֶת הַגָּזֵן^[י], וְנִזְהָר, אֵיךְ נִזְהָר וְאֵיךְ
 אֶת הַגָּזֵן^[י] (בראשית ב י), וְנִזְהָר, יֵשׁ נִזְהָר וְיֵשׁ

נִזְהָר, אֵיךְ נִזְהָר דְּאֵתְקָרִי נִזְהָר
 נִזְהָר, יֵשׁ נִזְהָר הַנִּזְהָרָא נִזְהָר

פְּלִגְיוֹ, וְאֵיךְ נִזְהָר דְּאֵתְקָרִי נַחַל
 פְּלִגְיוֹ, וְיֵשׁ נִזְהָר הַנִּזְהָרָא נַחַל

ח. אֲבֹתָיִם - חֲסֵד, יִצְחָק - גְּבוּרָה, יַעֲקֹב - תְּפָאֶרֶת.
 ט. עֲתָה מְפָרֵשׁ גַּם שְׁאָר עֲנִינֵי שַׁבַּת, וּמְפָרֵשׁ תַּחֲלָה
 סוד עֲנֹג שַׁבַּת, - עֲנֹג רְאשֵׁי תְבוּת: ע' עֵדֶן, נ" נִזְהָר,
 ג' גֵּן (כִּסּוּא מְלֵךְ, בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי, כְּמִבּוֹאֵר בְּזוּהַר בְּרֵאשִׁית כ"ו
 ע"א). י. הֵינּוּ כְּמוֹ שְׁפָתוֹב בְּזוּהַר (עֲקֵב רַע"ג ע"א), לְמִיכַל
 תִּלְתַּת סְעוּדוֹתֵיךְ בְּשַׁבַּת בְּרֹזָא דְעֲנֹג שַׁבַּת, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב:
 "אֲזַ תְּתַעֲנֵג עַל ה'" שְׁלֹזָה נֶאֱמַר: "וְנִזְהָר יוֹצֵא מֵעֵדֶן
 לְהַשְׁקוֹת אֶת הַגָּזֵן", וּמֵאֵן דְּלֹא מְקַיֵּם לוֹן וְאֵיךְ לִיָּה
 לְקַיֵּימָן, אֵיךְ הַפֶּךְ לִיָּה "עֲנֹג" ל"נִגְ"ע", וּבְהַפֶּךְ אִם
 מְתַקֵּן וּמְעַנֵּג כְּרֹאזֵי אֲזֵי שׁוּרָה עָלָיו שְׁמַחַת הַשַּׁבַּת

קְדוּמִים^[יא], עֵדוֹן עֲלָאָה^[יב] עֲלֶיהָ
קְדוּמִים, עֵדוֹן עֲלִיוֹן עֲלִיו

אִתְּמַר עֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים

נֶאֱמַר (ישעיה סד) "עֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹהִים"

זוּלְתָךְ^[יג], הָאֵי נְהָר אִיהוּ ו'^[יד],
זוּלְתָךְ", זֶה הַנְּהָר הוּא אוֹת ו',

דְּנִפִיק מֵעֵדוֹן עֲלָאָה דְאִיהוּ א'^[טו],
הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן הָעֲלִיוֹן שְׁהוּא אוֹת א',

וּמֵהַפֶּךְ מִנְּגַע לְעוֹנֵג (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). יא. הַיְסוּד נִקְרָא
נְהָר, יֵשׁ נְהָר וְיֵשׁ נְהָר, יֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא (תְּהִלִּים מ"ו):
"נְהָר פְּלָגִיו" הוּא יְסוּד ז"א - [ז'עִיר א'נְפִין], שְׁמִקְבֵּל
הָאֲרוֹת מִחֶסֶד וּגְבוּרָה, תְּפָאֶרֶת נִצַּח וְהוּד, הַנְּקָרָאִים
"פְּלָגִי מִים", וְיֵשׁ נְהָר הַנְּקָרָא נֶחַל קְדוּמִים, יְסוּד
דְּבִינָה הַיּוֹצֵא מֵעֵדוֹן מֵאֲבָא-חֲכֵמָה הַנְּקָרָא תוּרָה
קְדוּמָה, (כִּפְסָא מְלָךְ, בְּאֵר יִצְחָק). יב. הוּא כְּתָר שְׁהוּא עֵדוֹן
לְגַבֵּי חֲכֵמָה (כִּפְסָא מְלָךְ). יג. וְעַל הָאֵי עֵדוֹן עֵילְאָה
אִתְּמַר "עֵין לֹא רְאָתָה אֱלֹקִים זוּלְתָךְ", וְאִמַר הַכָּא,
כִּי מִי שְׁמִקִּים עֵנִי ג שְׁבַת, זוֹכָה לְתַעֲנוּג נְהָר שֶׁל עֵדוֹן
עֵילְאָה שְׁעֲלִיו נֶאֱמַר "עֵין לֹא רְאָתָה" וְגו', (בְּאֵר לְחֵי
רוּאִי). יד. ו' רוּמֵז לְיְסוּד, הַכּוֹלֵל קוֹ אֲמָצְעִי - דַּעַת
תְּפָאֶרֶת יְסוּד (רְאֵשֵׁי תְּבוּת - דת"י). טו. א' רוּמֵז לְכְתָר

וְאֶעֱבֹר [טז] בֵּין אָבָא וְאִמָּא [יז], וְאָזִיל וְעוֹבֵר בֵּין אָבָא – חֲכָמָה וְאִמָּא – בִּינָה וְהוֹלָךְ

וְהוּא בְּאֵרֶיךְ אֲנִפִּין. פִּירוּשׁ (בְּאֵר לְחֵי רוּאֵי): שְׂבָאוֹת א' יֵשׁ י' לְמַעְלָה וְי' לְמַטָּה וּבְאֲמֻצָּע אוֹת ר', הַיּוֹד הָעֲלִיּוֹנָה רוּמָזַת לְשִׁכְנָה עֲלִיּוֹנָה, וְי' לְמַטָּה רוּמָזַת לְשִׁכְנָה תַּתְּאָה, וְהו' בְּאֲמֻצָּע שֶׁהוּא סוּד עֵץ הַחַיִּים מִקְשָׁרִם וּמְחַבְּרָם לְעֵלוֹת מִגֵּן עֵדֶן הַתַּחְתּוֹן לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן וְכֵן עַל יְדֵי עֲנַג שַׁבָּת. [א.ה. עַל יְדֵי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד – שֶׁהוּא בְּסוּד עֵץ הַחַיִּים – בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ, זוּכָה לְעֵלוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן "עֵין לֹא רָאָתָה אֱלוּקִים זוֹלָתָךְ", וְכִמוֹ שֶׁהֵבִיא הַמֶּהֱרַח"ו אֶת דְּבָרֵי הַזּוֹהַר הַקָּדוֹשׁ, שְׂכָרֵי לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן אֵי אֶפְשָׁר בְּלִתי לִימוּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכִמוֹ שֶׁאָמַר מֶרְן הַגַּה"צ רַבֵּי חַיִּים קִנְיָבְסְקִי שְׁלִיט"א לְאַבְרָךְ הַלּוֹמֵד רַק נִגְלָה, שְׁיִלְמַד זוּה"ק אִם רוּצָה לְזִכּוֹת לְגֵן עֵדֶן הָעֲלִיּוֹן]. טז. וְעוֹבֵר וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְחֲכָמָה וּבִינָה וּמִשָּׁם לְחַג"ת נ"ה, וְנִכְלָלִים בִּיְסוּד, וּמְשִׁיךְ הַשֹּׁפֵעַ לְמַעַן הַשְּׂכִינָה – הַמְּלָכוֹת. יז. דְּסוּד הַנְּשָׂמָה יִתִּירָה שְׂמֵשִׁיגִים בְּשַׁבָּת הוּא בְּרֹזָא ד"נִשְׁמַת כָּל חַי" [שְׁחַבֵּר הַרְשָׁב"י הַקָּדוֹשׁ], וּבְהֵאֵי נִשְׂמָה יִתִּירָה תְּהִלָּל י"ה, דְּאִינוּן אָבָא וְאִמָּא שֶׁהֵם חֲכָמָה וּבִינָה, דְּעֲלִיהוּ אֲתָמַר "עֵין לֹא רָאָתָה". בְּגִין דְּאִיהוּ מְרַכְּבָה לְעִילַת הָעֵלוֹת שֶׁהוּא

חֲמֵשׁ מֵאוֹת שָׁנָה^[ח], וּמֵי עֵד
חמש מאות שנה, ומיעד

צְדִיק שְׁבִיעִי^[ט], וּמֵתָמֵן אֲשֶׁקִי לְגִנְתָּא
צדיק - יסוד שהוא שביעי, ומשם משקה לגנה - מלכות,

דְּאִיהִי שְׁכִינְתָּא תִּתְאַהּ. וּכְבֹּאָה
שהיא השכינה התחתונה. וכאי

אִיהוּ מָאן דְּנָטִיר דִּירָה לְשַׁבְּתָא
הוא מי ששומר דירה לשבת,

דְּאִיהוּ לְבָא^[פ], דְּלֹא אֶתְקָרִיב תָּמֵן
שהוא הלב, שלא יתקרב שם

מכסה ולא שליט עליה עינה, ורוחא יתירה שמשגיגים
בשבת הוא נהר שיוצא מעדן וכו', דאיהו צדיק
להשקות את הגן דאיהו נפש יתירה דשבת שהוא
מלכות. (באר לחי רואי). יח. הם חסד גבורה תפארת
נצח הוד שכל אחד כלול מעשור ועשור מעשור סך
הכל מאה, ובִיחַד חמש מאות. יט. אם סופרים מבינה
שהיא אימא שכינה עליונה - בינה חסד גבורה
תפארת נצח הוד יסוד - היסוד הוא שביעי [כלומר
שביעי לבינה]. כ. השבת נקרא לב, שהוא באמצע
ימי החול, בין ד'הו' שהם ממשיכים גר"ן [יום ד'

עֲצִיבוּ [כא] דְּטָחוּל, וְכַעַס דְּמָרָה דְּאִיהוּ

עֲצָב הַטָּחוּל וְכַעַס הַמָּרָה שְׁהִיא

נֹרָא דְּגֵיהֲנָם [כב], דְּעֵלָה אֲתָמַר לֹא

אֵשׁ הַגֵּיהֲנָם, שְׁעֵלֶיהָ נֶאֱמַר (שְׁמוֹת לז): "לֹא

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

תִּבְעֵרוּ אֵשׁ בְּכָל מוֹשְׁבוֹתֵיכֶם בְּיוֹם

הַשָּׁבֶת, וְהָכִי הוּא וְדָאֵי דְּכָל מָאן

הַשָּׁבֶת", וְכִי הוּא וְדָאֵי, שְׁכָל מִי

נֶפֶשׁ, יוֹם ה' רוּחַ, יוֹם ו' נְשָׁמָה] לְשָׁבֶת הַבָּאָה וּבֵין א' ב' ג' שְׁמֻקְבָּלִים הָאָרְה לְנֶר"ן [יוֹם א' נְשָׁמָה, יוֹם ב' רוּחַ, יוֹם ג' נֶפֶשׁ] מְשַׁבֵּת שְׁעַבְרָה שְׁנִשְׁאָרַת עֲלֵיהֶם, וְקוֹרָא לוֹ בְּשֵׁם דִּירָה, שְׁהוּא אוֹתִיּוֹת דֵּר י"ה שְׁבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה שְׁהֶם סוּד י"ה, עַד כָּאן (בְּגִיּהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). (א. ה. כְּלוֹמַר שְׁשׁוֹמֵר אֶת לְבוֹ - תְּרַתִּי מִשְׁמַע, לֵב הָאָדָם בְּשָׁבֶת שְׁנִקְרָאת לֵב - מִדְּבָרֵי חוּל וּמִמְשִׁיךְ לְלֵבוּ הָאָרוֹת חֲכָמָה וּבִינָה עַל יְדֵי לִימוּד פְּרֻד"ס הַתּוֹרָה). כֹּא. כִּי הֵלֵב מְשַׁכֵּן בִּינָה וּמַלְכוּת, צְרִיף שְׁמַחָה וּרְנָנָה, (כֶּסֶף מְלֻךְ), לְרִמּוֹ שְׁצְרִיף לְלִמּוּד הַפְּרֻד"ס בְּשָׁבֶת בְּשְׁמַחָה וּרְנָנָה (סוּד ה'). כב. טָחוּל מָרָה אֵשׁ רָאִשֵׁי תִּבּוֹת טָמֵא, שְׁלֹא יִתְעַרֵּב טָמֵא בְּשָׁבֶת, גַּם טָחוּל מָרָה גִּימְטְרִיָּה "רִצְחָ" מִצַּד פְּלוֹנִי שְׁהוּא בְּעַל הַרְצָח, וְלֹא יִתְקַרֵּב בְּשָׁבֶת

דְּכַעִים כְּאֵלוֹ אוֹקִיר נוֹרָא דְגִיְהֵנָם^[כג],
שְׂכוּעִים כְּאֵלוֹ מְדַלִּיק אֶת הָאֵשׁ שֶׁל הַגִּיְהֵנָם.

אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסַר חֵד^[כד] אֵינוֹן
אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסַר אַחַת, הֵן

דְּאִיהוּ "חַיִּים", (בְּנִיְהוּ לְרִי"ח הַטּוֹב). כַּג. שְׁכַל מִי שְׂכוּעִים
בְּשַׁבַּת נִחְשָׁב לוֹ כְּאֵלוֹ הַדְּלִיק אֶת אֵשׁ הַגִּיְהֵנָם בְּשַׁבַּת,
(הַגְּר"א). כַּד. אַרְבַּעִים מְלָאכוֹת חָסַר אַחַת הֵן כְּנַגְד
אַרְבַּעִים מְלָקוֹת חָסַר אַחַת שְׁאַסְרוּ לְלָקוֹת בְּשַׁבַּת,
וְאֵלוֹ הַמְּלָקוֹת הֵן כְּנַגְד עֶשֶׂר קְלָלוֹת שֶׁלָּקָה אָדָם וְעֶשֶׂר
לְחֻוּה וְעֶשֶׂר לְנַחֵשׁ וְתַשַּׁע לְאֲדָמָה, וְעַל כֵּן אָמְרוּ חֲכָמֵי
הַמִּשְׁנָה "אֵין לוֹקִין בְּשַׁבַּת" שְׂאֵלוֹ הַמְּלָאכוֹת מֵאַחַר
וְהֵם מִתְּרוֹת בְּיוֹם חוֹל, גּוֹרְמוֹת לְיִשְׂרָאֵל שְׂיִקְבְּלוּ
מְלָקוֹת בְּיוֹם חוֹל, אַךְ בְּיוֹם הַשַּׁבַּת, מֵאַחַר וְנֶאֱסְרוּ
אוֹתָן הַמְּלָאכוֹת, אַזִּי גַם נֶאֱסְרוּ הַמְּלָקוֹת. וְאֵלוֹ
הַמְּלָקוֹת הֵם כְּנַגְד ל"ט אָבוֹת מְלָאכוֹת שֶׁנַּעֲשׂוֹת בְּיַמֵּי
הַחוֹל מִחֲמַת קְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן, וְהַמְּחַלֵּל שַׁבַּת
גּוֹרֵם לְעַצְמוֹ עֲנִיּוֹת כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ בְּהַקְדַּמַת תִּיקוּ"ז (דף
י"ב ע"א), וְנֶאֱסְרוּ בְּשַׁבַּת שֶׁהִיא מְקוֹר הַשְּׁפַע, וְכָל
הַשּׁוֹמֵר שַׁבַּת זּוֹכֵה שְׂיִתְהַפֵּךְ לוֹ לְט"ל בְּרָכוֹת וַיְהִיָּה לוֹ
פְּרֻנְסָה טוֹבָה בְּשַׁפַּע וּבְנִקְל בְּלֵי טְרַחָה כִּי נִצּוֹל
מִקְלָלַת אָדָם הָרֵאשׁוֹן. (לְקוּטֵי הַלְכוֹת וּמִפְרָשִׁים).

לְקַבֵּל אַרְבָּעִים מַלְאָכֹת חֶסֶד חַד

פְּנֵגֶד אַרְבָּעִים מַלְאָכֹת חֶסֶד אַחַת

בְּשַׁבָּת, וְאִינוֹן עֲשָׂרָה דְלָקָה אָדָם

בְּשַׁבָּת, וְהֵם עֲשָׂרָה שְׁלָקָה אָדָם,

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ וְתַשְׁעָה

וְעֲשָׂרָה לְחֹהָה, וְעֲשָׂרָה לְנַחֵשׁ, וְתַשְׁעָה

לְאַרְעָא, וּבְנִין דָּא אָמְרוּ מְאֹרֵי

לְאַדְמָה, וּבְגַלְלָה זֶה אָמְרוּ בְּעַלְיָ

מִתְנִיתִין אִין לֹקִין בְּשַׁבָּת, דְּאֵלִין

הַמְשַׁנָּה אִין לֹקִין בְּשַׁבָּת, שְׁאֵלוּ

מִלְּאֲכוֹת אִינוֹן חֲשִׁיבִין לְיִשְׂרָאֵל

הַמְּלָאכֹת הֵן נְחָשְׁבוֹת לְיִשְׂרָאֵל

לְקַבֵּל מַלְאָכֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

פְּנֵגֶד מַלְאָכֹת. יְצִיאֹת הַשַּׁבָּת

שְׁתַּיִם. אִינוֹן עֲקִירָה וְהַנְּחָה, דְּעָבִיד

שְׁתַּיִם, הֵם עֲקִירָה וְהַנְּחָה, שְׁעוֹשָׂה

לוֹן בְּבַת אַחַת, מֵאֵן דְּאֵעֻקֵּר חֲפִץ

אוֹתָם בְּבַת אַחַת, מִי שְׁעוֹקֵר חֲפִץ

מֵאֲתָרִיהָ וְאַנְחָה לִּיהָ לְבַר מֵאֲתָרִיהָ

מִמְקוֹמוֹ וּמִנִּיחָה אוֹתוֹ מִחוּץ לְמִקְוָמוֹ

וּמְרִשׁוֹתֶיהָ ^[כה] ,	כְּאֵלוֹ,	אֶעְקֹר	אֵילָנָא
וּמְרִשׁוֹתוֹ,	כְּאֵלוֹ	עֵקֶר	אֶת אֵילָן
דְּחֵי	דְּאִיהוּ	אוֹת	בְּרִית,
הַחַיִּים,	שֶׁהוּא	אוֹת	בְּרִית,
וְהַנִּיחַ			
לִיה	בְּרִשׁוֹ	נוֹכְרָאָה,	מָאן
אוֹתוֹ	בְּרִשׁוֹת	נְכָרִיָּה.	מִי
			שְׁעוֹשָׂה

כה. יציאות השבת שתיים, אלו הן: עקירה מרשות היחיד והנחה ברשות הרבים שעושה אותן בבת אחת [כמו המעביר ד' אמות ברשות הרבים בלי הפסק ומנוחה]. מי שעוקר חפץ ממקומו מרשות היחיד ומניחו מחוץ למקומו ומרשותו, לרשות הרבים, כאילו עקר את עץ החיים שהוא אות ברית יסוד דו"א והניחו ברשות נוכריה מקום הסטרא אחרא, מי שעושה כן גורם לנשמתו שתעקר מרשותו ותונח ברשות האחרת שהיא מרה וטחול כעס ועצב. - וזהו חלול שבת שגרם לישראל שנעקרו מארץ ישראל רשות היחיד והגלו לארץ נוכריה שהיא רשות הרבים רשות הסטרא אחרא, (כמו שכתוב בעץ חיים (שער ט' פ"ב): שיש קליפה הנקראת משנאיו משנא י"ו שהוא קליפה הנקראת רשות הרבים בסוד רשות הרבים רחבו י"ו אמה, ועין בספר החיים

דָּא גְרִים דְּאֶעְקֹר נְשָׁמְתִיה מִרְשׁוֹת
 אֶת זֶה, גֹּרִים לְעִקּוֹר נְשָׁמְתוֹ מִרְשׁוֹת
 דִּילָהּ, וְאַנַּח לָהּ בְּרִשׁוֹ אַחְרָא דְּאִיהִי
 שְׁלָהּ וּמְנִיחָה בְּרִשׁוֹת אַחְרַת, שְׁהִיא
 מָרָה וּמַחּוּל, וְדָא גָרָם לְיִשְׂרָאֵל
 מָרָה וּמַחּוּל, וְזֶה גָרָם לְיִשְׂרָאֵל
 דְּאִתְעִקְרוּ מֵאַרְעָא דְּיִשְׂרָאֵל^[כו],
 שְׁנַעְקֹרוּ מֵאַרְץ יִשְׂרָאֵל

והשלום לר"ח הטוב על תהלים ס"ח (ב). כו. כמו שכתוב
 שהיוצא מארץ ישראל לדור בחוץ לארץ מעביר את
 השפע של יעקב לעשו, ועל זה נאמר הפסוק: (שיר
 השירים ח' ח') "אחות לנו קטנה" וגו', שאין להם שפע
 לפי שהן יוצאים מארץ החיים ונפרדים ממקום
 התורה כדכתיב: "כי מציון תצא תורה" (רמב"ן), וכמו
 שכתוב בזוה"ק (ויחי דף רכ"ה), דהא אורא קדישא
 ורוחא קדישא אתעדו מינייהו. ויונקי מאורא ורוחא
 דרשותא אחרא, עכ"ל, (ועין עוד זוה"ק פרשת אחרי דף ע"ב
 ע"ב, ובפרשת נח דף ע' ע"ב), והעוזבים ארץ העכו"ם
 ובאים לדור בארץ ישראל לוקחים הו' מעשו ונשאר
 עש, ונותנים הו' הוא השפע ליעקב ונהיה יעקב
 מלא בור, ובזכותם תבוא הגאולה. (ספר לך לך למקבל

וְאֵתְנֵלְיָאוּ בְּאֶרְעָא נּוּכְרָאָה דְאִיהִי
וּגְלוּ לְאֶרֶץ נְכָרְיָהּ, שְׁהִיא

רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְהָכִי אִיהִי^[כז] מֵאֵן
רְשׁוֹת הַרְבִּים, וְכֹךְ הוּא מִי

דְּאֵעִיל אֹת בְּרִית קֹדֶשׁ דִּילִיָּהּ
שְׁמוּעֵל בְּאוֹת בְּרִית קֹדֶשׁ שְׁלוֹ

בְּרִשׁוֹ נּוּכְרָאָה, שְׁבִתָּא^[כח] אִיהִי
וּמַעְבִּיר כַּח לְרְשׁוֹת נְכָרְיָהּ. הוּא שְׁבִתָּא י

רבי מרדכי צטיה זי"ע, ומספר דרך חיים למקבל רבי חיים ישעיה
הכהן זי"ע). כז. וכך מי שפוגם את אות ברית קודש
שלו, ונותן פח ברשות נכריה שנקרא מוציא מרשות
ישראל (רשות היחיד) ומעבירו לרשות הסטרא אחרא
(רשות הרבים) רח"ל, וה' הטוב יכפר בעדינו, ויקבץ
נדחינו מארבע כנפות הארץ לארצינו, אכ"ר.

כח. שבתאי אחד משבעה כוכבי הלכת השולט בליל
שבת, ומי שמחלל שבת נכנס תחת ממשלתו שהוא
עניות ואבדון, ועם ישראל השומרים שבת קודש
שולטים על המזל, ועולים מעל הטבע, ומקבלים
שפע מהספירות העליונות, ומשבת קודש נזונים בכל
ימי החול. וכידוע מהצה"ק רבי מנחם מנדל
מרימנוב זי"ע א' שדרכו בקודש לומר על אכילתו

מְחֹל, חֲמָ"ה אֶתְתָּא בִישָׁא מְרָה^[כט],
טְחֹל, חֲמָ"ה, - אֶשָּׂה רְעָה וּמְרָה,

שִׁבְתָּא"י עֲלִיהּ אֶתְמַר^[ל] וְהַבּוֹר רַק
שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר: "וְהַבּוֹר רַק

אֵין בּוֹ מַיִם, מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל
אֵין בּוֹ מַיִם", מַיִם אֵין בּוֹ אֲבָל

נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְאִיהוּ רְעֵב
נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ, וְהוּא רְעֵב

בְּשַׁבַּת קוּדְשׁ שְׁמֻמְנָה יוֹתֵן שְׁפַע לַיְמֵי הַשְּׁבוּעַ.
כט. חֲמָה הִיא בְּחִינַת אֶשָּׂה רְעָה נִקְרְאת מְרָה, כְּמוֹ
שִׁכְתּוֹב: (קִהְלֵת) "וּמוֹצֵא אֲנִי אֶת הָאֶשָּׁה מֵרַמְמוֹת"
(וְעֵין תִּיקוּנֵי תִיקוּן ח' דָּף כ"ד ע"א - בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי).
ל. שִׁבְתָּא"י עֲלִיו נְאָמַר (בְּרֵאשִׁית לז כד): "וְהַבּוֹר רַק אֵין
בּוֹ מַיִם" מַיִם אֵין בּוֹ, אֲבָל נְחָשִׁים וְעַקְרָבִים יֵשׁ בּוֹ,
וְהוּא גוֹרֵם בְּעוֹלָם לְרְעֵב וְצָמְאוֹן וְקִינָה וְהִסְפַּד
וְחִשּׁוּכָה וְאִפְלָה, הֶפֶךְ עֲנֵג שַׁבַּת וְהוּא גוֹרֵם לְגָלוּת
לְיִשְׂרָאֵל, וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ לְשַׁבַּת שְׁנוּי
בְּכָל אֵלֶּה כְּמוֹ שְׁלֻמְדָנוּ, וְהוּא הַדִּין לְגַבֵּי דְבוֹר חוֹל
שֶׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבַּת, וְכֵן לֹא יִהְיֶה לְסִטְרָא אַחְרָא
מְקוֹם בְּשַׁבַּת לְשֵׁרוֹת בּוֹ, וְאִזּוּ יִבְרַח כְּדִגְמַת שִׁפְחָתוֹ
שֶׁל אֲבָרְהָם שְׁנֵאמַר בָּהּ: "מִפְּנֵי שָׂרָה גְבֵרְתִי אֲנֹכִי

וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד ^[לא] וְחִשׁוּבָא
 וְצַמְאוֹן וְקִינָה וְהַסְפָּד וְחִשְׁבָּה
 וְקִבְלָא ^[לב], וְאִיהִי גְלוּתָא לְיִשְׂרָאֵל.
 וְעַרְפֵּל - אֶפְלָה, וְהִיא גְלוּת לְיִשְׂרָאֵל,
 וְצָרִיכִין יִשְׂרָאֵל לְמַעַבְדַּ לָּהּ שְׁנוּי
 וְצָרִיכִים יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת לָהּ שְׁנוּי
 בְּכָלָא ^[לג] וְהָא אוּקְמוּהָ, וְאִיהוּ דְבוּר
 בְּכָל, וְהָרִי פְרִשׁוּהָ, וְהוּא דְבוּר
 דְּחוּל דְּאִיהוּ אָסוּר בְּשַׁבָּת ^[לד], וְכַד
 שְׁל חַל שְׁהוּא אָסוּר בְּשַׁבָּת, וְכַאֲשֶׁר

בְּרַחַת". לא. (זוהר דף פ"ה ע"ב). וְעֵינֵין זוּהַר חֶדֶשׁ פ' יתרו (דף כ"ז ע"ב) דְּאִית שְׁבַתָּאֵי מִסוּד דְּקְדוּשָׁה וְנִקְרָא שְׁבַת (בְּאֵר לְחֵי רוּאִי). לב. מְנָה שְׁשָׁה מִינִים כְּנֶגֶד שְׁלִיטְתוֹ בְּשַׁשֶּׁת יְמֵי הַחֹל, (בְּנִיחָה). לג. כִּי כּוּחַ שְׁבַתָּא"י שְׁהוּא שׁוּלְט בְּתַחֲלַת יוֹם הַשְּׁבַת הוּא עֲצָבוֹת וְעֲנוּי וְלִבִּישַׁת שְׁחוּרִין וְלֹא לְאָכוּל בְּשׂוּר וַיִּזֵּן, וְלִישַׁב בְּחֶשֶׁךְ, וְעַל כֵּן מְצוּוֹת שְׁבַת צָרִיךְ הַכֹּל בְּהַפְּדוּ וְשְׁנוּי, וְכֵן שְׁאֵר הַשְּׁנוּיִים מְמַנָּה הַכֹּל לְטוֹבָה, וְאִזִּי כְּשִׁמְצָא שְׁנוּי לְטוֹבָה בְּתַחֲלַת כְּנִיסַת שְׁבַת אִזִּי הִיא בּוֹרַחַת מְשָׁם, (בְּאֵר יִצְחָק). לד. וְאָמְרוּ בְּגִמְרָא

לֹא אֲשַׁבַּחַת אֶת־רַ לְשִׁירָא תַמָּן, אִיהִי
לא מוצאת מקום לשרות שם, היא

בְּרַחַת, כְּגוּוֹנָא דְשַׁפְחָה דְאַבְרָהָם [יה]
בורחת, כמו השפחה של אברהם

דְּאִתְמַר בָּהּ מִפְּנֵי שָׂרִי גְבַרְתִּי אֲנֹכִי
שנאמר בה: "מפני שרי גברתי אנכי

בְּרַחַת [לו]. מְחוּל עֲלָהּ אִתְמַר [לז] שֶׁל
ברחת". טחול עליו נאמר: "של

נְעֻלְיָךְ מֵעַל רַגְלֶיךָ, נַעַל מְטוּנָךְ
נעליך מעל רגליך", נעל מטנף

דְּטַפָּה סְרוּחָה, כִּי הַמָּקוּם אֲשֶׁר
של טפה סרוחה, כי המקום אשר

שבת קכ"ג ע"ב) שלא יהא דבורך של שבת כדבורך של
חול, היינו השנוי של שבת האמור כאן, (באר לחי רואי).
לה. (בראשית ט"ז ח), וכמו שכתוב (לעיל תיקון ט' דף כ"ד
ע"ב), כגוונא דעבדת שרה לשפחה דילה, הה"ד "מפני
שרה גברתי אנכי בורחת", עיי"ש (באר לחי רואי). לו. כן
בורחת הקלפה ממי שמקדש את עצמו בקדשת שבת
ומשרה עליו את השכינה הקדושה, (הגר"א ובאר לחי
רואי). לז. (שמות ג' ה').

אֶתָּהּ	עוֹמֵד	עָלָיו	אֲדַמַּת	קִדְשׁ
אתה	עומד	עליו	אדמת	קדש
הוּא,	זֶה	שַׁבָּת ^[לח] ,	וְעָלֶיהָ	
הוא,	זה	שבת,	ועליו	
אָמַרְתְּ	שְׂכִינָתָא ^[לט]	פִּשְׁטָתִי	אֶת	
אומרת	השכינה:	"פִּשְׁטָתִי"	את	
בְּתַנְתִּי	אֵיכָכָה	אֶלְבָּשְׁנָה,	רַחֲצֵתִי	
בתנתי	איככה	אלבשנה,	רחצתי	
אֶת	רַגְלֵי	אֵיכָכָה	אֲטַנְפֶם ^[מ] ,	
את	רגלי	איככה	אטנפם,"	
וּבְגִין	זֶה	צָרִיךְ	בַּר	נִשׁ
ומפני	זה	צריך	בן	אדם
בְּשַׁבָּת	לְשָׁנוּי	בְּלְבוּשֵׁי	בְּשִׁרְנָא	
בשבת	לשנות	בלבושים,	בגנר	

לח. כי על ידי שמירת שבת זוכים להשראת השכינה הנקראת אדמת קודש, והיא בחינת שבת (מפרשים). לט. ועין בשער הפסוקים להאריז"ל (בספר הליקוטים רות ד"ה וזאת לפנינו בישראל), שפסוק זה נאמר על הפשט לבושי הקלפה שסובלת השכינה מחמת עוונותיהם של ישראל רח"ל (באר לחי רואי). מ. (שיר השירים ה' ג').

בְּמֵאכְלֵי־[מא], וְצָרִיף לְמַהוּי מוֹסִיף
 ובְּמֵאכְלֵי־, וְצָרִיף לְהִיּוֹת מוֹסִיף
מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף
 מֵחֹל עַל הַקֹּדֶשׁ, וְכֹל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִין לִיה נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת [מב].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשַׁבָּת,

מא. ראשי תבות ש'רגא ל'בושין מ'אכלין - שלם, כי השבת יהיה שלם בשלשה אלה. גם אמר עוד וצריף למהוי מוסיף מחול על הקודש, הנה דבר זה נרמז באות ו', כי לעולם קיימא לן ו' לרבות, ואם כן כנגד זו ההוספה [שלמעלה], תוסיף ו' באותיות של"ם הנזכרים, ויהיה שלום, לכך אומרים שבת שלום. (בגיהו). מב. על ידי שמירת שבת, ממשיך עליו את רצון העליון, ורצון הוא מתהווה לצנור, [רצון"ן אותיות צנו"ר], כי כל מצוה ומצוה היא צנור, אשר דרך שם ממשיך האדם אליו כל מיני אורה, כל מיני טובה ברכה ושמחה ואהבה מן המקור העליון, כדכתיב: (ישעיה י"ב י"ג): "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי במקור הוא נקרא (שיר השירים ד' ט"ו), "מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון", ואם הצנור הוא שלם, כלומר שעושה המצוה

וְכָל הַגּוֹרֵעַ גּוֹרְעִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
 וְכָל הַגּוֹרֵעַ מִפְּסִידִים לוֹ אוֹתָהּ נֶפֶשׁ
יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם, וְכָל הַמוֹסִיף
 יִתְּרָה חֵם וְשָׁלוֹם וְכָל הַמוֹסִיף,
מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת ^[מג].
 מוֹסִיפִים לוֹ נֶפֶשׁ יִתְּרָה בְּשֶׁבֶת.

בְּשִׁלְמוֹתָהּ כָּרְאוּי, הִנֵּה אֲזִי יוֹרֵד אֵלָיו שְׁפַע קוֹדֵשׁ,
 אוֹרָה וְשִׁמְחָה מְאֹד פָּנָיו יִתְבָּרַךְ, וְכֹאֲשֶׁר הַמְצֹוּהָ הִיא
 לְשִׁמְחָה, מִבִּיאָה נִשְׁמָה קְדוּשָׁה, וְהִיא מְאִירָה לְאָדָם
 בְּאוֹרָה וְשִׁמְחָה וְחֻדוּהָ, וּמְצִילָתוֹ וּמְגִינָה עָלָיו מִכָּל
 מְכַשׁוּלִים וּפְגָעִים כְּמֵאֵמֶר חֲזו"ל (סוֹטָה כ"א ע"א) מְצֹוּהָ
 מְגַנָּא וּמְצַלָּא, וְעַל כֵּן צָרִיךְ הָאָדָם לָשׁוּב בְּתִשְׁבּוּבָה
 קִדְּם כָּל מְצֹוּהָ, וְקוֹדֵם כָּל תְּפִלָּה וְלִמּוּד הַתּוֹרָה וְאֲזִי
 וְיִוְדָאֵי הוּא מוֹרִיד וּמְמַשִּׁיף אוֹר הַקְּדוּשָׁה וְהַטְּהָרָה,
 וְעַל זֶה אָמְרוּ חֲזו"ל (יוֹמָא ל"ט), אָדָם מְקַדֵּשׁ עֲצָמוֹ
 מְעַט מְלִמְטָה, מְקַדֵּשִׁין אוֹתוֹ הֶרְבֵּה מְלִמְעָלָה, כִּי
 מוֹשֵׁף לְעֲצָמוֹ בְּכָל מְצֹוּהָ וּמְצֹוּהָ וְדַבּוּר תּוֹרָה, אוֹר
 אֶלְקוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ שֶׁהוּא מְקוֹר כָּל הַקְּדוּשָׁה וְתַכְלִית
 הַטְּהָרָה הַמְטָהֵר לְאָדָם בְּכָל יוֹם וְיוֹם בְּיוֹתֵר וְיוֹתֵר,
 (תוֹכֵן דְּבָרֵי בְּאֵר מֵיִם חַיִּים פָּרִשְׁת וְאַתְחַנּוּן). מַג. שְׁצָרִיךְ
 לְהוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוֹדֵשׁ בְּכַנִּיסָתָהּ וּבִיצִיאָתָהּ, וְעַל

אחר כך יקרא פסוקים אלו, שלוש פעמים כל פסוק:

(קמ"הו מו, כז) **וְאַתָּה אֵל תִּירָא עַבְדֵי יַעֲקֹב וְאֵל תַּחַת
יִשְׂרָאֵל כִּי הִנְנִי מוֹשְׁעֶךָ מִרְחֹק וְאֵת זִרְעֶךָ מֵאֶרֶץ
שְׁבִים** (יכנו שְׁבִים הַנְּשָׁמוֹת הַשְּׁבוּיִים בְּטוֹמָאָה, יחזרו לקדושה), **וְשָׁב
יַעֲקֹב וְשָׁקַט וְשָׁאֲנָן וְאִין מִחֲרִיד:** (תהלים יח, לא) **הָאֵל
תָּמִים וְדָרְכּוֹ אֱמֶרֶת** (יכנו שְׁהַקְלֵלָה הַמְּאֵרֶת שֶׁנִּגְרָמָה בַּעֲוֹנוֹתֵינוּ,
תהפך לאמרת) **ה' צְרוּפָה מִגֵּן הוּא לְכֹל הַחַסִּים בּוֹ:**

יְדֵי הוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת בְּכַנִּיסְתָּהּ מִפְרִידִים אֶת הַקְּלָפָה
מִהַקְּדוּשָׁה, וְעַל יְדֵי תוֹסֵפֶת קְדוּשָׁת שַׁבָּת, וּמֵאַחַר
בִּיצִיאַת שַׁבָּת, נִשְׁאַרְתְּ דְּבוּקָה קְלַפֵּת נוֹגָה בְּקוּדֵשׁ
וְחֻזְרַת לְהִיּוֹת טוֹב גָּמוּר, וְכֵן עַל יְדֵי הִרְהוּרֵי תְּשׁוּבָה
שְׁלוֹ נִקְרָא מוֹסִיף מִחוּל עַל הַקּוּדֵשׁ, וְזֶהוּ סוּד תוֹסֵפֶת
שַׁבָּת, (בְּאֵר לַחֵי רוֹאֵי). וּמִנְהַג יִשְׂרָאֵל קְדוּשִׁים אַחֲרֵי
תְּפִילַת עֲרֻבִית בְּמוֹצָאֵי שַׁבָּת קוּדֵשׁ נִשְׁאַרִים לְלִמּוּד
זוֹהַר הַקְּדוּשׁ בְּחִבּוּרָה כְּדֵי לְהַמְשִׁיךְ אֶת קְדוּשַׁת הַשַּׁבָּת
עַם הָאוֹר הַגָּנוּז הַטָּמוּן בְּזוֹהַר הַקְּדוּשׁ לְכֹל יְמֵי הַשָּׁבוּעַ,
וּמְרוֹיַחִים בְּכֹל שְׁעָה מֵאָה מְלִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, וּבְמִנְיֵן
עוֹלָה לְטְרִילִיוֹן שָׁנָה תוֹרָה, (וְעֵין עֲרָכָה שֶׁל שְׁעָה בְּאֵרִיכוֹת).

קדיש דרבנן - נסח ספרד

וּתְגַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. בְּעֶלְמָא דִּי כְּרָא
 כְּרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ. וַיַּצְמַח
 פּוּרְקָנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. בְּחַיִּיבּוֹן וּבְיוֹמִיבּוֹן וּבְחַיִּי
 דְּכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל. בְּעֶנְלָא וּבְזַמְן קָרִיב וְאָמְרוּ
 אָמֵן: יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְכַרְךָ לְעָלַם וּלְעֶלְמֵי
 עֶלְמַיָּא: יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא
 וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל. שְׁמֵהּ דְּקוּדְשָׁא. בְּרִיךְ
 הוּא לְעֵלְא (בעשׂי"ת וּלְעֵלְא מְכָל) מִן כָּל בְּרַבְתָּא
 וְשִׁירְתָּא, תְּשַׁבַּחְתָּא וְנַחֲמְתָּא, דְּאָמִירוֹן בְּעֶלְמָא.
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל
 תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל מֵאן דְּעַסְקוֹן
 בְּאֻרְיָתָא דִּי בְּאַתְרָא חֲדָין וְדִי בְּכָל אַתְר וְאַתְר
 יְהֵא לְהוֹן וּלְבוֹן שְׁלָמָא רַבָּא חֲנָא וְחַסְדָּא וְרַחֲמֵי
 וְחַיִּי אַרְיֵי וּמְזוּנֵי רִיחֵי וּפּוּרְקָנָא מִן קֶדָם אֲבוּהוֹן
 דִּי בְּשִׁמְיָא וְאַרְעָא וְאָמְרוּ אָמֵן: יְהֵא שְׁלָמָא
 רַבָּא מִן שְׁמַיָּא וְחַיִּים מְזוּבִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל
 יִשְׂרָאֵל וְאָמְרוּ אָמֵן: עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
 בְּרַחֲמָיו יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל
 וְאָמְרוּ אָמֵן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בִּידֶךָ נִפְשׁ כָּל חַי וְרוּחַ
כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יִהְיֶה נָא לְרַצּוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ וּתְפִלַּתְנוּ
בְּעָבוּר נִשְׁמַת (פלוני בן פלוני) וּגְמוּל נָא עִמּוֹ בְּחִסְדֶּךָ
הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לוֹ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד, שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן,
וּתְקַבֵּל אֶת נִשְׁמַתוֹ בְּאֵה בָּהּ וּבְחֶבֶה. וְשַׁלַּח לוֹ מִלְּאֲכִידָה
הַקְדוֹשִׁים וְהַטְּהוּרִים לְהוֹלִיכּוֹ וּלְהוֹשִׁיבּוֹ תַּחַת עֵץ
הַחַיִּים אֲצֶל נִשְׁמוֹת הַצַּדִּיקִים וְהַצְדִּיקָנוּת וְחִסְדֵי
וְחִסְדוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתֶךָ, וּלְהַשְׁבִּיעוֹ מִטּוֹבָה הַצָּפוֹן
לְצַדִּיקִים. וְהַגּוֹף יָנוּחַ בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדְוָה
וּבְשִׁמְחָה וּבְשָׁלוֹם, בְּדַרְכְּתִיב, יָבֵא שָׁלוֹם יָנוּחוּ עַל
מִשְׁכְּבוֹתָם הוֹלֵךְ נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלוּ חִסְדֵימַי בְּכָבוֹד
יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד
וְשִׁכַבְתָּ וְעָרְבָה שְׁנַתְךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתוֹ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר
וּמִרְמָה וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחוֹל לוֹ עַל כָּל פְּשָׁעָיו. כִּי
אָדָם אֵין צַדִּיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא. וְזָכַר
לוֹ זְכוּתוֹתָיו וְצַדִּיקוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה. וְתִשְׁפִּיעַ לוֹ מִנִּשְׁמַתוֹ
לְרַשֵּׁן עֲצֻמוֹתָיו בְּקֶבֶר מְרוֹב טוֹב הַצָּפוֹן לְצַדִּיקִים,
דְּכִתִּיב, מָה רַב טוֹבָה אֲשֶׁר צִפְנִיתָ לִירְאִיָּה, וּכְתִיב, שִׁמְר
כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֵנָּה לֹא נִשְׁפָּרָה. וְיִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּרֹד
וְשִׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאֵל יִרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנִשְׁמַתוֹ תִּהְיֶה
צְרוּרָה בְּצֻרוֹת הַחַיִּים וּלְהַחֲיוֹתוֹ בְּתַחֲיַת הַמֵּתִים עִם כָּל
מֵתֵי עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

לאשה: אָנָּא ה' מְלֵא רַחֲמִים אֲשֶׁר בִּידֶךָ נִפְשׁ כָּל חַי
וְרוּחַ כָּל בֶּשֶׂר אִישׁ, יִהְיֶה נָא לְרַצּוֹן לְפָנֶיךָ תּוֹרַתְנוּ

וּתְפִלָּתֵנוּ בְּעִבּוּר נְשָׁמַת (פלונית בת פלונית) וּגְמוּל נָא
 עִמָּה בְּחֶסֶדְךָ הַגָּדוֹל לִפְתּוֹחַ לָהּ שְׁעָרֵי רַחֲמִים וְחֶסֶד,
 שְׁעָרֵי גֵן עֵדֶן, וּתְקַבֵּל אֶת נְשָׁמָתָהּ בְּאַהֲבָה וּבְחֶבֶד.
 וְשַׁלַּח לָהּ מְלֶאכֶיךָ הַקְּדוּשִׁים וְהַטְהוּרִים לְהוֹלִיכָהּ
 וּלְהוֹשִׁיבָהּ תַּחַת עֵץ הַחַיִּים אֲצֵל נְשָׁמוֹת הַצְּדִיקִים
 וְהַצְּדִיקְנִיּוֹת וְחֹסִידִים וְחֹסִידוֹת לְהַנּוֹת מִזֵּיו שְׂכִינְתָּךְ,
 וּלְהַשְׁבִּיעָהּ מִטוֹבְךָ הַצָּפוֹן לַצְּדִיקִים. וְהַגּוֹף יִנוּחַ
 בְּקֶבֶר בְּמִנוּחָה נְכוֹנָה בְּחֻדוֹהָ וּבְשִׁמְחָהּ וּבְשָׁלוֹם,
 בְּרַכְתִּיב, יָבֵא שָׁלוֹם יִנוּחוֹ עַל מְשֻׁכְבוֹתֶם הוֹלֵךְ
 נְכוּחוֹ. וּכְתִיב, יַעֲלֶזוּ חֹסִידִים בְּכָבוֹד יִרְנְנוּ עַל
 מְשֻׁכְבוֹתֶם. וּכְתִיב, אִם תִּשְׁכַּב לֹא תִפְחָד וְשִׁכְבְּתָ
 וְעַרְבָה שְׁנַתְךָ, וְתִשְׁמַר אוֹתָהּ מִחֲבוּט הַקֶּבֶר וּמִרְמָה
 וְתוֹלְעָה. וְתִסְלַח וְתִמְחֹל לָהּ עַל כָּל פְּשָׁעֶיהָ. כִּי
 אָדָם אֵין צְדִיק בְּאָרֶץ אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה טוֹב וְלֹא יִחַטָּא.
 וְזָכַר לָהּ זְכוּיֹתֶיהָ וְצַדִּיקוֹתֶיהָ אֲשֶׁר עָשָׂתָה. וְתִשְׁפִּיעַ
 לָהּ מִנְשָׁמָתָהּ לְדָשֵׁן עֲצֻמוֹתֶיהָ בְּקֶבֶר מְרֹב טוֹב
 הַצָּפוֹן לַצְּדִיקִים, רַכְתִּיב, מֶה רַב טוֹבְךָ אֲשֶׁר צָפַנְתָּ
 לְיִרְאֵיךָ, וּכְתִיב, שֹׁמֵר כָּל עֲצֻמוֹתָיו אַחַת מֵהֶנָּה לֹא
 נִשְׁבְּרָה. וְתִשְׁכּוֹן בְּטַח בְּדָר וּשְׁאֲנָן מִפְּחָד רָעָה, וְאַל
 תִּרְאֶה פְּנֵי גֵיהֶנָם. וְנִשְׁמָתָהּ תִּהְיֶה צְרוּרָה בְּצִרוּר
 הַחַיִּים וּלְהַחֲיֹתָהּ בְּתַחֲיַת הַמֵּתִים עִם כָּל מֵתֵי עַמְּךָ
 יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים, אָמֵן:

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

וּתְגַדֵּל וַיִּתְקַדַּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא
 דִּי בְרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
 וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיבוֹן
 וּבְיִזְמִיבוֹן וּבְחַיִּי דְכָל בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּעֶנְלָא וּבְזִמְן
 קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ
 לְעָלַם וּלְעֵלְמֵי עֲלְמָיָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר
 וַיְתַרְזַם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה וַיִּתְהַלָּל שְׁמֵהּ
 דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא
 שִׁירְתָּא תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמִּירָן בְּעֶלְמָא
 וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבָּנָן וְעַל
 תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעַסְקוּן
 בְּאִזְרֵיתָא קִדְשָׁתָא. דִּי בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל
 אֲתַר וְאַתַּר, יְהֵא לָנָא וְלַחֹן וְלִבּוֹן חֲנָא וְחַסְדָּא
 וְרַחֲמֵי מִן קָדָם מְאִרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן:
 (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא, חַיִּים וְשָׁבַע
 וַיִּשְׁוַעַה וְנַחְמָה וְשִׁיבָא וְרַפּוּאָה וְנִגְאָלָה וְסְלִיחָה
 וּכְפָרָה, וְרוּחַ וְחַצְלָה לָנוּ וּלְכָל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא בְּרַחֲמָיו
 יַעֲשֶׂה שְׁלוֹם עָלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ:
 אָמֵן: (אמ)

השכבה לאיש: אשרי איש ירא את יהוה במצותיו חפץ מאד: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנו בגן עדן: דאתפטור מן עלמא הדין פרעות אלהא מאריה שמיא וארעא. מלך מלכי המלכים ברחמי ירחם עליו. ויחוס ויחמול עליו. מלך מלכי המלכים ברחמי יסתיראו בצל כנפיו ובסתר אהלו לחזות בנועם יהוה ולבקר בהיכלו. ולקץ הימין יעמידהו. ומנחל ערניו ישקהו. ויצרור בצרור החיים נשמתו. וישים כבוד מנוחתו. יהוה הוא נחלתו. וילוה אליו השלום ועל משכבו יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינוחו על משכבותם. הלך נכחו. הוא וכל בני ישראל השוכבים עמו בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

השכבה לאשה: אשת חיל מי ימצא, ורחק מפנינים מכרה: שקר החן והבל היפי, אשה יראת יהוה היא תתהלל: תנו לה מפרי ידיה, ויהללוה בשערים מעשיה: המרחם על כל בריותיו הוא יחוס ויחמול וירחם על נפש, רוח ונשמה של (פב"פ). רוח יהוה תניחנה בגן עדן: דאתפטרת מן עלמא הדין פרעות אלהא מריה שמיא וארעא. המלך ברחמי יחוס ויחמול עליה. וילוה אליה השלום ועל משכבה יהיה שלום. ברכתיב: יבוא שלום ינוחו על משכבותם. הלך נכחו. היא וכל בנות ישראל השוכבות עמה בכלל הרחמים והסליחות. וכן יהי רצון ונאמר אמן:

שִׁיר הַיְחֻד

ואמר קף לאמר שיר היחוד מהארץ"ל:

יְחִיד הוא בְּמַלְכוּתִיהָ.

יְחִיד הוא בְּנִאֲוֹתֶיהָ.

יְחִיד הוא בְּסִתְיֻמוֹתָא דְה"א עִלְאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁבְעַ רְקִיעִין, וְכָל רְקִיעַ יִשְׁבַח יְתִיה
בְּמַרְוֵמָא בְּאִימָה בְּרַתָּת (בְּוִיע).

יְחִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנְהִיר זְיוּוִיָּה (נ"א זְיוּוָא) דְה"א
עִלְאָה בְּה"א תַּתָּאָה.

יְחִיד הוא בְּשִׁיִּיפִין דְמַרְכָּבָה דְנְהִיר זְיוּוֹהוֹן
לְאִיִּלְתָּא בְּשַׁעֲתָא דְמַתְחַבְּרָא עִם בַּעֲלָהּ.

יְחִיד הוא בְּדַרְנָא עֲשִׂירִית דְמַרְכָּבָא.

יְחִיד הוא בְּנֵאוֹת בְּאָפָא וְאִימָא בְּשַׁעֲתָא
דִּיתְחַבְּקוֹן דִּין עִם דִּין.

יְחִיד הוא בְּדַלְתַּת וַא"ו יו"ד לְתַתָּא יו"ד לְעִילָא
בֵּין תְּרִין פְּרוּבִיָּא.

יְחִיד הוא בְּנַהֲרָא דְנַפְיָק מֵעֵדוֹן וְאִתְמַשִּׁיךְ לְדַלְתַּת
יו"ד בְּשִׁבְיַנְתָּא תַּתָּאָה וְיו"ד עִלְאָה.

יְהִיד הוא בְּכַתְּפֵינּוּ דְהוּא [דְרֻעֵיר אַנְפִּין] (נֵא דְמַלְכָא
 קְדִישָׁא) דְאֵינּוּן נְטִיין לְתֵרִין פְּרַגּוּדִין דְאֵינּוּן
 לְעֵילָא.

יְהִיד הוא בְּאַחַדוּתֵיהּ דְהוּא רְמִיזָא בְּעוֹלִימָתָא
 שְׁפִירְתָּא דְגַלְיָא וְלֹא גַלְיָא.

יְהִיד הוא בְּתֵרִין וְתַלְתִּין רְקִיעֵין דְאֵינּוּן מִתְבַּסְּיִין
 מִפּוֹלְהוֹן.

יְהִיד הוא בְּתַלַּת מְרַבְּבוֹת דִּילֵיהּ דְנְהוֹרָא עֲמִיה
 שְׂרִיא.

יְהִיד הוא בְּעֶשְׂרִין וְאַרְבַּע דְלוּגִין דְדְלִיג וְדְלִיג
 וְאַדְלִיג בְּהוּא עֵילָאָה.

יְהִיד הוא בְּתֵרִין וְחֲמִשִּׁין צְרוּפִים דְהוּא דְאֵינּוּן
 שְׁבִילִין דְל"ת וְא"ו דְלֹא יְדִיעִין.

יְהִיד הוא בְּשַׁעֲתָא דְנַפְּיק טְלָא מִבֵּין חִיּוֹתָא
 דְאֵינּוּן רְמִיזָאן וְלֹא רְמִיזָאן, רְמִיזָאן אֵינּוּן
 בְּסוּפָא דְיו"ד עֵילָאָה, גַּלְיִין וְלֹא גַלְיִין, נְסַעִין וְלֹא
 נְטִלִין מִתְבַּנְּפִין בְּכַנּוּפִיא דְלֵהוֹן אֲלִפִּין וּרְבָבָן
 רְתִיכִין קְדִישִׁין תְּקַעִין וְלֹא מִנְּבָבִין כְּמָה דְאִיתְמַר
 'לְבַבְתָּנִי אַחוּתֵי כְּלָה' דְאֵינּוּן פּוֹלְהוֹן מִתְבַּסְּיִין
 בְּעֵלָא דְדְל"ת וְא"ו, וְלֹא גַלְיִין וְלֹא רְמִיזָאן בְּיו"ד

ה"א חֶקֶק שָׁמַיָּהּ בְּבוֹרְסֵיָא יִקְרָא דְה"א עִילָאָה
בִּילְאוּ"א. [בְּרוּךְ ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן].

עד כאן נֶסַח כְּמָה דְפּוֹסִיִּים. מִפְּאֵן וְהִלָּאָה נֶסַח הוֹסְפָה שֶׁל הַרְי"ח
הטוב "בַּעַל בֵּן אִישׁ חַי" מִסְפָּר סְמָא דְחַיִּי (ח"ב)

וְנָפִיק מוֹשִׁירָא דָּא שְׂמָא דְמַלְכָּא מוֹשִׁיחָא וְשִׁשׁ
וּמְאֵתָן דְּאֵינוּן יִתְרִין עַל אֶלְף דְּחֹרְבָן
בִּיתָא רְזִין עֲלָאִין.

בְּזַמְנָא דִּינִצַּח הַקב"ה לְאוּמִין דְּעֲלָמָא יִתְקִים כִּי
אִז אֶהְפֹּךְ אֶל הָעַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה
לְקָרָא כּוּלָם בְּשֵׁם ה' וְלַעֲבְדוּ שְׂכָם אַחַד, 'שְׂפָה'
כְּחוֹשְׁפָן 'שְׂכִינָה', לְהַשְׁתַּעֲבָדָא שְׂבַעִין אוּמִין
תְּחֹת יְדָא דְמַלְכָּנּוּ מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוּ וְכִי
מַלְכוּתוֹ בְּכַל מוֹשְׁלָה.

קוּם דְּוֹד מוֹשִׁינְתְּךָ בּוֹזֵאת דִּילְךָ, בּוֹזֵאת אֲנִי בּוֹטַח,
קוּם רַעֲיָא מוֹהִימְנָא לְאַנְהָנָא זֹאת דִּילְךָ,
זֹאת תְּתוֹרָה, קוּמוּ נְבִיאֵי קְשׁוּט בּוֹזֵאת דְּלִכּוּן: "כִּי
אִם בּוֹזֵאת", קוּמוּ אֲבָתָן קְדִישֵׁין בּוֹזֵאת דִּילְכּוּן "וְאַף
גַּם זֹאת", קוּם שְׁלֵמָה מַלְכָּא בּוֹזֵאת שְׁלֵמָה דִּילְךָ,
קוּמוּ כּוּלְכּוּן וְזִילוּ לְסִיוַע וְעוֹר דָּא קְרָבָא דְמַלְכָּנּוּ
מוֹשִׁיחֵנוּ יְרוּם הוֹדוּ, קוּמוּ וּפְתַחוּ הַיְכָלָא דְכָל

מֵאֲנִי דְקָרְבָא תַּמּוֹן, וְזִילוֹ קוֹדְמִיהוֹן בְּגִין יִקְרָא
 דְּמִלְכְּנֵנוּ מְשִׁיחְנֵנוּ יְרוֹם הוֹדוֹ. וּבְגִין רְחִימוֹתָא כָּל
 בְּנֵי גְלוּתָא, וְיִתְקַיֵּים וְיִתְקַיֵּים "יִשְׂרָאֵל נוֹשָׁע בְּה'
 תְּשׁוּעַת עוֹלָמִים". "וְהָיָה ה' לְמֶלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ
 בְּיוֹם הַהוּא יִהְיֶה ה' אֶחָד וּשְׁמוֹ אֶחָד". בְּרִיד
 שְׁמִיָּה לְעֵלָם וּלְעֵלְמֵי עֲלָמִין אַמֶּן. [עַד כְּאֵן.
 וַיֹּאמֶר פְּסוּק "אוֹר זְרוּעַ לְצַדִּיק וּלְיִשְׂרָאֵל לֵב
 שְׂמִיחָה" י"ז פְּעָמִים.

מִצְאָנוּ כְּמָה גִּסְקָאוֹת בְּהִרְבָּה סְפָרִים כְּמוֹ: דְּרָךְ יִשְׂרָאֵל, סְמָא דְחִיָּא,
 אוֹרְחוֹת חַיִּים, בֵּית אֵל, יְסוֹד מַעַרְבֵי, צְמַח צְדִיק, יְפֵה לְלֵב, וְעוֹד,
 ואי"ה נְדַפִּיס אֶת כָּל הַסְּפָרִים בְּעֵלוֹנִים הַבָּאִים, בע"ה.

